

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

สำนักงานส่งเสริมการศึกษาระดับอุดมศึกษา

การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ

โดยการสอนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี)

ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

วัฒนกร สายมี

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

วัน เดือน ปี..... 4 MAR 2013.....

สาขาการสอนภาษาอังกฤษ

เลขทะเบียน..... 244917.....

ปีการศึกษา 2553

เลขเรียกหนังสือ

จน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

372.6521

3396ก

2 553

**A STUDY OF ENGLISH READING COMPREHENSION ACHIEVEMENT
THROUGH COOPERATIVE INTEGRATED READING AND
COMPOSITION (CIRC) FOR PRATHOMSUKSA 4**

WATANAPORN SAIMEE

**A thesis submitted in partial fulfillment of the requirements for
the Degree of Master of Education in Teaching English**

2010

Copyright of Bansomdejchaopraya Rajabhat University

ชื่อเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ โดยการสอนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ชื่อผู้วิจัย นางวิฉนกร สายมี

สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษ

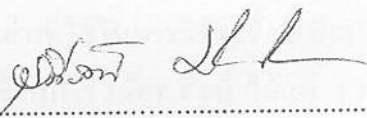
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รองศาสตราจารย์ ดร.วรรณวดี ชัยชาญกุล

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิมพ์พรรณ รังสิกรรพุม

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา อนุมัติให้นักวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต

 คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย
 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

 ประธานกรรมการ
 (ดร.สุนีรัตน์ มิตรเจริญदार)

 กรรมการ
 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)

 กรรมการ
 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิมพ์พรรณ รังสิกรรพุม)

 กรรมการ
 (ดร.สมพร สามทองกล้า)

 กรรมการและเลขานุการ
 (อาจารย์สายสุนีย์ อุทิศ)

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ชื่อเรื่อง	การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ โดยการสอนแบบ ร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
ชื่อผู้วิจัย	วิฒนภร สายมี
สาขาวิชา	การสอนภาษาอังกฤษ
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	รองศาสตราจารย์ ดร.วรรณวดี ชัยชาญกุล
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิมพ์พรรณ รังสิกรรพุม
ปีการศึกษา	2553

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ โดยการสอนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 2) ศึกษาความพึงพอใจการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ โดยการสอนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/2 จำนวน 48 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ 3) แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test for dependent sample)

ผลการวิจัย พบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยการสอนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ความพึงพอใจการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยการสอนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยรวมอยู่ในระดับมาก

Title	A Study of English Reading Comprehension Achievement through Cooperative Integrated Reading and Composition (CIRC) for Prathomsuksa 4
Author	Watanaporn Saimee
Program	Teaching English
Major Advisor	Associate Professor Dr.Wanwadee Chaichankul
Co- Advisor	Assistant Professor Dr.Areewan Iamsa-ard Assistant Professor Dr.Pimpan Rangsiganpum
Academic Year	2010

Abstract

The objectives of this research were to 1) study English reading comprehension achievement through Cooperative Integrated Reading and Composition for Prathomsuksa 4 and 2) to study the student's satisfaction through Cooperative Integrated Reading and Composition. The sample group included 48 Prathomsuksa 4/2 students by simple random sampling. The instruments consisted of 1) lesson plans, 2) English reading comprehension achievement test and 3) questionnaire. Data collected were statistically analyzed by percentage, mean, standard deviation and t-test dependent sample.

The finding of this research revealed that:

1. The English reading comprehension achievement through Cooperative Integrated Reading and Composition for Prathomsuksa 4 was significantly different at the level .05
2. The student's satisfaction towards Cooperative Integrated Reading and Composition was generally at high level.

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์เรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ โดยการสอนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สำเร็จลุล่วงไปด้วยความกรุณาและความช่วยเหลือในการให้คำปรึกษา ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่อง และให้คำแนะนำเป็นอย่างดีจาก รองศาสตราจารย์ ดร.วรรณวดี ชัยชาญกุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พิมพรรณ รังสิกรรพุม และ อาจารย์สายสุนีย์ อุลิศ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงยิ่งไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ดร.พรณราย เทียมทัน ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายบัณฑิตการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ นางพิบูลขวัญ กลิ่นมิ่ง ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษวิชาภาษาอังกฤษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1 และนางศิริยา นาคนายม ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลเมืองเพชรบูรณ์ ที่ให้ความกรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ นายชัยพร หาพุทธา ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลเพชรบูรณ์ ที่ให้ความอนุเคราะห์สถานที่ในการวิจัยในครั้งนี้ พร้อมทั้งขอขอบพระคุณคณะครูและขอขอบใจนักเรียนที่ให้ความร่วมมือในการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ ทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือ เป็นกำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จไปตามวัตถุประสงค์ทุกประการ

ท้ายสุดนี้ ผู้วิจัยขอน้อมรำลึกถึงพระคุณอันยิ่งใหญ่ของบิดา มารดา ครู อาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอนให้ผู้วิจัยมีความรู้ จนสามารถประสบความสำเร็จในการศึกษา

วัฒนกร สายมี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
ประกาศคุณูปการ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญแผนภูมิ.....	ช
บทที่ 1 บทนำ	
ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
สมมติฐานการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
บทที่ 2 แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
การจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน อนุบาลเพชรบูรณ์ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน	
พุทธศักราช 2551.....	9
แนวคิดเกี่ยวกับการอ่าน.....	30
แนวคิดเกี่ยวกับการสอนแบบร่วมมือ.....	56
แนวคิดเกี่ยวกับการสอนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี).....	60
แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ.....	64
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	66

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3	
วิธีการดำเนินการวิจัย	
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	69
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	69
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	73
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล.....	74
บทที่ 4	
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
ตอนที่ 1 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนของการ ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยการ สอนแบบร่วมมือ(ซี ไอ อาร์ ซี).....	78
ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการอ่านจับใจความภาษา อังกฤษโดยการสอนแบบร่วมมือ(ซี ไอ อาร์ ซี).....	79
บทที่ 5	
สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
สรุปผลการวิจัย.....	82
อภิปรายผล.....	83
ข้อเสนอแนะ.....	84
บรรณานุกรม.....	86
ภาคผนวก.....	90
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....	91
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	93
ภาคผนวก ค หนังสือราชการ.....	115
ภาคผนวก ง ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของเครื่องมือ.....	119
ภาคผนวก จ แบบประเมินคุณภาพของเครื่องมือ.....	127
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	136

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	การวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้โครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	15
2	เกณฑ์การประเมินผล	29
3	แบบแผนการทดลอง.....	73
4	ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วย วิธีการสอนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี)	78
5	ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี)	79
6	ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของ แบบทดสอบรายข้อ.....	120
7	ผลการวิเคราะห์หาค่า IOC ของแผนการจัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญ.....	122
8	ผลการวิเคราะห์หาค่า IOC ของแบบทดสอบ โดยผู้เชี่ยวชาญ.....	123
9	ผลการประเมินจากการวิเคราะห์หาค่า IOC ของแบบสอบถามความ พึงพอใจ.....	125

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
2	รูปแบบการสอนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี).....	62

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจ ความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต (กรมวิชาการ. 2552 :1)

กระทรวงศึกษาธิการ กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานหนึ่งใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้รับการกำหนดให้เรียนในทุกชั้น โดยสถานศึกษาจัดเป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนและมีความคาดหวังว่า เมื่อผู้เรียนเรียนภาษาต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาถึงชั้นมัธยมศึกษา ผู้เรียนจะมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องราว วัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก สามารถถ่ายทอดความคิด และวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ มีการกำหนดสาระการเรียนรู้ไว้ 4 สาระ ประกอบด้วย สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communication) หมายถึงการใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อ ทำความเข้าใจแลกเปลี่ยน นำเสนอ ข้อมูล ข่าวสาร แสดงความคิดเห็น เจตคติ อารมณ์ และความรู้สึก ในเรื่องต่างๆ ทั้งที่เป็นภาษาพูดและภาษาเขียน สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม (Culture) หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ พฤติกรรมทางสังคม ค่านิยม ความเชื่อที่แสดงออกทางภาษา สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น(Connection)หมายถึงความสามารถในการใช้ภาษา ต่างประเทศ แสวงหาความรู้ ความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และสาระที่ 4 ภาษาด้วยความสัมพันธ์กับชุมชนโลก

(Communities) หมายถึงความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศภายในชุมชน อันเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ตลอดชีวิต จะเห็นได้ว่าจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนเป็นไปเพื่อการสื่อสารและนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน ดังนั้นผู้เรียนจึงจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้ให้ครบทั้ง 4 ทักษะทางภาษาคือ ทักษะการฟัง (Listening) ทักษะการพูด (Speaking) ทักษะการอ่าน (Reading) และทักษะการเขียน (Writing) ทักษะที่มีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าทักษะทางภาษาอื่นก็คือทักษะการอ่าน (กรมวิชาการ 2546 :1-4)

การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญ เพราะเป็นเครื่องมือในการรับข้อมูล นำไปสู่ความรู้ทั้งปวง ทำให้ได้รับรู้ ข่าวสาร ช่วยเสริมสร้างความรู้และประสบการณ์ ช่วยให้เกิดความเพลิดเพลินต่าง ๆ ทักษะการอ่านจึงเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดสำหรับการแสวงหาความรู้ เพื่อนำไปปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพชีวิต และสังคม โดยเฉพาะในปัจจุบันโลกมีความก้าวหน้าทางวิทยาการมากมาย การอ่านจึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะทำให้บุคคลทันต่อเหตุการณ์และความเจริญก้าวหน้าของโลก สำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง หรือเป็นภาษาต่างประเทศ ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมีบทบาทที่สำคัญ และจำเป็นอย่างมาก เพราะ ผู้เรียนมีโอกาสใช้ทักษะการอ่านมากกว่าทักษะอื่น ๆ

การอ่านมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการศึกษาหาความรู้ และพัฒนาชีวิต ซึ่งนอกจากจะทำให้เกิดความรู้แล้วยังก่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน และส่งเสริมให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ได้แนวคิดในการดำเนินชีวิต การอ่านจึงเป็นหัวใจของการศึกษาทุกระดับ และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ และเรื่องราวต่าง ๆ การอ่านที่ดีมีประสิทธิภาพ เมื่ออ่านแล้วผู้อ่านต้องจับใจความได้ สรุปสาระสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ แต่จากการสำรวจการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนพบว่า ปัญหาที่สำคัญในการอ่านของผู้เรียนคือ อ่านแล้วจับใจความสำคัญไม่ได้ ไม่สามารถสรุปประเด็นได้ ไม่สามารถแยกได้ว่า สิ่งใดคือ ความรู้ ข้อเท็จจริง หรือข้อคิดเห็น ไม่สามารถแยกใจความสำคัญกับใจความรองได้ ทำให้ไม่ได้รับประโยชน์จากการอ่านเท่าที่ควร ทั้งยังเป็นปัญหาอุปสรรคต่อการเรียนรู้และการศึกษาวิชาต่าง ๆ ด้วย (กรมวิชาการ 2546 : 1) ในการใช้การอ่านเพื่อเป็นเครื่องมือในการรับความรู้ข่าวสาร บันเทิงต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน และในระดับการศึกษาชั้นสูง ฮาฟเนอร์ (Hafner. 1982 : 9-10) ได้ให้ข้อคิดไว้ว่า แม้ว่าการศึกษามีการใช้สื่อทางการศึกษาอื่น ๆ ที่ทันสมัยมากมายเพียงใด แต่เมื่อเทียบกับการอ่านแล้วจะเห็นว่า การอ่านยังคงมีความสำคัญอยู่มาก เพราะการศึกษาหาความรู้ด้วยการอ่านเป็นวิธีที่สะดวก เอกสารสำหรับการอ่านหาได้ง่าย ผู้อ่านสามารถอ่านเวลาใดก็ได้ ทั้งยังมีเวลาที่สะดวก ตรวจสอบ ทบทวน คัดเลือก และเปรียบเทียบสิ่งต่าง ๆ ที่อ่านได้ สำหรับประเทศไทยแล้วควรที่จะต้องเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษให้มากเพราะจะเป็นประโยชน์ในการทำงานและการศึกษาต่อ

อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ดังที่ อัจฉรา วงศ์โสธร (2538 : 8) ได้ทำการสำรวจการใช้ภาษาอังกฤษในวงการธุรกิจ หน่วยงานราชการ และรัฐวิสาหกิจ พบว่ามีความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษในปริมาณมากและทักษะที่ใช้มากที่สุดคือทักษะการอ่าน

ผู้วิจัยได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2551-2552 พบว่า มีแนวโน้มของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำลง (โรงเรียนอนุบาลเพชรบูรณ์ :2552) โดยดูจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ปลายภาคเรียนและปลายปี ซึ่งเป็นข้อสอบแบบปรนัย ที่ต้องอาศัยทักษะการอ่านในการหาคำตอบเช่นรายละเอียดและใจความสำคัญจากสิ่งที่อ่าน ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานและตัวชี้วัดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างประเทศ (กรมวิชาการ. 2552 :2-3)

ผู้วิจัยจึงศึกษาเอกสาร แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อหาแนวทางแก้ไขและเพื่อพัฒนาการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยจุดมุ่งหมายสำคัญคือเพื่อให้ได้มาซึ่งเทคนิคการสอนที่เน้นพัฒนาทักษะการอ่านและในขณะเดียวกันก็เป็นวิธีสอนที่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในด้านความสามารถในการเรียนรู้ด้วย และผู้วิจัยพบว่ากลวิธีการสอนที่มีลักษณะที่คาดว่าจะช่วยแก้ปัญหาดังกล่าวได้ คือการสอนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) (Cooperative Integrated Reading and Composition) ซึ่งแนวคิดและวิธีการสอนนี้ได้รับการพัฒนาขึ้นสำหรับสอนวิชาการอ่านและการเขียนเน้นหลักสูตรและวิธีการสอน (Slavin. 1990 : 89 อ้างถึงในสุดศิริ ศิริคุณ 2543) ที่ว่า นักเรียนเรียนแบบอิสระและมีปฏิสัมพันธ์ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน มีความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันภายในกลุ่ม เกิดพลังในทางบวกและแรงจูงใจในการเรียน คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในด้านความต้องการ ความสามารถและความเร็วที่ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เกิดทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น การประสานสัมพันธ์ การคิด การแสวงหาความรู้ การแก้ปัญหา ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกัน มีความรับผิดชอบร่วมเพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด เป็นการจัดการเรียนการสอนซึ่งเน้นการเรียนแบบร่วมมือการอภิปรายการทำงานกลุ่ม และมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ (กาญจนา คุณารักษ์ 2545 : 369 อ้างถึงในอุรารัตน์ สิงหนเดช 2552) ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง มีความมั่นใจที่จะสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการค้นคว้าหาความรู้ให้เป็นประโยชน์ต่อตนเองในการพัฒนา การเรียนในระดับที่สูงขึ้น

การสอนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยผู้สอนแบ่งกลุ่มผู้เรียนออกเป็นกลุ่มการอ่าน แล้วผู้สอนให้ผู้เรียนจับคู่กัน แต่ละคู่จะถูกกำหนดให้เป็นกลุ่มที่ประกอบด้วยสมาชิกอีกคู่หนึ่ง ที่มาจากกลุ่มการอ่านอื่น ตัวอย่างเช่นในทีมหนึ่งประกอบด้วยผู้เรียนสองคนที่มาจากกลุ่มการอ่านที่เก่งและผู้เรียนอีกสองคนที่มาจากกลุ่มการอ่านที่อ่อนกว่า ส่วนผู้เรียนที่จัดว่ามีปัญหาทางการอ่านก็ให้กระจายกันอยู่ในทีมต่าง ๆ มีกิจกรรมหลายกิจกรรมที่จะต้องทำงานร่วมกันแบบเป็นคู่ ๆ อย่างไรก็ตามอีกคู่หนึ่งที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันสามารถช่วยเหลือกันได้ ผู้เรียนในทีมจะใช้เวลาส่วนใหญ่ทำงานที่เป็นอิสระจากผู้สอน ผู้เรียนจะประเมินเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม คะแนนจากการประเมินนักเรียนแต่ละคนรวมเป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มใดได้คะแนนถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้ก็จะได้รับรางวัล เป็นการสร้างความสนใจทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียน ซึ่งตามหลักจิตวิทยาทางภาษากล่าวว่าการเรียนภาษาที่ได้ผลคือการเรียนด้วยความสนุกสนาน ได้ฝึกทักษะที่มีอิสระจากครู และได้มีส่วนร่วมในการเรียน

ในด้านการศึกษาวิจัยที่ยืนยันประสิทธิภาพในการใช้วิธีสอนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระบุว่า ปัญหาในการอ่านของนักเรียน ส่งผลกระทบต่อทักษะการเขียน ได้แก่ ความมั่นใจในการการเลือกใช้ศัพท์ ส่วนวนประโยคและโครงสร้างไวยากรณ์ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการเรียบเรียงความคิดให้เป็นความเรียงที่ดีและสามารถสื่อความหมายได้ (สุคศิริ ศิริคุณ 2543 อ้างจาก Raimes. 1979)

ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการสอนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) เพื่อนำมาศึกษาและพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยการสอนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการสอนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียน โรงเรียนอนุบาลเพชรบูรณ์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 – 4/6 ที่กำลังศึกษา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 ซึ่งเป็นนักเรียนความสามารถทั้งเก่ง ปานกลาง และอ่อน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียน โรงเรียนอนุบาลเพชรบูรณ์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/2 จำนวน 48 คน ที่กำลังศึกษา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ วิธีการสอนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี)

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษจากการสอนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี)

ระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการ

ผู้วิจัยใช้เวลาดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 รวมระยะเวลาทั้งหมด 12 ชั่วโมง

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้พิจารณาเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ จากหนังสือ Say Hello Book 4 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการให้ใช้สอนในโรงเรียนได้ ในเรื่องเกี่ยวกับ ตนเอง ครอบครัว และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัวจัดทำเป็นหน่วยการเรียนรู้ ในหัวข้อเรื่อง My family, Weather และ My Town โดยยึดเกณฑ์มาตรฐาน 1.1 ตัวชี้วัด ข้อที่ 4/2 และ 4/4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาดังประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านและยกระดับผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลเพชรบูรณ์ สูงขึ้น
2. ทำให้ทราบทัศนคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลเพชรบูรณ์ ที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ
3. เป็นแนวทางสำหรับครูในการนำวิธีการสอนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) มาสอนการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษและนำไปประยุกต์เพื่อให้เหมาะสมในการสอนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษในระดับชั้นอื่น ๆ
4. เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับวิธีการสอนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) ในระดับประถมศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

การสอนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) หมายถึง วิธีการเรียนแบบร่วมมือกัน โดยจัดผู้เรียนเป็นกลุ่ม ประกอบด้วยสมาชิก 4 - 6 คน คละความสามารถทางการอ่านมาก ปานกลาง และน้อย ทำการศึกษาเรียนรู้ ทำงานและรับผิดชอบร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม มีขั้นตอนการสอน 4 ขั้น ดังนี้

1. ขั้นนำเสนอบทเรียน
2. ขั้นฝึกทำงานเป็นทีม
3. ขั้นการทดสอบ
4. ขั้นตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม

การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการอ่านคำศัพท์ ข้อความและประโยค แล้วตอบคำถามได้ อ่านเรื่องแล้วตอบคำถามได้ อ่านเรื่องจับความ ดีความจากคำในบริบท แล้วตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ โดยผู้วิจัยใช้หลักทฤษฎีการจัดลำดับความคิดทักษะการอ่าน 5 ระดับของบาร์เรท ได้แก่

1. ระดับความเข้าใจความหมายตามตัวอักษร (Literal Comprehension)
2. ระดับการจัดเรียบเรียงใหม่ (Reorganization)
3. ระดับการให้ความคิดเห็น (Inferential Comprehension)

ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ หมายถึง คะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ ทั้งก่อนเรียนและหลังเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยอิงทฤษฎีการจัดลำดับความคิดทักษะการอ่าน 5 ระดับของบาร์เรท ลักษณะเป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือกจำนวน 40 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบนี้โดยยึดระดับความคิดทักษะการอ่านของบาร์เรท เพียงระดับที่ 1-3 เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระดับความคิดทักษะการอ่าน จึงยังไม่ควรซับซ้อนมากนัก

นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/2 ที่ศึกษาในโรงเรียนอนุบาลเพชรบูรณ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553

โรงเรียนอนุบาลเพชรบูรณ์ หมายถึง สถานศึกษาที่จัดการศึกษาตั้งแต่ชั้นอนุบาล 2 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1 จังหวัดเพชรบูรณ์ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

ความพึงพอใจที่มีต่อการสอนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) หมายถึง ความรู้สึก ชอบ/ไม่ชอบ เห็นด้วย/ไม่เห็นด้วย ตลอดจนความคิดเห็น ท่าทีของนักเรียนที่มีต่อการสอนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ

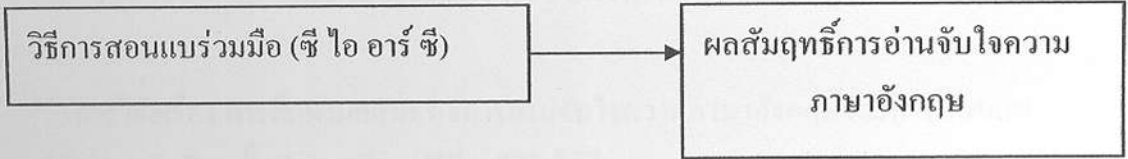
กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนอนุบาลเพชรบูรณ์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยได้ศึกษาตัวชี้วัดเพื่อกำหนดเป็นเป้าหมายในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน รวมถึงแนวทางในการวัดและประเมินผลผู้เรียน ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการสอนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) ของโรเบิร์ต อี สลาวิน (Slavin, 1995 : 2-7 อ้างถึงในธนวรรณ พรหมมา 2550) และทฤษฎีการอ่านจับใจความของบาร์เรท (อ้างถึงใน อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด, 2537 : 19-24) นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจด้วย

จากแนวคิดดังกล่าวผู้วิจัยได้สังเคราะห์เพื่อนำมาจัดทำกรอบแนวคิดในการวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยการสอนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ดังปรากฏในแผนภูมิที่ 1

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ โดยการสอนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร กรอบแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและนำเสนอ ดังต่อไปนี้

1. การจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลเพชรบูรณ์ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. แนวคิดเกี่ยวกับการอ่าน
3. แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนแบบร่วมมือ
4. แนวคิดเกี่ยวกับการสอนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี)
5. แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลเพชรบูรณ์ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

วิสัยทัศน์

นักเรียน โรงเรียนอนุบาลเพชรบูรณ์สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานระดับชั้น และใช้ภาษาอังกฤษในการสืบสานวัฒนธรรมไทยสู่สังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลด

ปัญหาความขัดแย้งต่างๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่างๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่างๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงานและการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่างๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัว ให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตร โรงเรียนอนุบาลเพชรบูรณ์มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทย และพลโลก ดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์ สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

คุณภาพผู้เรียน

เมื่อจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้เรียนจะมีความรู้ความสามารถ

1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียง ประโยค ข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน เลือกระบุประโยคและข้อความตรงตามความหมายของสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า
2. พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล ใช้คำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาต และให้คำแนะนำ พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ ในสถานการณ์ง่าย ๆ พูด/เขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว พูด/เขียน แสดงความรู้สึกร่วมเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ
3. พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิและตารางแสดงข้อมูลที่ฟังและอ่าน พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว
4. ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ เหมาะสม ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง/ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมด้วยความสนใจ
5. บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาล งานฉลอง ประเพณีเจ้าของภาษากับของไทย
6. ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูด และการเขียน
7. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา
8. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น แลรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ
9. มีทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพ

และสวัสดิการ การซื้อ-ขาย และลมฟ้าอากาศ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 1,050-1,200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)

10. ใช้ประโยคเดี่ยวและประโยคผสม(Compound Sentence)สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ
โครงสร้างเวลาเรียน

โรงเรียนอนุบาลเพชรบูรณ์ กำหนดโครงสร้างเวลาเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ) ปีการศึกษา 2553 ให้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรียนภาษาอังกฤษพื้นฐาน สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวมเวลาเรียนตลอดปีการศึกษา 80 ชั่วโมง

สาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

1. ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง พูด อ่านและเขียน แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

2. ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือน ความแตกต่างระหว่างและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทยและนำไปใช้อย่างเหมาะสม

3. ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นเป็นพื้นฐานในการพัฒนาแสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

4. ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชนและสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้ อย่างถูกต้องและเหมาะสม

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษาชุมชนและสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัดการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ป4/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำ (instructions) ง่ายๆ ที่ฟังหรืออ่าน

ป4/2 อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค ข้อความง่าย ๆ และบทพูดเข้าใจหว่าถูกต้องตามหลักการอ่าน

ป4/3 เลือก/ระบุภาพหรือสัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายตรงตามความหมายของประโยคและข้อความสั้น ๆ ที่ฟังหรืออ่าน

ป4/4 ตอบคำถามจากการฟังและอ่านประโยค บทสนทนาและนิทานง่าย ๆ

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ป4/1 พูด/เขียนได้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล

ป4/2 ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และคำขออนุญาตต่างๆ

ป4/3 พูด/เขียนแสดงความต้องการของตนเอง และขอความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่าย ๆ

ป4/4 พูด/เขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และครอบครัว

ป4/5 พูดแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัวและกิจกรรมต่างๆ ตามแบบที่ฟัง

มาตรฐาน ค 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

ป4/1 พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว

ป4/2 พูด/วาดภาพแสดงความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ใกล้ตัวตามที่ฟังหรืออ่าน

ป4/3 พูดแสดงความคิดเห็นง่ายๆ เกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ค 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

ป4/1 พูดและทำท่าประกอบอย่างสุภาพ ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

ป4/2 ตอบคำถามเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/ งานฉลองและชีวิตความเป็นอยู่ง่ายๆ ของเจ้าของภาษา

ป4/3 เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย

มาตรฐาน ค 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ป4/1 บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยค และข้อความของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

ป4/2 บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาลและงานฉลอง ตาม วัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ค 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ป4/1 ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ค 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ป4/1 ฟังและพูด/อ่านในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ป4/1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ

จึงจะเห็นได้ว่าการเรียนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) สามารถตอบสนองมาตรฐานตัวชี้วัด ที่ 1.1 ป4/1, ป4/2, ป4/3, ป4/4 มาตรฐานตัวชี้วัด ที่ 1.3 ป4/2, และมาตรฐานตัวชี้วัดที่ 4.1 ป4/1 ซึ่งเน้นทักษะการอ่าน

ตารางที่ 1 แสดงการวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้โครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เวลา 80 ชั่วโมง

หน่วยการเรียนรู้/เวลา (80 ชั่วโมง)	มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	น้ำหนักคะแนน (100 คะแนน)
Unit 1 Fun with Foreign Language (10 ชั่วโมง)	ต1.1 ป.4/1 ต1.2 ป.4/1 ต1.2 ป.4/2 ต2.1 ป.4/1 ต2.2 ป.4/1 ต4.1 ป.4/1 ต4.2 ป.4/1	ด้านความรู้ (Knowledge – K) 1. หน้าที่ทางภาษา (Function) - greeting and leave taking - thanks and apologies - command and request - suggestion 2. คำศัพท์ (Vocabulary) Good morning/afternoon/evening Good bye, please, Thank you, should, queue 3. โครงสร้าง (Structure) -Good morning/afternoon/evening, Good bye. - Sit down.	10

ตารางที่ 1 (ต่อ)

หน่วยการ เรียนรู้/เวลา (80 ชั่วโมง)	มาตรฐานการ เรียนรู้ / ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	น้ำหนัก คะแนน (100 คะแนน)
		<p>- Take a queue, please.</p> <p>- You should read every day.</p> <p>-Is.....? / Are.....?</p> <p>-Can.....?</p> <p>Yes.....is/are/can.</p> <p>No,.....isn't</p> <p>No,.....aren't.</p> <p>No,.....can't.</p> <p>4. วัฒนธรรม(Culture)</p> <p>- ความแตกต่างของการเน้นเสียงหนัก-เบาใน ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ</p> <p>ด้านทักษะกระบวนการ (Process-P)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. กลยุทธ์ในการสื่อสาร 2. ทักษะกระบวนการกลุ่ม 3. กระบวนการฟัง พูด อ่าน เขียน 4. ทักษะการจำ <p>ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์(Attribute-A)</p> <p>- Take a queue, please.</p> <p>- You should read every day.</p>	

ตารางที่ 1 (ต่อ)

หน่วยการ เรียนรู้/เวลา (80 ชั่วโมง)	มาตรฐานการ เรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	น้ำหนัก คะแนน (100 คะแนน)
		<p>-Is.....? / Are.....?</p> <p>-Can.....?</p> <p>Yes.....is/are/can.</p> <p>No,.....isn't</p> <p>No,.....aren't.</p> <p>No,.....can't.</p> <p>4. วัฒนธรรม(Culture)</p> <p>- ความแตกต่างของการเน้นเสียงหนัก-เบาใน ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ</p> <p>ด้านทักษะกระบวนการ (Process-P)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. กลยุทธ์ในการสื่อสาร 2. ทักษะกระบวนการกลุ่ม 3. กระบวนการฟัง พูด อ่าน เขียน 4. ทักษะการจำ <p>ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์(Attribute-A)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เห็นคุณค่าของการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน 2. มีความมุ่งมั่นใฝ่เรียนรู้ใฝ่รู้ 3. มีระเบียบวินัยในการทำงาน 4. มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ 	

ตารางที่ 1 (ต่อ)

หน่วยการ เรียนรู้/เวลา (80 ชั่วโมง)	มาตรฐานการ เรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	น้ำหนัก คะแนน (100 คะแนน)
		<p>- Take a queue, please.</p> <p>- You should read every day.</p> <p>-Is.....? / Are.....?</p> <p>-Can.....?</p> <p>Yes.....is/are/can.</p> <p>No,.....isn't/ aren't./can't.</p> <p>4. วัฒนธรรม(Culture)</p> <p>- ความแตกต่างของการเน้นเสียงหนัก-เบาใน ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ</p> <p>ด้านทักษะกระบวนการ (Process-P)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. กลยุทธ์ในการสื่อสาร 2. ทักษะกระบวนการกลุ่ม 3. กระบวนการฟัง พูด อ่าน เขียน 4. ทักษะการจำ <p>ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์(Attribute-A)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เห็นคุณค่าของการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน 2. มีความมุ่งมั่นใฝ่เรียนใฝ่รู้ 3. มีระเบียบวินัยในการทำงาน 4. มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ 	

ตารางที่ 1 (ต่อ)

หน่วยการ เรียนรู้/เวลา (80 ชั่วโมง)	มาตรฐานการ เรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	น้ำหนัก คะแนน (100 คะแนน)
Unit 2 My Story (15 ชั่วโมง)	ต1.1 ป.4/1 ต1.2 ป.4/4 ต1.2 ป.4/5 ต1.3 ป.4/1 ต3.1 ป.4/1	ด้านความรู้ (Knowledge – K) 1. หน้าที่ทางภาษา (Function) - introducing people - describing things and places 2. คำศัพท์ (Vocabulary) - parts of body : head shoulder knee toe hair hand finger arm ear foot neck face leg touch - clothes : shirt blouse skirt shorts trousers hat - adjective : big small long short fat thin old young new happy sad hungry 3. โครงสร้าง (Structure) - ประโยคคำถามและคำตอบ เช่น What is that? - Where is the.....? - How many.....? - It is a/an..... - It is in/on/at /near..... - There is/are..... 4. วัฒนธรรม (Culture) - การออกเสียงพยัญชนะต้นและเสียงท้ายคำ - การเน้นเสียงหนัก-เบาในคำ	20

ตารางที่ 1 (ต่อ)

หน่วยการเรียนรู้/เวลา (80 ชั่วโมง)	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	น้ำหนัก คะแนน (100 คะแนน)
		<p>ด้านทักษะกระบวนการ (Process-P)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. กลยุทธ์ในการสื่อสาร 2. ทักษะกระบวนการกลุ่ม 3. กระบวนการฟัง พูด อ่าน เขียน 4. ทักษะการจำ <p>ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attribute-A)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เห็นคุณค่าของการใช้ภาษาอังกฤษ 2. มีความมุ่งมั่นใฝ่เรียนใฝ่รู้ 3. มีระเบียบวินัยในการทำงาน 4. มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ 	
Unit 3 My Routine and Hobby (10 ชั่วโมง)	ต1.1 ป.4/3 ต1.1 ป.4/4 ต1.2 ป.4/1 ต1.2 ป.4/2 ต1.3 ป.4/2 ต3.1 ป.4/1	<p>ความรู้ (Knowledge-K)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. หน้าที่ทางภาษา (Function) <ul style="list-style-type: none"> - กิจวัตรประจำวัน - การบอกเกี่ยวกับสิ่งที่ชอบและไม่ชอบ 2. คำศัพท์ (Vocabulary) <ul style="list-style-type: none"> - football, basketball, volleyball, play, badminton, Checkers, darts, jigsaw puzzle 	15

ตารางที่ 1 (ต่อ)

หน่วยการ เรียนรู้ / เวลา (80 ชั่วโมง)	มาตรฐานการ เรียนรู้ / ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	น้ำหนัก คะแนน (100 คะแนน)
		<p>3. โครงสร้าง (Structure)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ประโยคคำถามและคำตอบ เช่น - Can you play football? - Yes, I can. - No, I can't. - Do you like to play basketball? - Yes, I do. - No, I don't. <p>4. วัฒนธรรม (Culture)</p> <ul style="list-style-type: none"> - การออกเสียงพยัญชนะต้นและเสียงท้ายคำ - การเน้นเสียงหนัก-เบาในคำ - การออกเสียงสูง-ต่ำท้ายประโยค <p>ด้านทักษะกระบวนการ (Process-P)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. กลยุทธ์ในการสื่อสาร 2. ทักษะกระบวนการกลุ่ม 3. กระบวนการฟัง พูด อ่าน เขียน 4. ทักษะการจำ <p>ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attribute-A)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เห็นคุณค่าของการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน 2. มีความมุ่งมั่นใฝ่เรียนรู้ 	

ตารางที่ 1 (ต่อ)

หน่วยการ เรียนรู้/เวลา (80 ชั่วโมง)	มาตรฐานการ เรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	น้ำหนัก คะแนน (100 คะแนน)
Unit 4 In the House (10 ชั่วโมง)	ต1.1 ป.4/1 ต1.2 ป.4/3 ต1.3 ป.4/3 ต3.1 ป.4/1 ต4.2 ป.4/1	ด้านความรู้ (Knowledge-K) 1. หน้าที่ทางภาษา (Function) - การบรรยายสิ่งของและสถานที่ 2. คำศัพท์ (Vocabulary) - kitchen bed room living room yard wash the dishes, clean the floor, wash the clothes 3. โครงสร้าง (Structure) - ประโยคคำถามและคำตอบ เช่น - What are you/they doing? - I am/They are - What is he/she doing? - What is this? - What are these? - It is..... - They are..... - How many.....? - How much.....? - There is..... -There are.....	10

ตารางที่ 1 (ต่อ)

หน่วยการ เรียนรู้/เวลา (80 ชั่วโมง)	มาตรฐานการ เรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	น้ำหนัก คะแนน (100 คะแนน)
		<p>4. วัฒนธรรม(Culture)</p> <ul style="list-style-type: none"> - การออกเสียงพยัญชนะต้นและเสียงท้ายคำ - การเน้นเสียงหนัก-เบาในคำ <p>ทักษะกระบวนการ (Process-P)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. กลยุทธ์ในการสื่อสาร 2. ทักษะกระบวนการกลุ่ม 3. กระบวนการฟัง พูด อ่าน เขียน 4. ทักษะการจำ <p>คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attribute-A)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เห็นคุณค่าของการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน 2. มีความมุ่งมั่นใฝ่เรียนใฝ่รู้ 3. มีระเบียบวินัยในการทำงาน 4. มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ 	

ตารางที่ 1 (ต่อ)

หน่วยการ เรียนรู้/เวลา (80 ชั่วโมง)	มาตรฐานการ เรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	น้ำหนัก คะแนน (100 คะแนน)
Unit 5 At the Market (15 ชั่วโมง)	ต1.2 ป.4/1 ต1.3 ป.4/1 ต3.1 ป.4/1 ต4.1 ป.4/1 ต4.2 ป.4/2	ด้านความรู้ (Knowledge-K) 1. หน้าที่ทางภาษา (Function) - การซื้อขาย - การแสดงความต้องการสิ่งของต่าง ๆ 2. คำศัพท์ (Vocabulary) - a box of, a bag of, a can of, a kilo of, some, any, much, many, a little 3. โครงสร้าง (Structure) - ประโยคคำถามและคำตอบ เช่น - How much.....do you want? - How many.....do you want? - Do you have any.....? - Can I have some.....,please? 4. วัฒนธรรม(Culture) - การออกเสียงพยัญชนะต้นและเสียงท้ายคำ - การเน้นเสียงหนัก-เบาในคำ - การเน้นเสียงสูงต่ำในประโยค ด้านทักษะกระบวนการ (Process-P) 1. กลยุทธ์ในการสื่อสาร 2. ทักษะกระบวนการกลุ่ม 3. กระบวนการฟัง พูด อ่าน เขียน	15

ตารางที่ 1 (ต่อ)

หน่วยการ เรียนรู้/เวลา (80 ชั่วโมง)	มาตรฐานการ เรียนรู้ / ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	น้ำหนัก คะแนน (100 คะแนน)
		ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attribute-A) 1. เห็นคุณค่าของการใช้ภาษาอังกฤษ 2. มีความมุ่งมั่นใฝ่เรียนใฝ่รู้ 3. มีระเบียบวินัยในการทำงาน 4. มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ	
Unit 6 Our Community (10 ชั่วโมง)	ต1.1 ป.4/1 ต1.1 ป.4/3 ต1.2 ป.4/2 ต1.3 ป.4/2 ต3.1 ป.4/1	ด้านความรู้ (Knowledge-K) 1. หน้าที่ทางภาษา (Function) - การบรรยายสถานที่ และ การบอกทาง 2. คำศัพท์ (Vocabulary) - turn left turn right go ahead mountain river province north south east west hospital post office bank supermarket next to opposite 3. โครงสร้าง (Structure) - ประโยคคำถามและคำตอบ เช่น - Where is the.....? - It is in/on/at /near..... - Go ahead and turn left. 4. วัฒนธรรม(Culture) - การออกเสียงพยัญชนะต้นและเสียงท้ายคำ - การเน้นเสียงหนัก-เบาในคำ	20

ตารางที่ 1 (ต่อ)

หน่วยการเรียนรู้/เวลา (80 ชั่วโมง)	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	น้ำหนัก คะแนน (100 คะแนน)
		<p>ด้านทักษะกระบวนการ (Process-P)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. กลยุทธ์ในการสื่อสาร 2. ทักษะกระบวนการกลุ่ม 3. กระบวนการฟัง พูด อ่าน เขียน 4. ทักษะการจำ <p>ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attribute-A)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เห็นคุณค่าของภาษาอังกฤษ 2. มีความมุ่งมั่นใฝ่เรียนใฝ่รู้ 3. มีระเบียบวินัยในการทำงาน 4. มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ 	
Unit 7 Seasons and weather (10 ชั่วโมง)	ต1.1 ป.4/2 ต1.1 ป.4/3 ต1.1 ป.4/4 ต3.1 ป.4/1 ต4.2 ป.4/2	<p>ด้านความรู้ (Knowledge-K)</p> <p>1. หน้าที่ทางภาษา (Function)</p> <ul style="list-style-type: none"> - การถาม ตอบเกี่ยวกับฤดูต่าง ๆ - การบรรยายสภาพอากาศ <p>2. คำศัพท์ (Vocabulary)</p> <ul style="list-style-type: none"> - season sunny windy cloudy rainy hot cold wet weather <p>3. โครงสร้าง (Structure)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ประโยคคำถามและคำตอบ เช่น - What is the weather like in.....? 	

ตารางที่ 1 (ต่อ)

หน่วยการเรียนรู้/เวลา (80 ชั่วโมง)	มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	น้ำหนัก คะแนน (100 คะแนน)
		<p>4. วัฒนธรรม(Culture)</p> <ul style="list-style-type: none"> - การออกเสียงพยัญชนะต้นและเสียงท้ายคำ - การเน้นเสียงหนัก-เบาในคำ - การออกเสียงสูง-ต่ำในประโยค <p>ด้านทักษะกระบวนการ (Process-P)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. กลยุทธ์ในการสื่อสาร 2. ทักษะกระบวนการกลุ่ม 3. กระบวนการฟัง พูด อ่าน เขียน 4. ทักษะการจำ <p>ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attribute-A)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เห็นคุณค่าของการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน 2. มีความมุ่งมั่นใฝ่เรียนใฝ่รู้ 3. มีระเบียบวินัยในการทำงาน 4. มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ 	

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน
รหัสวิชา อ 14101

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
เวลาเรียน 80 ชั่วโมง

พูดประโยคคำสั่ง คำขอร้องที่ใช้ในห้องเรียน ภาษาท่าทาง และคำแนะนำในการเล่นเกม การวาดภาพ หรือการทำอาหารและเครื่องดื่ม หลักการอ่านออกเสียง สัญลักษณ์ เครื่องหมายเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว สิ่งแวดล้อม อาหารและเครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิภาพ การซื้อขาย และลมฟ้าอากาศ ตอบคำถามของเรื่องสั้น บทสนทนาและนิทานที่อ่าน ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ ตอบคำถาม/บอกความสำคัญของเทศกาล วันสำคัญงานฉลองและชีวิตความเป็นอยู่ง่าย ๆ ของเจ้าของภาษา บอกความแตกต่างระหว่างการออกเสียงอักษรคำ กลุ่มคำ ประโยค และข้อความของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย บอกความเหมือนและความแตกต่างระหว่างเทศกาลงานฉลองตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย

มีทักษะในการสื่อสารด้วยภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางสุภาพถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ ทั้งในสถานการณ์จำลองและสถานการณ์จริง มีทักษะกระบวนการทำงานกลุ่ม รวมถึงการจับและการสังเกต

เห็นคุณค่าและตระหนักถึงประโยชน์ของการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน มีความมุ่งมั่นใฝ่เรียนใฝ่รู้ มีระเบียบวินัยในการทำงาน และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

- ตัวชี้วัด
- ต 1.1 ป 4/1 ป 4/2 ป 4/3 ป 4/4
 - ต 1.2 ป 4/1 ป 4/2 ป 4/3 ป 4/4 ป 4/5
 - ต 1.3 ป 4/1 ป 4/2 ป 4/3
 - ต 2.1 ป 4/1 ป 4/2 ป 4/3
 - ต 2.2 ป 4/1 ป 4/2
 - ต 3.1 ป 4/1
 - ต 4.1 ป 4/1
 - ต 4.2 ป 4/1

รวม 20 ตัวชี้วัด

สื่อการเรียนรู้

1. ใบความรู้/ใบงาน
2. บัตรภาพ บัตรคำ
3. แลปประโยค

แหล่งการเรียนรู้

1. ห้องสมุด
2. Internet

การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้

การวัดผล

1. แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม
2. แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์
3. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

การประเมินผล

ตารางที่ 2 แสดงเกณฑ์การประเมินผล

ระดับผลการเรียน	ผลการประเมิน	ช่วงคะแนน
4	ผลการเรียนดีเยี่ยม	80 – 100
3.5	ผลการเรียนดีมาก	76 – 79
3	ผลการเรียนดี	70 – 75
2.5	ผลการเรียนค่อนข้างดี	66 – 69
2	ผลการเรียนน่าพอใจ	60 – 65
1.5	ผลการเรียนพอใช้	56 – 59
1	ผลการเรียนผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ	50 – 55
0	ผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์	0 - 49

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้นำหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 มาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ให้สอดคล้องกับการจัดลำดับชั้นการอ่านจับใจความตามทฤษฎีของบาร์เรท เพื่อนำไปเป็นเครื่องมือในการวิจัยในครั้งนี้

แนวคิดเกี่ยวกับการอ่าน

ความหมายของทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

พรสวรรค์ สีป้อ (2550 : 179) กล่าวว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการเข้าใจความหมายภาษา การแปลความหมาย และการใช้วิจารณ์ญาณในการตัดสินใจ ประเมินค่าเกี่ยวกับคุณภาพ ความเที่ยงตรง และความถูกต้องของเรื่องราวที่อ่าน ในการอ่าน ผู้อ่านรับรู้ด้วยตา จากนั้นจึงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างคำ และความหมาย ซึ่งเป็นสิ่งที่ยุ่งยากซับซ้อน ผู้อ่านต้องใช้ความคิด และต้องมีความสามารถเพื่อที่จะทำความเข้าใจ และตีความข้อความที่ผู้เขียนสื่อออกมาในรูปของการเขียน

อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด (2537 : 10) กล่าวว่า การอ่าน คือ การใช้สายตาแลแล้วแปลความหมายของภาพหรือตัวอักษรออกมาเป็นความคิดหรือเรื่องราว การอ่านจึงมิใช่เป็นเพียง การออกเสียงพูดตามสัญลักษณ์ที่ผู้เขียนเขียนเท่านั้น แต่มีความหมายรวมถึง ความเข้าใจสิ่งที่อ่านด้วย

กูดแมน (Goodman 1970, อ้างถึงใน อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด 2537 : 10) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน เพราะผู้อ่านต้องพยายามสร้างความหมายขึ้นจากตัวอักษร การอ่านเป็นกระบวนการที่ต้องคิดอยู่ตลอดเวลา ผู้อ่านต้องอาศัยการสังเกตจากสิ่งต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่ในข้อความเพื่อใช้เป็นเครื่องช่วยในการให้ความหมาย ที่เหมาะสมที่สุดจากข้อความเหล่านั้น

เมอร์เซย์ (Marianne Celce-Murcia, 2001 : 154) ให้ความหมายของการอ่านว่าเป็น กระบวนการปฏิสัมพันธ์ที่ซับซ้อนระหว่าง เนื้อหา ความสามารถในการอ่านของผู้อ่าน และบริบททางสังคมในที่มีผู้อ่านนั้น ๆ

ฟาร์เรล (Farrell 2005 : 1 อ้างจาก Anthony, Pearson and Raphael, 1993 : 284) ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านคือกระบวนการสร้างความหมายจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหา ความรู้ ความคิด ตามบริบทของผู้เขียน กับความสามารถด้านการอ่านของผู้อ่าน

Harris and Smith (1980 อ้างถึงในมณีรัตน์ สุโขติวัฒน์ 2548 : 15) ให้ความหมายของการอ่านว่า เป็นรูปแบบของการสื่อความหมายด้วยการแลกเปลี่ยนความคิด และสาระความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน นั่นคือผู้เขียนแสดงความคิดเห็นของตนด้วยภาษาตามลีลาการเขียนของแต่ละคน และผู้อ่านถอดความหมายของสิ่งที่อ่านนั้นขึ้นอยู่กับความรู้ประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน

Moore (1984, อ้างถึงในลัดดา เจริญศิลป์พานิช. 2537) ได้กล่าวถึงความสามารถในการอ่านสรุปได้ว่า หมายถึงความสามารถในการอ่านและเข้าใจความหมายของคำศัพท์ต่าง ๆ โดยเชื่อมโยงกับประสบการณ์เดิมทำให้เกิดความเข้าใจและจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

Tinker (1968 อ้างถึงในอารีวรรณ เอี่ยมสะอาด 2537 : 9) กล่าวว่า การอ่านเป็นการรับรู้ตัวอักษรซึ่งเร้าให้ผู้อ่านระลึกถึงความหมายที่ได้สร้างขึ้นจากประสบการณ์เดิม และความหมายใหม่ก็ได้จากการผสมผสานความคิดรวบยอดที่มีอยู่แล้ว กล่าวง่าย ๆ ก็คือ กระบวนการอ่านประกอบด้วยความหมายที่ได้รับมาจากทั้งของผู้เขียนและผู้อ่านในรูปแบบของการตีความ การประเมินผลและการตอบสนองของผู้อ่านที่มีต่อความหมายนั้น

จากความหมายของการอ่านภาษาอังกฤษดังกล่าว อาจสรุปได้ว่า ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเป็นกระบวนการทางความคิดเชื่อมโยงกับความรู้ทางภาษาของผู้อ่านเพื่อทำความเข้าใจ หากความหมายจากข้อมูลในสิ่งที่อ่านจนสามารถเข้าใจความหมายโดยขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิม สามารถจับใจความรายละเอียดของเรื่อง เรียงลำดับเหตุการณ์ ถ่ายทอดข้อมูลจากเรื่องที่อ่านสรุปเนื้อเรื่อง และสามารถคิดวิเคราะห์ข้อความ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้อย่างมีเหตุผล ซึ่งเป็นหัวใจของการอ่าน

ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านมีความสำคัญต่อผู้เรียนเพราะเป็นทักษะพื้นฐานเป็นเครื่องมือในการศึกษาหาความรู้และความบันเทิง นักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ดังนี้

อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด (2537 : 10) กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะที่มีความจำเป็นมากที่สุดในชีวิตประจำวันของมนุษย์ทักษะหนึ่ง ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านมักจะเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จในชีวิตและหน้าที่การงานเสมอ เพราะการอ่านได้และอ่านเป็น จะช่วยให้ผู้อ่านได้ข้อมูลและความรู้ และขยายความคิดให้กว้างขวาง มีความคิดสร้างสรรค์ รู้จักค้นคว้าแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง อีกทั้งสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมและสภาพแวดล้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปว่าการอ่าน เป็นทักษะที่ทำให้เกิดความรู้และสามารถนำไปพัฒนาอาชีพได้ นำไปใช้ในการดำรงชีวิต ช่วยให้ประสบความสำเร็จในชีวิตและหน้าที่การงาน ทำให้ผู้อ่านเป็นบุคคลที่ทันสมัยทันโลก ทันเหตุการณ์ ตลอดจนสามารถแก้ปัญหาสังคม การเมือง เศรษฐกิจและปัญหาส่วนตัวได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์

ลักษณะการอ่าน

การอ่านมี 2 ลักษณะคือ การอ่านออกเสียง (Read aloud) และการอ่านในใจ (Silent reading)

การอ่านออกเสียง มีความสำคัญในการฝึกให้หัดอ่านตั้งแต่วัยเด็ก เพื่อจะได้ฟังการอ่านออกเสียงว่าถูกต้อง ชัดเจนหรือไม่ เพียงใด ผู้ฝึกจะได้แก้ไขให้ถูกต้องได้ การอ่านออกเสียงช่วยสนองความต้องการและความอยากรู้อยากเห็นของเด็กได้เป็นอย่างดี คำศัพท์ที่อ่านพบในหนังสือจะทำให้เด็กอ่านหนังสือได้เร็ว เข้าใจคำศัพท์ต่างๆ ได้ดี เพียงแค่ดูภาพเด็กก็สามารถอ่านออกเสียงได้

การอ่านออกเสียงมีประโยชน์ในการอ่านวรรณคดี และวรรณกรรมประเภทร้อยกรอง ไม่ว่าจะเป็นการอ่านเองหรืออ่านให้ผู้อื่นฟัง จะทำให้ผู้อ่านเกิดความเพลิดเพลิน ซาบซึ้งในบทประพันธ์นั้นๆ และผู้ฟังก็ได้รับอรรถรสจากการฟังการอ่านออกเสียง ในการทำหน้าที่เป็นผู้ประกาศ โฆษณา เป็นพิธีกรในงานต่างๆ ทำหน้าที่อ่านข่าวในโทรทัศน์และวิทยุกระจายเสียง ผู้อ่านจะต้องอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง ชัดเจน มีจังหวะ และการเว้นวรรคได้ถูกต้อง มีการเตรียมตัวค้นคว้า และฝึกอ่านมาก่อนเป็นอย่างดี

การอ่านภาษาต่างประเทศ เพื่อให้เข้าใจและจดจำง่าย และเป็นการฝึกการอ่านออกเสียงที่ถูกต้องอีกด้วย ผู้อ่านควรอ่านออกเสียงดังๆ ตามไปด้วย จะทำให้การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศได้เร็วขึ้น สามารถฝึกเลียนแบบเสียงเจ้าของภาษาได้ถูกต้อง เป็นการฝึกที่ได้ประโยชน์ ทั้งการอ่านออกเสียงการใช้สายตาดูตามไปด้วย และหูก็ฟังเสียงที่เปล่งเสียงออกมาพร้อมๆ กัน เมื่ออ่านได้คล่องแล้วต้องอ่านสื่อต่างๆ เป็นจำนวนมากในเวลาอันจำกัด ผู้อ่านที่ต้องการอ่านอย่างรวดเร็วเพื่อการค้นคว้า จึงจำเป็นต้องอ่านในใจแทนการอ่านออกเสียง

การอ่านในใจ มีความสำคัญและจำเป็นต้องฝึกอ่านในใจเมื่อเรียนในระดับสูงขึ้น เพราะการอ่านในใจจะทำให้อ่านได้เร็วขึ้น ไม่เสียเวลาในการออกเสียงตามไปด้วย การอ่านเร็วจะทำให้เรียนได้เร็วกว่าคนวัยเดียวกัน เพราะทำให้อ่านหนังสือได้มากขึ้นในเวลาอันจำกัด ยิ่งเรียนสูงขึ้นจำนวนหนังสือและสื่อต่างๆ ที่จะต้องอ่านต้องค้นคว้ายังมีเป็นจำนวนมากเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ นอกจากการอ่านเร็วแล้วผู้อ่านจะต้องจับใจความสำคัญให้ได้ ตอบปัญหา หรือตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ จำได้ ย่อได้ สรุปได้ ตีความได้ แยกข้อคิดเห็นออกจากข้อเท็จจริงได้ อ่านแล้ววิจารณ์ได้ หรือแสดงความคิดเห็นได้ ไม่หลงเชื่อคำ โฆษณา หรือข้อคิดเห็นที่แฝงอยู่ในข้อเขียนที่ชักจูงไปในทางที่ไม่ดี

การอ่านในใจ นอกจากจะมีประโยชน์ในการศึกษาเล่าเรียนแล้ว ยังนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะการอ่านสื่อที่ต้องอาศัยความรวดเร็วในการอ่าน เช่น การอ่านข้อความในสื่อโฆษณา สื่อโทรทัศน์ คอมพิวเตอร์ แผ่นใส ภาพนิ่ง และในภาพยนตร์ เป็นต้น

จะเห็นได้ว่าการอ่านออกเสียงและการอ่านในใจนั้น มีความสำคัญและจำเป็นต้องใช้การอ่านทั้งสองอย่าง แต่จะอ่านออกเสียงหรืออ่านในใจเมื่อใดจึงจะเหมาะสม และให้ได้ประโยชน์มากที่สุดนั้น ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการอ่านเป็นสำคัญ

องค์ประกอบที่มีผลต่อการอ่าน

การที่ผู้อ่าน จะมีความสามารถในการอ่านได้ จำเป็นต้อง มีความสามารถต่าง ๆ ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะช่วยให้ผู้อ่านสามารถอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้มีนักการศึกษากล่าวไว้ดังนี้

Goodman (1971) ได้ให้ทัศนะว่าการอ่านที่มีประสิทธิภาพ ต้องอาศัยปัจจัยต่อไปนี้ คือ

1. ความรู้ทางภาษา (Linguistic knowledge) หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างเสียงกับตัวอักษร ความหมายของคำ เมื่อประสบการณ์ในการอ่านมากขึ้น ผู้อ่านจะสามารถอ่านเพื่อความเข้าใจมากขึ้น
2. ประสบการณ์และความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน (Schema) เป็นความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาหรือสิ่งที่อ่านของผู้อ่านซึ่งมีอยู่เดิม ซึ่งจะอ่านเรื่องได้เร็วขึ้น และได้ผลดีขึ้น
3. ความสมบูรณ์ของเนื้อหาหรือข้อเขียน (Conceptual or semantic completeness) เนื้อเรื่องต้องสมบูรณ์ ยกเว้นแต่กรณีที่ ผู้อ่านมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านมาก่อน ก็ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของประสบการณ์การเรียนรู้
4. ความสามารถในการวิเคราะห์โครงสร้างของเนื้อเรื่อง (Text schema) ข้อเขียนแต่ละชิ้น จะมีโครงสร้างที่แตกต่างกัน และยังสะท้อนความเชื่อและวัฒนธรรมของผู้เขียน ถ้าผู้อ่านมีวัฒนธรรมคล้ายคลึงกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ที่เขียน การอ่านเรื่องที่ผู้อ่านคุ้นเคย และกิจกรรมที่ผู้อ่านปฏิบัติอยู่ในชีวิตประจำวัน จะทำให้ผู้อ่านประสบความสำเร็จในเรื่องที่อ่านมากขึ้น แต่ถ้าเนื้อเรื่องนั้น เสนอเรื่องราวที่แตกต่างไปจากวัฒนธรรมและประสบการณ์ของผู้อ่าน การอ่านก็อาจไม่ประสบความสำเร็จ

Williams (1986) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพ ดังนี้

1. ความรู้ในระบบการเขียน (Knowledge of the writing system) ผู้อ่านจะต้องคุ้นเคยกับระบบการผสมตัวอักษร การสะกดคำ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะช่วยให้ผู้อ่านจำคำเหล่านั้นได้

2. ความรู้ในเรื่องภาษา (Knowledge of language) ผู้อ่านที่ประสบความสำเร็จในการอ่าน จำเป็นต้องมีความรู้ในเรื่อง รูปแบบของคำความหมายของคำ โครงสร้าง และไวยากรณ์ของภาษาที่ใช้เขียน

3. ความสามารถในการตีความ (Ability to interpret) เนื่องจากการอ่านไม่ใช่การทำ ความเข้าใจข้อความแต่ละประโยคโดยไม่สัมพันธ์กันกับประโยคอื่น ผู้อ่านจึงต้องสามารถรู้จุดประสงค์ของ ข้อความ รู้วิธีการเรียบเรียงประโยคเป็นข้อความที่ต่อเนื่องกัน และเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างประโยค

4. ความรู้รอบตัวทั่วไป (Knowledge of the world) ผู้อ่านควรนำ ความรู้รอบตัวทั่วไป รวมทั้งประสบการณ์ต่าง ๆ เข้ามาเชื่อมโยงด้วย ในขณะที่อ่านข้อเขียนนั้น ยิ่งผู้อ่านมีความรู้และ ประสบการณ์มากเท่าใดก็จะยิ่งสามารถเลือกความรู้ และประสบการณ์ของตนให้ตรงกับของผู้เขียนเพื่อ ทำความเข้าใจกับเรื่องนั้นได้มากขึ้น

พรสวรรค์ สิปโป (2550) กล่าวว่าไว้ว่าผู้อ่านที่สามารถอ่านได้อย่างคล่องแคล่วต้องเป็นผู้มีความรู้ ด้านโครงสร้างภาษาเป็นอย่างดีและรู้คำศัพท์ในวงกว้าง สำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือ เป็นภาษาต่างประเทศ มักมีปัญหาในการอ่าน เพราะไม่คุ้นเคยกับลักษณะของภาษาอังกฤษ ความรู้ทาง ภาษาที่เป็นปัญหาต่อการอ่าน มีดังนี้

1. คำหรือวลีแสดงการเชื่อมโยงความ (Cohesive devices) ได้แก่

1) คำหรือข้อความอ้างอิง (Referent) เช่น he, she, they, the former, the latter

2) คำที่มีความหมายพ้องกัน (Synonym) เช่น room กับ space หรือ funding recourcing และ financing เป็นต้น

3) การละ relative pronoun ใน relative clause เช่นคำว่า which และ that เป็นต้น

2. ตัวบ่งชี้ต่อยความต่อเนื่อง (Discourse signals) เช่นคำว่า moreover เป็นคำที่แสดงให้รู้ว่า ข้อความที่ตามมามีใจความสอดคล้องกับข้อความข้างหน้า หรือคำว่า whereas แสดงว่าข้อความที่ ตามมามีใจความขัดแย้งกับข้อความข้างหน้า

3. คำศัพท์ ผู้ที่รู้คำศัพท์ในวงจำกัดย่อมมีปัญหาในการอ่าน กลยุทธ์สำคัญที่ช่วยผู้เรียนในการ อ่าน คือการสอนให้รู้วิธีการเดาคำที่ไม่รู้ความหมายจากบริบท

สรุปได้ว่าองค์ประกอบที่สำคัญที่มีผลต่อการอ่านที่สำคัญ ได้แก่ความรู้ทางภาษา ประสบการณ์เดิมหรือความรู้เดิมของผู้เรียน จุดประสงค์ในการอ่าน ผู้สอนจึงควรให้ความสำคัญกับ องค์ประกอบดังกล่าวในการจัดการเรียนการสอนด้วย

ทักษะขั้นมูลฐานในการอ่าน

ได้แก่ความสามารถในการอ่านที่มีทักษะซึ่งจะมีความชำนาญคล่องแคล่วสูงกว่าการอ่านระดับมูลฐาน (การอ่านออกตามปกติ) 12 ข้อ ต่อไปนี้

1. ความสามารถในการตัดสินใจจำแนกได้ระหว่างความจริงความคิดเห็นและการอ้างอิง
2. ความสามารถที่จะเข้าใจความคิดของผู้แต่งได้ถูกต้องหรือใกล้เคียงที่สุด
3. สามารถตีความหมายเกี่ยวกับภาพและภาษาที่มีใช้อักษร
4. รู้จักการ โฆษณาชวนเชื่อ ซึ่งอาจทำให้เกิดการเข้าใจผิดหรือการหลงทางด้านความคิด
5. รู้จักใช้จินตนาการและปฏิกิริยาต่อความรู้สึกในเรื่องที่อ่าน
6. สามารถทายสิ่งที่จะอ่านล่วงหน้าได้
7. สามารถสรุปความตามหลักฐานได้
8. สามารถตัดสินใจอย่างมีเหตุผลและสรุปขั้นสุดท้ายได้
9. เปรียบเทียบความเห็นที่คล้ายและแตกต่างกันได้
10. เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างเวลา สถานที่ และการลำดับเรื่องเหตุผลแวดล้อมได้
11. เข้าใจข้อคิดหรืออคติของผู้แต่ง
12. มีความรู้และปฏิกิริยาต่อวิธีพูดและเขียน เช่น รู้ว่าอะไรเป็นการเสียดสี อะไรเป็นการ

ถากถาง เยาะเย้ย แดกดัน ฯลฯ

จะเห็นได้ว่าทักษะขั้นมูลฐานในการอ่านจะช่วยให้ผู้อ่านสามารถแก้ไขปัญหาและตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง ช่วยส่งเสริมบุคลิกภาพของผู้อ่านให้เป็นคน ที่พัฒนาต่างจากคนที่ไม่นิยมอ่านหนังสืออย่างเห็นได้ชัด

ประเภทของการอ่าน

สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2535) ได้แบ่งการอ่านตามจุดมุ่งหมายของผู้อ่านไว้ดังนี้

1. การอ่านแบบผ่านๆ หรือการอ่านเพื่อรู้เรื่อง การอ่านแบบนี้มักขึ้นอยู่กับความสนใจของตัวผู้อ่านว่า ต้องการรายละเอียดจากสิ่งที่อ่าน มากน้อยเพียงใด ในการอ่านอาจจะอ่านเพียงหัวเรื่อง หน้าสารบัญ หรือภาคผนวกท้ายเล่ม

2. การอ่านวิเคราะห์ การอ่านในลักษณะนี้มักจะใช้อ่านเมื่อต้องการรู้เรื่องราวจากเรื่องที่อ่านโดยละเอียด โดยอาจบันทึกเรื่องย่อไว้ด้วยเพื่อเป็นการทบทวนความจำ

3. การอ่านตีความ ในการอ่านตีความนั้น มักจะขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละคนซึ่งอาจตีความแตกต่างกันได้

สมุทฺร เจ็นเซาวิช (2542 : 3 อ้างถึงในอารีวรรณ เอี่ยมสะอาด. 2552 : 42) ได้แบ่งประเภทของการอ่านไว้ 2 ประเภทคือ

1. การอ่านเพื่อการศึกษา (Work – Study Type Reading) จุดมุ่งหมายที่สำคัญของการอ่านแบบนี้คือ การอ่านเพื่อให้ครอบคลุมเนื้อหาให้ได้มากที่สุด โดยการใช้ความเร็วในการอ่านสูงพอประมาณ ในการเก็บใจความสำคัญต่างๆ ของเรื่องที่อ่าน และรายละเอียดปลีกย่อยให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ดังนั้นในขณะที่อ่านจึงจำเป็นต้องพิจารณาคำศัพท์ และความหมายของคำอย่างถี่ถ้วน

2. การอ่านเพื่อการพักผ่อนและความบันเทิง (Recreatory Reading) การอ่านชนิดนี้มักไม่ต้องการความเข้าใจที่ลึกซึ้งมากนัก การอ่านขึ้นอยู่กับความพอใจของผู้อ่านเป็นสำคัญ การอ่านประเภทนี้ได้แก่ การอ่านนวนิยาย เรื่องสั้น หรือหนังสือพิมพ์ที่ไม่มีคำศัพท์เฉพาะมากนัก

อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด (2537 : 15) ได้กล่าวถึงประเภทของการอ่านไว้ดังนี้

1. อ่านคร่าวๆ เพื่อสำรวจเบื้องต้นว่าหนังสือ นั้น ๆ มีเรื่องที่ต้องการหรือไม่ อ่านเฉพาะชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง คุณวุฒิของผู้แต่ง สารบัญ คำนำ ดูครรชนที่ท้ายเล่ม และอ่านบางตอน

2. อ่านเก็บแนวคิด เมื่อต้องการใช้แนวคิดที่สำคัญ และต้องการใช้ทั้งในขณะนั้น และภายหลังอ่านสรุปข้อความแล้วบันทึกไว้ คัดลอกข้อความที่ต้องการ จดแหล่งที่มา เพื่อกลับไปอ่านอีกภายหลังเมื่อจำเป็น

3. อ่านโดยวิเคราะห์ อ่านส่วนสำคัญที่ต้องการโดยถี่ถ้วน และไตร่ตรอง เก็บรายละเอียดอย่างพิถีพิถะระหัดหากำตอบโดยใช้คำถาม ใคร อะไร ที่ไหน อย่างไร ทำไม เมื่อไร หากความหมายที่แฝงอยู่ในถ้อยคำและข้อความ ถ้าไม่มีคำตอบในเรื่องที่อ่านก็ไปหาคำตอบเพิ่มเติมจากที่อื่น

4. อ่านเพื่อสังเคราะห์เก็บข้อมูล ข้อคิดเห็น ทฤษฎี ความคิดสร้างสรรค์เรื่องราววิธีการเพื่อนำไปใช้ในการเรียน การปฏิบัติงาน การตัดสินใจ การแก้ปัญหา การสร้างสรรค์งานใหม่ ฯลฯ

5. การพัฒนาทักษะการอ่าน ต้องมีการกระทำ หรือการปฏิบัติหลายประการเพื่อพัฒนาทักษะอื่น ที่ต่อเนื่องอยู่ในกระบวนการควบคู่กันไปด้วย

Dubin (1982 : 16) แบ่งการอ่านเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. การอ่านแบบข้ามๆ (Skimming) เป็นการอ่านแบบเปิดผ่านไปเร็วๆ ผู้อ่านที่ใช้วิธีการแบบนี้มักจะมีจุดมุ่งหมาย หรือคำถามที่ต้องการคำตอบ แบบเฉพาะเจาะจงในเรื่องใดเรื่องหนึ่งอยู่แล้ว ในใจ การอ่านแบบนี้ผู้อ่านจะต้องรู้จักการใช้ชื่อเรื่อง และหัวข้อใหญ่ หัวข้อย่อยให้เป็น เพื่อเลือกจับใจความสำคัญของสิ่งที่ต้องการและทำให้สามารถอ่านได้เร็วขึ้น

2. การอ่านแบบผ่าน ๆ (Scanning) การอ่านในลักษณะนี้ มีจุดประสงค์เพื่อต้องการข้อมูลที่เฉพาะเจาะจงมากกว่าการอ่านแบบข้าม เช่น วันที่ ตัวเลข หรือสถานที่ เป็นต้น

3. การอ่านเชิงวิจารณ์ (Critical Reading) การอ่านในลักษณะนี้ผู้อ่านสามารถที่จะแสดงความคิดเห็นต่อสิ่งที่ตนอ่าน ไปแล้วได้ โดยการใช้เหตุผลต่อรองกับสิ่งที่ปรากฏในหัวข้อเขียนนั้น ๆ ว่าผู้อ่านเห็นด้วยหรือไม่กับสิ่งที่อ่าน การอ่านในลักษณะนี้ถือว่าเป็นทักษะการอ่านระดับสูง

สรุปว่า การอ่านมีหลายประเภทตามจุดประสงค์ของผู้อ่าน แตกต่างกันไป อ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ อ่านเพื่อความบันเทิง อ่านเพื่อหาคำตอบหรือข้อมูลที่ต้องการ

กระบวนการอ่าน

กระบวนการ (Process) หมายถึง กรรมวิธี หรือลำดับการกระทำ ซึ่งดำเนินต่อเนื่องกันไปจนสำเร็จลง ณ ระดับหนึ่ง (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน . พ.ศ. 2538 : 35-36) ให้ความหมายไว้ว่า “กระบวนการ หมายถึง ปรากฏการณ์ธรรมชาติที่ค่อยๆ เปลี่ยนแปลงอย่างมีระเบียบ ไปสู่ผลอย่างหนึ่ง เช่น กระบวนการเจริญเติบโตของเด็ก กระบวนการเคมีเพื่อผลิตสิ่งใดสิ่งหนึ่ง”

การอ่าน เป็นกระบวนการรับสาร และส่งสารอย่างมีระบบ โดยมีความคิดเป็นแกนกลาง และมีเป้าหมายในการอ่าน มีกระบวนการดังนี้

1. การมองเห็น ตัวอักษร คำ ข้อความ หรือสัญลักษณ์
2. การอ่านออกหรืออ่านได้
3. การเข้าใจ ความหมายของตัวอักษร คำ ข้อความ ประโยค ถ้อยคำ สำนวนหรือสัญลักษณ์ สามารถตีความวิเคราะห์วิจารณ์และสังเคราะห์ได้
4. การนำไปใช้ให้ถูกกับวัตถุประสงค์

ฮาฟเนอร์และจอลลี (Hafner and Jolly . 1982 : 4-8) กล่าวว่า “การอ่านเป็นกระบวนการทางความคิด จากการถอดข้อความจากตัวหนังสือ เมื่อเข้าใจความคิดจากสารที่ผู้เขียนส่งมาให้ดีแล้ว ก็นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์” กระบวนการอ่านมี 4 ขั้นตอน ได้แก่

1. อ่านออก อ่านได้ รู้จักคำศัพท์ต่างๆ อ่านออกเสียงได้ถูกต้อง
2. เข้าใจความหมายของคำ วลี และประโยค ที่ความได้ สรุปได้
3. รู้จักใช้ความคิด สามารถวิเคราะห์วิจารณ์ และออกความคิดเห็นอาจจะขัดแย้งหรือเห็นด้วยกับความคิดของผู้เขียนอย่างมีเหตุผล
4. นำไปใช้ นำไปประยุกต์ หรือดัดแปลง เช่นนำเอาคำพูด ข้อคิดและถ้อยคำสำนวนต่างๆ ไปใช้ก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์

จึงสรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่ต้องฝึกปฏิบัติตามขั้นตอนอย่างมีระบบและต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดทักษะและมีประสิทธิภาพ

ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

วีระชัย ศรีสร้อย (2544 : 11, อ้างจาก Carrell .1984 : 332 – 333, Moore 1984 : 3-7 and Siberstein 1987:31) ได้กล่าวถึงความหมายของความสามารถในการอ่านไว้คล้ายคลึงกัน คือความสามารถในการอ่านเกิดจากการปฏิบัติระหว่างผู้อ่านและบทอ่านโดยผู้อ่านจะใช้ความรู้ประสบการณ์เดิมที่มีอยู่เข้าช่วยในการทำความเข้าใจบทอ่านได้ แต่คาร์เรลให้ความหมายเพิ่มเติมว่า การอ่านเป็นกระบวนการของความสัมพันธ์ ระหว่างเนื้อหาของบทอ่าน กับประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งต่างๆ ความคิดรวบยอด ความรู้สึก และทัศนคติของผู้อ่าน นั้นหมายความว่าผู้อ่านจะใช้ประสบการณ์เดิมเข้าช่วยในการทำความเข้าใจอย่างเดี่ยวไม่พอ ต้องมีความรู้สึก และทัศนคติต่อสิ่งที่อ่านด้วย แต่มาร์ได้ให้ความหมายที่แตกต่างจากคนอื่นๆคือความสามารถ และความเข้าใจความหมายของคำศัพท์ต่างๆ ในข้อความที่อ่านเกิดจากการเชื่อมโยงเข้ากับประสบการณ์เดิมของผู้อ่านทำให้เกิดความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้

มณี มะมิง (2549 อ้างถึงในเรเจอร์ 1970 : 165) ได้ระบุลักษณะของผู้ที่มีความสามารถในการอ่านไว้ว่าต้องมีความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถในการจดจำรายละเอียดที่สำคัญได้ นอกจากนี้ผู้อ่านที่ดีจะต้องมีความสามารถในเรื่องต่อไปนี้

1. ความเข้าใจในสาระของเรื่อง
2. ความสามารถเข้าใจเนื้อเรื่องตามลำดับการเรียบเรียง

3. รู้จักเลือกหนังสืออ่าน

4. มีความเร็วในการอ่านเพื่อจับใจความอย่างคร่าว ๆ ก่อนที่จะอ่านอย่างละเอียด

5. อ่านอย่างพินิจพิเคราะห์ และรวดเร็วในการหาข้อเท็จจริง

6. อ่านอย่างใช้ความคิด เพื่อประเมินการเขียนอย่างมีความเชื่อมั่น

7. ใช้ความสามารถข้างต้นอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพเพื่อให้ได้ความรู้ตามต้องการ

บอนด์ และ ทิงเกอร์ (Bond and Thinker. 1957 : 234-235 อ้างถึงในมณี มะมิง 2549 : 32)

กล่าวว่าความสามารถในการอ่านควรมีองค์ประกอบดังนี้

1. ความเข้าใจความหมายของคำ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญ ของความเข้าใจในการอ่าน ถ้าเข้าใจความหมายของคำย่อจะทำให้อ่านประโยคเข้าใจ

2. ความเข้าใจหน่วยความคิด เพื่อให้เข้าใจประโยค ผู้อ่านจะอ่านเป็นหน่วยความคิดแบ่งเป็นกลุ่มคำให้ได้ความหมาย

3. ความเข้าใจประโยค โดยสามารถพูดเรื่องจากคำและกลุ่มคำได้

4. การเข้าใจความเป็นตอน ๆ คือ สามารถที่จำนำประโยคแต่ละประโยคในตอนนั้นมาสัมพันธ์กัน

5. การเข้าใจเรื่องราวทั้งหมด โดยการมองเห็นความสัมพันธ์ของข้อความแต่ละตอน แต่ละย่อหน้ามาแล้วได้ดียิ่งขึ้น

กรมวิชาการ (2546 : 10) ได้กล่าวถึงความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษไว้ว่าเป็นการอ่านที่ฝึกให้ผู้อ่านรู้จักใช้ความคิด สติปัญญา และความรอบรู้ต่อสิ่งที่ได้อ่าน เป็นความสามารถในการใช้ทักษะทางปัญญา เพื่อแสดงความคิดเห็นของตนเอง ด้วยการจำแนกและจับใจความสำคัญของเรื่องได้ว่า ใคร ทำอะไร กับใคร ที่ไหน อย่างไร เมื่อไร และเป็นผลอย่างไร

จึงสรุปได้ว่าความสามารถในการอ่าน เป็นความรู้ ความเข้าใจ จดจำรายละเอียด จากสื่อบทความ ข้อความต่างๆที่พบเห็นในชีวิตประจำวันแล้วเชื่อมโยงเข้ากับประสบการณ์เดิม ทำให้เกิดเป็นความเข้าใจ และสามารถหาคำตอบจากบทอ่านได้อย่างถูกต้อง

ระดับความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

Valette and Disick(1972:153-158อ้างถึงในมณี มะมิง2549:35) แบ่งระดับการอ่านไว้ดังนี้

1. ระดับกลไก (Mechanical Skills) เป็นระดับความสามารถในการอ่านที่ผู้อ่านแสดงความสามารถออกทางด้านความจำแบบนกแก้วนกขุนทองมากกว่า ความสามารถด้านความเข้าใจ กล่าวคือ

ผู้อ่านสามารถรับรู้ถึงความแตกต่างของตัวอักษรได้ ถึงแม้จะไม่สามารถเข้าใจความหมายที่แท้จริงและสิ่งที่อ่านก็ตาม

2. ระดับความรู้ (Knowledge) เป็นระดับที่ผู้อ่านสามารถจำได้ ก็ผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจกับข้อความที่ตนคุ้นเคยได้ เช่น สามารถจับคู่รูปภาพกับข้อความได้อย่างถูกต้อง

3. ระดับถ่ายโอน (Transfer) ผู้อ่านที่มีความสามารถขั้นนี้ย่อมสามารถรับรู้ได้ คือสามารถนำความรู้ที่มีอยู่ไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ได้ เช่น สามารถนำโครงสร้าง และคำศัพท์ที่คุ้นเคยมาเรียบเรียงขึ้นใหม่ได้

4. ระดับสื่อสาร (Communication) ผู้อ่าน มีความสามารถเข้าใจในสิ่งที่อ่าน สามารถทำความเข้าใจกับข้อความที่ไม่คุ้นเคยมาก่อน ทั้งด้าน โครงสร้าง และด้านคำศัพท์ได้ แม้บางครั้งจะไม่รู้ความหมายของคำครบทุกคำก็ตาม

5. ระดับวิเคราะห์วิจารณ์ (Criticism) ในระดับนี้ผู้อ่านต้องมีความสามารถในการวิเคราะห์ (Analysis) และประเมินผล (Evaluation) ลักษณะการใช้ภาษา (Expression) และลีลาการเขียน (Style) ของผู้เขียนจากเรื่องที่อ่านอีกทั้งต้องเข้าใจจุดประสงค์ หรือความมุ่งหมายของผู้เขียนและเข้าใจความหมายแฝง (Implicit Meaning) ตลอดจนสามารถสรุปใจความของเรื่องที่อ่านได้ด้วย

เพ็ญศรี รังสิยากุล (2528) ได้แบ่งความเข้าใจในการอ่านออกเป็น 3 ระดับ คือ

1. ความเข้าใจตามตัวอักษร เป็นระดับความเข้าใจพื้นฐาน หมายถึงการที่ผู้อ่านมีความเข้าใจตามตัวอักษรที่ปรากฏในแต่ละบรรทัด และเข้าใจคำพูดหรือสิ่งที่ผู้เขียนเขียนโดยตรง

2. ระดับความเข้าใจขั้นตีความ คือการที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมายของข้อความที่อ่านได้ลึกซึ้งกว่าระดับแรก เป็นการตีความสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้กล่าวไว้อย่างชัดเจนหรือไม่ได้กล่าวไว้โดยตรงแต่เป็นความหมายแฝงอยู่ในเนื้อความ แต่อ่านแล้วเข้าใจว่าผู้เขียนหมายถึงสิ่งใด

3. ระดับความเข้าใจในระดับวิจารณ์ คือการอ่านที่ต้องอาศัยความเข้าใจสองระดับแรกเป็นพื้นฐานก่อน เนื่องจากเป็นการอ่านที่ผู้อ่านต้องใช้ความคิด เพื่อวิเคราะห์ ตัดสิน และประเมินสิ่งที่อ่านได้ถูกต้อง เป็นความเข้าใจที่เกิดขึ้นหลังจากที่อ่านเรื่องราวทั้งหมด แล้วนำสิ่งต่างๆที่ได้จากการอ่านมารวบรวมทำเป็นบทสรุป

บาร์เรทท์ (Barrette and Robinson : 1968 อ้างถึงใน อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด 2537 : 19-24) ได้จัดลำดับขั้นทักษะการอ่านโดยอาศัยการแบ่งวัตถุประสงค์ทางการศึกษาของ Bloom เป็น 5 ระดับ คือระดับที่ 1 ระดับความเข้าใจความหมายตามตัวอักษร (Literal Comprehension)

เป็นระดับความเข้าใจให้นักเรียนสามารถเข้าใจเรื่องราวที่ปรากฏอย่างชัดเจนในเรื่องที่อ่านสามารถจับใจความสำคัญ จำแนกเหตุการณ์และทบทวนเรื่องที่อ่านได้ สามารถเรียงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นลำดับได้ การตั้งคำถามควรถามจากง่ายไปยาก ตามลำดับ ดังนี้

1. การเข้าใจ (Recognition) หลังจากนักเรียนอ่านเรื่องจบแล้วนักเรียนสามารถจำเรื่องที่อ่านได้ สามารถเปิดหนังสือค้นหาคำตอบได้ สิ่งที่นักเรียนควรจำได้ มีดังนี้

1.1 รายละเอียดของเรื่อง (Recognition of Details) นักเรียนสามารถบอกชื่อตัวละคร สถานที่ เวลา ที่เกิดขึ้นในเรื่องได้

1.2 ใจความสำคัญ (Recognition of Main Ideas) นักเรียนสามารถบอกได้ว่าใจความสำคัญของเรื่องส่วนใดของเรื่อง และบอกได้ว่าใจความสำคัญของเรื่องคืออะไร

1.3 การเรียงลำดับเหตุการณ์ (Recognition of a Sequence) นักเรียนสามารถเรียงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนหลังได้

1.4 การเปรียบเทียบ (Recognition of Comparison) นักเรียนสามารถเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างของตัวละคร เวลา สถานที่ และนำมาประยุกต์ใช้กับเหตุการณ์ของตนเองได้

1.5 ความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผล (Recognition of Cause and Effect Relationships) นักเรียนสามารถบอกได้ว่าถ้าเหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้น มีผลอะไรตามมาบ้าง

1.6 ลักษณะเฉพาะของตัวละคร (Recognition of Character Traits) นักเรียนสามารถบอกได้ว่าส่วนใดของประโยคที่ทำให้เราทราบว่าตัวละครในเรื่องเป็นใครอย่างไร

2. การระลึกได้ (Recall) หลังจากนักเรียนอ่านเรื่องจบแล้วครูตั้งคำถามถามนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน โดยนักเรียนไม่เปิดหนังสือตอบ ซึ่งคำถามที่ควรจะถาม มีดังนี้

1.1 รายละเอียดของเรื่อง (Recognition of Details)

1.2 ใจความสำคัญ (Recognition of Main Ideas)

1.3 การเรียงลำดับเหตุการณ์ (Recognition of a Sequence)

1.4 การเปรียบเทียบ Recognition of Comparison)

1.5 ความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผล Recognition of Cause and Effect Relationships)

1.6 ลักษณะเฉพาะของตัวละคร (Recognition of Character Traits)

ระดับที่ 2 ระดับการจัดเรียงเรียงใหม่ (Reorganization)

หลังจากนักเรียนอ่านเรื่องแล้วสามารถจำแนก สังเคราะห์ และเรียบเรียงความคิดหรือเรื่องราวที่ปรากฏอย่างชัดเจนจากเรื่องที่อ่าน ซึ่งการจัดเรียงเรียงใหม่มี ดังนี้

1. การแยกประเภทของสิ่งต่าง ๆ (Classifying) นักเรียนสามารถแยกประเภทของสิ่งต่าง ๆ เป็นหมวดหมู่ตามลักษณะต่าง ๆ กัน เช่น

- จัดแยกประเภทสิ่งของแต่ละสถานที่ได้ เช่น ในครัว ห้องอาหาร ห้องรับแขก ห้องนอน
- จัดแยกประเภทของสัตว์ได้ตามสถานที่อยู่อาศัย เช่น บนบก ในน้ำ อากาศ
- จัดแยกประเภทของสัตว์ตามลักษณะรูปร่างได้ เช่น สัตว์ 4 ขา 2 ขา 8 ขา ไม่มีขา
- จัดแยกประเภทของคนตามลักษณะได้ เช่น อ้วน ผอม สูง ต่ำ ดำ ขาว
- จัดแยกประเภทของคนตามลักษณะอารมณ์ได้ เช่น เสียใจ ดีใจ เศร้าใจ หิว โกรธ
- จัดแยกประเภทตามชนิดของคำได้ เช่น คำนาม สรรพนาม กริยา วิเศษณ์
- จัดแยกประเภทตามชนิดของสิ่งของได้ เช่น หมวดผักผลไม้ สัตว์ สิ่งของสี รูปร่างขนาด

2. การเขียนเค้าโครง (Outlining) นักเรียนสามารถเรียบเรียงความคิดจากการอ่านโดยย่อและสรุปความ สามารถใช้ประโยค หรือวลีโดยตรงในเรื่องที่อ่านหรือจะใช้ประโยคที่เขียนขึ้นใหม่เพื่ออธิบายสิ่งที่อ่านจากเรื่องก็ได้เช่น สรุปความจากบทสนทนา ว่าผู้พูดพูดกันเกี่ยวกับเรื่องอะไร

3. การย่อใจความ (Summarizing) นักเรียนสามารถเรียบเรียงความคิดเพื่อสรุปเรื่องที่อ่านทั้งหมดโดยใช้วลีหรือประโยคจากเรื่องที่อ่าน หรือจะใช้ประโยคที่เขียนขึ้นใหม่เพื่ออธิบายสิ่งที่อ่านจากเรื่องก็ได้ เช่น ย่อใจความของเรื่องที่อ่านว่าใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร

4. การสังเคราะห์ (Synthesizing) นักเรียนสามารถรวบรวมความคิดหรือข้อความที่ชัดเจนจากการอ่านจากเรื่องหลายเรื่อง แล้วนำมาเขียนโดยใช้ความเข้าใจของตัวเองแต่งประโยคเอง

ระดับที่ 3 ระดับการให้ความคิดเห็น (Inferential Comprehension)

หลังจากนักเรียนอ่านเรื่องจบแล้ว สามารถนำความคิดเห็นรายละเอียดที่ได้จากเรื่อง มาประกอบกับความคิดเห็นส่วนตัวมาใช้เป็นพื้นฐานในการสร้างจินตนาการหรือข้อสมมติฐาน ซึ่งนักเรียนแต่ละคนอาจแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างกันไป เนื่องจากภูมิหลัง ประสบการณ์เดิมที่แตกต่างกันไป ซึ่งการแสดงความคิดเห็นจะแสดงในเรื่องต่อไปนี้

1. รายละเอียดของเรื่อง (Inferring Supporting Details) สามารถบอกได้ว่าความคิดซึ่งมีได้กล่าวไว้ในข้อความที่อ่านคืออะไร

2. ใจความสำคัญของเรื่อง (Inferring Main Ideas) นักเรียนสามารถบอกได้ว่าเรื่องที่อ่านมีคิเนื้อหา ใจความสำคัญ โดยที่ข้อความเหล่านั้นไม่ได้กล่าวถึงโดยตรงจากเรื่องที่อ่านและสามารถตั้งชื่อเรื่องที่อ่านได้

3. การเรียงลำดับเหตุการณ์ (Inferring Sequence) นักเรียนสามารถคิดถึงเหตุการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้นระหว่าง 2 เหตุการณ์ที่ได้กล่าวไว้ในเรื่องหรือสามารถจะลงความเห็นได้ว่าเรื่องควรจะดำเนินต่อไปอย่างไร

4. การเปรียบเทียบ (Inferring Comparisons) นักเรียนสามารถเปรียบเทียบตัวละครในเรื่อง สถานที่ เวลาที่เหตุการณ์เกิดขึ้น

5. ความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผล (Inferring Cause and Effect Relationships) นักเรียนสามารถบอกถึงเหตุผลของตัวละคร เหตุผลที่มีต่อเวลาและสถานที่ที่จะทำให้เกิดเรื่องราว เหตุผลของผู้แต่งในการใช้คำพูด การกระทำต่าง ๆ ของตัวละคร

6. บุคลิกลักษณะของตัวละคร (Inferring Character Traits) นักเรียนสามารถบอกนิสัยของตัวละคร จากการกระทำหรือคำพูดที่ปรากฏให้เห็นจากเรื่องที่อ่าน

7. การทำนายเรื่อง (Predicting Outcomes) นักเรียนสามารถบอกผลที่จะตามมาได้ในเรื่อง

8. การตีความของภาษา (Interpreting Figurative Language) นักเรียนสามารถบอกความหมายของประโยคใดแม้ว่าประโยคนั้นจะไม่ได้กล่าวไว้โดยตรง เช่น การอุปมา การเยาะเย้ย แดกดัน

ระดับที่ 4 ระดับการประเมินค่า (Evaluation)

เป็นระดับความสามารถให้นักเรียนตัดสินใจ และประเมินค่าของสิ่งที่อ่านด้วยตนเองว่าข้อความหรือเรื่องที่อ่านเป็นความจริง (fact) จินตนาการ (fantasy) หรือความคิดเห็น (opinion) ตลอดจนสามารถประเมินความเชื่อถือได้ของเรื่องที่อ่าน โดยใช้ประสบการณ์ความรู้ หรือ จริยธรรมตัดสินใจ ซึ่งจะประเมินในเรื่องต่อไปนี้

1. ตัดสินได้ว่าเป็นความจริงหรือจินตนาการ (Judgments of Reality or Fantasy) นักเรียนสามารถบอกได้ว่าเรื่องที่อ่านมีเหตุผลเพียงพอที่จะตัดสินว่าเรื่องที่อ่านเป็นความจริง (fact) หรือจินตนาการ (fantasy)

2. ตัดสินได้ว่าเป็นความจริงหรือความคิดเห็น (Judgments of Fact or Opinion) นักเรียนสามารถบอกได้ว่าเรื่องที่อ่านมีเหตุผลเพียงพอที่จะตัดสินว่าเรื่องที่อ่านเป็นความจริง (fact) หรือความคิดเห็น (opinion)

3. ตัดสินได้ว่าเรื่องที่อ่านมีเหตุผลน่าเชื่อถือพอเพียง (Judgments of Adequacy and Validity) นักเรียนสามารถบอกได้ว่าเรื่องที่อ่านน่าเชื่อถือหรือไม่ เมื่อนำไปเปรียบเทียบกับข้อมูลอื่น ๆ ที่เคยได้อ่านมาในเรื่องเดียวกันนี้ ข้อมูลที่ได้อ่านนั้นสอดคล้องกับความรู้ที่มีปรากฏอยู่หรือไม่ มีความสมบูรณ์ในเนื้อหาหรือไม่

4. ตัดสินได้ว่าเรื่องที่อ่านมีความเหมาะสม (Judgments of Appropriateness) นักเรียนสามารถบอกได้ว่าส่วนใดของเรื่องบรรยายถึงตัวละครของเรื่องได้ดีที่สุด ผู้อ่านจะต้องสามารถตัดสินเนื้อหาในส่วนต่าง ๆ ของเรื่องที่อ่าน

5. ตัดสินได้ว่าเรื่องที่อ่านมีคุณค่า ความพึงพอใจและการยอมรับ (Judgments of Worth, Desirability and Acceptability) นักเรียนสามารถตัดสินการกระทำของตัวละครว่าถูกหรือผิด ดี/เลว ได้ ซึ่งขึ้นอยู่กับคุณธรรมและค่านิยมของคนอ่าน

ระดับที่ 5 ระดับความซาบซึ้ง (Appreciation)

เป็นความสามารถในการอ่านระดับสูงสุด ให้นักเรียนมีอารมณ์คล้อยตามเนื้อเรื่องที่อ่าน ตามภาษาของผู้เขียน นักเรียนต้องมีความสามารถที่จะเข้าใจเรื่องและรับรู้ความสุนทรีย์ภาพของสิ่งที่อ่าน นักเรียนจะต้องมีความรู้และอารมณ์ตอบสนองต่อเทคนิคในการเขียนรูปแบบสำนวน โวหาร และโครงสร้าง ตลอดจนการสร้างภาพพจน์จากการอ่านเรื่องในเรื่องต่อไปนี

1. มีอารมณ์ตอบสนองตามเนื้อเรื่อง (Emotional Response to the Content) นักเรียนสามารถเขียนแสดงความรู้สึกว่าเรื่องที่อ่านเป็นอย่างไร เช่น น่าสนใจตื่นเต้น เบื่อหน่าย ความเกลียด ความกลัว ความสนุกสนาน เพลิดเพลิน

2. มีอารมณ์คล้อยตามตัวละครหรือเหตุการณ์ในเรื่อง (Identification with Characters or Incidents) นักเรียนสามารถมีอารมณ์คล้อยตามตัวละคร เช่น สนุกสนาน สงสาร เห็นใจ เสียใจ เศร้าใจ ต้องการให้ความช่วยเหลือ

3. มีปฏิกิริยาต่อการใช้ภาษาของผู้เขียน (reactions to the Author's Use of Language) นักเรียนสามารถอธิบายความหมายที่แฝงอยู่ในเนื้อความ โดยที่ผู้เขียนมิได้กล่าวไว้อย่างชัดเจนได้

4. การสร้างภาพพจน์ (Imagery) นักเรียนสามารถอธิบายถึงความรู้สึกของตนเอง จากการอ่านข้อความที่ผู้เขียนได้ ใช้ความสามารถในการเขียนทำให้ผู้อ่านเกิดภาพพจน์ราวกับได้รู้สึก ได้สัมผัส ได้ยิน ได้กลิ่น ด้วยตนเอง

สรุปได้ว่า ความสามารถในการอ่าน ของแต่ละบุคคลขึ้นอยู่กับอายุ ระดับชั้นความรู้พื้นฐาน ระดับสติปัญญา ความรู้ ทางด้านภาษาศาสตร์ ตลอดจนการฝึกฝนของผู้เรียน การที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในการอ่านนั้นต้องตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านของแต่ละระดับชั้นให้เหมาะสมกับผู้เรียน

การอ่านจับใจความ

การอ่านจับใจความเป็นพฤติกรรมการอ่านที่แสดงถึงความเข้าใจในในลักษณะต่างกัน นักการศึกษาได้กล่าวถึงการอ่านจับใจความไว้ดังนี้

ผกาศรี เอ็นบุตร (2526 : 76) กล่าวว่า การอ่านจับใจความเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง สำหรับการอ่านหนังสือทุกประเภทและเป็นพื้นฐานในการอ่านเพื่อแสดงความคิดเห็น เพื่อตีความและเพื่อวิจารณ์อีกด้วย

พรเทวี ไชยเนตร (2528 : 62) กล่าวว่า ทักษะการอ่านจับใจความเป็นทักษะที่สำคัญในการอ่านมากที่สุด เพราะทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวที่ผู้เขียนประสงค์ให้ผู้อ่านทราบ ซึ่งถ้าผู้อ่านขาดทักษะนี้แล้วย่อมประสบความล้มเหลวในการอ่านอย่างแน่นอน

การอ่านจับใจความ มีแนวทางดังนี้

1. ตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านได้ชัดเจน เช่น อ่านเพื่อหาความรู้ เพื่อความเพลิดเพลิน หรือเพื่อบอกเจตนาของผู้เขียน เพราะจะเป็นแนวทางกำหนดการอ่านได้อย่างเหมาะสม และจับใจความหรือคำตอบได้รวดเร็วยิ่งขึ้น

2. สืบสวนส่วนประกอบของหนังสืออย่างคร่าวๆ เช่น ชื่อเรื่อง คำนำ สารบัญ คำชี้แจงการใช้หนังสือ ภาคผนวก ฯลฯ เพราะส่วนประกอบของหนังสือจะทำให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องหรือหนังสือที่อ่านได้กว้างขวางและรวดเร็ว

3. ทำความเข้าใจลักษณะของหนังสือว่าประเภทใด เช่น สารคดี ตำรา บทความ ฯลฯ ซึ่งจะช่วยให้มีแนวทางอ่านจับใจความสำคัญ ได้ง่าย

4. ใช้ความสามารถทางภาษาในด้านการแปลความหมายของคำ ประโยค และข้อความต่างๆ อย่างถูกต้องรวดเร็ว

5. ใช้ประสบการณ์หรือภูมิหลังเกี่ยวกับเรื่องทีอ่านมาประกอบ จะทำความเข้าใจและจับใจความที่อ่านได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น

ใจความสำคัญจะมีอยู่ในแต่ละย่อหน้าหรือหลาย ๆ ย่อหน้าใจความสำคัญส่วนมาก มีลักษณะเป็นประโยคเดียวหรืออาจเป็นประโยคซ้อนก็ได้ และมักปรากฏอยู่ตอนต้นข้อความ ส่วนที่เหลือเป็นใจความแฝงหรือรายละเอียด ในย่อหน้าหนึ่ง ๆ จะมีใจความสำคัญเพียงประการเดียว มีขั้นตอนการอ่านดังนี้

1. อ่านผ่านๆ โดยตลอด เพื่อให้รู้ว่าเรื่องที่อ่านว่าด้วยเรื่องอะไร จุดใดเป็นจุดสำคัญของเรื่อง
2. อ่านให้ให้ละเอียด เพื่อทำความเข้าใจอย่างชัดเจน ไม่ควรหยุดอ่านระหว่างเรื่องเพราะจะทำให้ความเข้าใจไม่ติดต่อกัน

3. อ่านซ้ำตอนที่ไม่เข้าใจ และตรวจสอบความเข้าใจบางตอนให้แน่นนอนถูกต้อง

4. เรียบเรียงใจความสำคัญของเรื่องด้วยตนเอง

สรุปว่าการอ่านจับใจความเป็นทักษะที่สำคัญ เป็นพื้นฐานในการอ่านประเภทอื่น ๆ ส่วนประกอบของหนังสือมีส่วนช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องที่อ่าน ความสามารถทางภาษาของผู้อ่านช่วยให้จับใจความเรื่องที่อ่าน ได้ดียิ่งขึ้น

เทคนิคการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ

เทคนิคการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษมีขั้นตอนดังนี้

1. การเรียนคำศัพท์ใหม่จากแผนผังคำศัพท์ Frayer Model โดยใส่ข้อมูลต่อไปนี้

- นิยาม (definition)
- คำที่มีความหมายเหมือนกันหรือใกล้เคียงกัน (synonym)
- คำตรงกันข้าม (antonym)
- รูปภาพ หรือ วาดภาพที่จะช่วยให้เข้าใจคำศัพท์นี้
- ตัวอย่างการใช้ประโยค (pictures or usages)

2. การเรียนความหมายของคำด้วยกิจกรรม Definition Map ที่มีขั้นตอน 3 ขั้น คือ

- เขียนคำจำกัดความ (Definition)
- ยกตัวอย่างการใช้คำที่ถูกต้องตามโครงสร้างของประโยค (Examples of appropriate use in a sentence)
- ผู้เรียนเขียนประโยค (Example of sentence written by a student)

3. กิจกรรมการระดมความคิดแบบเอปี้ซีเพื่อการสอนอ่าน มีขั้นตอนดังนี้

- เขียนตัวอักษรเรียงตามลำดับลงไปในกระดาษ โดยทำเป็นงานเดี่ยว (Individual work)
- ระดมความคิด (Brain storm) เขียนคำที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่กำหนดจะให้ให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
- จับคู่กันเพื่อทำงานคู่ (Think- Pair Share) แบ่งปันคำที่แต่ละคนคิดและเขียนขึ้นมา
- รายงานให้เพื่อนร่วมชั้นฟัง เพื่อรวบรวมคำที่เกี่ยวข้อง
- เขียนประโยคที่สื่อความคิดของคำที่เกี่ยวข้องที่ผู้เรียนเสนอ
- แลกประโยคที่เขียนและตรวจความถูกต้องกับเพื่อน
- อ่านประโยคที่แก้ไขให้เพื่อนในชั้นฟัง
- ผู้เรียนอื่นๆ ร่วมแสดงความคิดเห็น

4. เทคนิคการบรรยายเรื่องที่อ่านด้วยภาพ (webs, maps, concept maps) เป็นพื้นฐานในการที่จะนำเสนอข้อมูลด้วยภาพ เพื่อจัดเรียงข้อมูล ต่อไปนี้

- ข้อมูลเกี่ยวข้องกับใจความสำคัญ (Main ideas) หัวข้อย่อย (Subtopics) และรายละเอียด (Details)
- ข้อมูลที่ต่อเนื่องกัน (In Sequence)
- ข้อมูลที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างส่วนต่างๆ
- ข้อเปรียบเทียบระหว่างสิ่งของหรือแนวความคิดตั้งแต่ 2 ชนิดขึ้นไป
- ข้อมูลที่เป็นองค์ประกอบในเรื่อง
- ข้อมูลที่ผู้สอนคิดขึ้นมาเองตามต้องการ

5. การเน้นใจความสำคัญ มีขั้นตอนดังนี้

- ชิดเส้นใต้ข้อความที่เห็นว่าจะช่วยให้เข้าใจเรื่องที่อ่าน โดยการใส่สีป้ายข้อความให้เด่นขึ้นมา (Highlighting)
- ให้ผู้เรียนตระหนักว่าสิ่งที่ผู้เรียนจะต้องอ่าน ไม่ได้อยู่ในหนังสือหรือตำราเท่านั้น และอาจเป็นสิ่งที่จับต้องไม่ได้
- พิจารณาเนื้อหาและแหล่งข้อมูลที่เหมาะสม เช่น หนังสือพิมพ์ ซึ่งจะเป็แหล่งข้อมูลที่จะช่วยในการเรียนและฝึก “การอ่านแบบการเน้นใจความสำคัญ ในขณะที่เดียวกันผู้เรียนจะได้รับความรู้แขนงวิชาอื่นด้วย
- ถ่ายเอกสารประมาณ 1-2 ให้ผู้เรียน ถ่ายเอกสารลงบนแผ่นใสสำหรับผู้สอน
- ใช้ปากกาสีต่างกัน ฝึกการขีดเส้นใต้ในขณะที่อ่านเพื่อวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน เช่น ชิดเส้นใต้คำศัพท์ที่สำคัญพร้อมทั้งคำจำกัดความและคำอธิบาย และใช้ข้อมูลนี้ในการอ่านเพื่อค้นหาคำศัพท์ คำใหม่แต่มีความหมายเหมือนกัน หรือ อาจให้ผู้เรียนขีดเส้นใต้ข้อความที่เป็นเหตุและผล ความจริงและความเห็น หรือข้อมูลสนับสนุนประโยคหลัก ซึ่งวิธีนี้จะเป็นประโยชน์เมื่อใช้ร่วมกับเทคนิคการคิดพิสูจน์ (Opinion proof) ข้อจำกัดของเทคนิคนี้มีเพียงจินตนาการของผู้สอนเท่านั้นว่าจะกว้างไกล หรือแคบเพียงใดในการที่จะประยุกต์ใช้

6. การเน้นข้อความสำคัญ “Annotation” มาจากคำว่า Annotation และ Highlight

1. วัตถุประสงค์ของวิธีการเน้นข้อความสำคัญ

- จับใจความสำคัญ/แนวคิดหลัก/รายละเอียดในการอ่าน
 - กำหนด ลด หรือกลั่นเอาเฉพาะข้อมูลที่จำเป็นจากเรื่องที่อ่านเท่านั้น
 - ลดเวลาในการศึกษาทบทวนลงเมื่อกลับมาอ่านอีกครั้งทำให้เพิ่มประสิทธิภาพในการใช้เวลาและความพยายามอดุทธสาหะ
 - เพิ่มความเข้มข้นเข้มแข็ง (Strengthen) ในการอ่านเพื่อความเข้าใจ
- ### 2. วิธีทำการเน้นข้อความสำคัญ
- ตั้งวัตถุประสงค์ในการอ่านของตนอย่างเฉพาะเจาะจงว่าต้องการอ่านเพื่ออะไร เช่น จับใจความสำคัญ หาข้อมูลสนับสนุนหรืออ้างอิง หาคำจำกัดความ ความหมาย ตัวอย่างของคำศัพท์ กัดสรรเฉพาะตัวอย่างที่เยี่ยมยอดของผู้เขียน

- อย่าด่วนขีดเส้นใต้หรือระบายสีข้อความใดๆ ในการอ่านรอบแรก ให้แบ่งข้อความที่จะอ่านในแต่ละหน้าออกเป็นส่วนๆ และอ่านแต่ละส่วนหนึ่งครั้งอย่างรวดเร็วโดยอ่านผ่านๆก่อน เพื่อจะได้ทราบคร่าวๆ ว่าส่วนที่อ่านนี้เกี่ยวข้องกับอะไร แล้วอ่านแต่ละส่วนอีกเป็นครั้งที่สอง และให้ขีดเส้นใต้หรือระบายสี ข้อความที่สำคัญในรอบที่สองนี้ หากผู้เรียนขีดเส้นใต้หรือ ระบายสีข้อความตั้งแต่รอบแรกที่อ่านผู้เรียนอาจจะยัง ไม่มีความชัดเจนเกี่ยวกับใจความสำคัญ แนวคิดหลัก หรือรายละเอียดที่สำคัญ ที่เกี่ยวข้อง

- ลบคำที่ไม่จำเป็นออกไปทุกคำจากแต่ละประโยค

- ใช้สีหลายสีสำหรับระบายข้อความ ตัวอย่างเช่น สีหนึ่งสำหรับ ระบายใจความสำคัญ อีกสีหนึ่งสำหรับระบายข้อความที่สนับสนุนใจความสำคัญ วิธีนี้จะช่วยในการจัดเรียงข้อมูลให้ผู้เรียน เมื่อผู้เรียนมาศึกษาหรือเก็บเอกสาร เพื่อใช้ตามวัตถุประสงค์ เช่น รายงาน นิทรรศการ หรือโครงการเพื่อให้เห็นความแตกต่างกันอย่างชัดเจน หรือเพื่อตั้งคำถามในขณะที่อ่านผู้เรียนอาจใช้สี แดกต่างกันเพื่อแยกว่าข้อมูลนี้เป็นความจริงหรือเป็นความเห็น

จึงสรุปได้ว่า การอ่านจับใจความทักษะการอ่านเป็นทักษะที่มีความซับซ้อน มีเทคนิคหลากหลาย ผู้สอนอาจเริ่มด้วยการเรียนคำศัพท์ใหม่จากแผนผังคำศัพท์ การระดมความคิด การบรรยายเรื่องที่อ่านด้วยภาพ จนถึงการเน้นใจความหรือข้อความสำคัญ ความสามารถในการเข้าใจเรื่องที่อ่านของผู้เรียนขึ้นอยู่กับ การเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม หรือประสบการณ์เดิม นอกจากนี้ยังขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ในการอ่านของผู้อ่านด้วย

การสอนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ

บันลือ พลฤกษ์วัน (2534 อ้างถึงใน อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด 2537 : 14) กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะสำคัญในการเรียนภาษาของเด็ก โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษาด้วยแล้ว การสอนอ่านต้องปูพื้นฐานให้ถูกต้องและดีพอเพราะกระบวนการอ่านจำเป็นต้องมีพื้นฐานทางทักษะหลายอย่างที่เกิดจากประสบการณ์ คำศัพท์ แบบประโยค เข้าใจความหมาย สามารถตีความเข้าใจความ แยกความ สรุปเรื่องราวที่อ่านได้ ทักษะดังกล่าวต้องอาศัยการฝึกฝน ได้รับความเสริมประสบการณ์เพื่อให้นำความสามารถเหล่านี้ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันของเด็ก

พิตรวัลย์ โกวิทวาทิ (2540 : 17 – 18) ได้กล่าวถึง หลักการสอนอ่านภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

1. ควรสอนจากเรื่องง่ายไปสู่เรื่องยาก เช่นรวบรวมคำศัพท์ต่างๆ ให้เป็นหมวดหมู่ แล้วจึงสอนเป็นหมวดๆ ไป แทนการสอนคำศัพท์ที่กระจัดกระจายปะปนกันอยู่ในหลายๆ หมวด

2. สอนให้สัมพันธ์กับความคิด ก่อนจะสอนเรื่องใหม่ ผู้สอนควรจะได้ทบทวนบทเรียนเดิม เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมมาสู่ความรู้ใหม่ จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและจำเรื่องที่เรียนได้แม่นยำขึ้น

3. สอนให้สัมพันธ์กับวิชาอื่น เนื่องจากการสอนในปัจจุบันเรามุ่งเน้นเพื่อการสื่อความหมาย เพราะฉะนั้นในการสอน ถ้าผู้สอนสามารถเชื่อมโยงความรู้เรื่องคำศัพท์และเนื้อหาวิชาอื่น ๆ ก็ช่วยให้การเรียนการสอนในเรื่องนั้นมีความหมายยิ่งขึ้น

4. เปลี่ยนวิธีการสอน ไม่ให้ซ้ำซากน่าเบื่อ ผู้สอนควรสอนให้สนุกสนาน และน่าสนใจโดยสอดแทรกสิ่งเล็กๆ น้อยๆ ผสมผสานเข้าด้วยกัน

5. ใช้ความสนใจ และความต้องการของผู้เรียน เป็นจุดเริ่มต้นการสอน เพื่อนำไปสู่ความสนใจของการสอนเรื่องอื่นๆ ที่ต่อเนื่องต่อไป

6. ควรสอนโดยคำนึงถึงประสบการณ์เดิม กิจกรรมใหม่ควรจะต้องเนื่องกับกิจกรรมเดิม

7. สอนให้ผู้เรียนสามารถ สรุปความคิดรวบยอด และสามารถนำสิ่งที่ได้รับไปใช้ได้ ในสถานการณ์ใหม่ต่อไป ซึ่งมีความคล้ายคลึงกับสถานการณ์เก่าที่ผู้เรียนเคยเรียนในชั้นเรียน

8. ผู้สอนควรมีอารมณ์ขัน เพื่อช่วยให้บรรยากาศในห้องเรียน น่าเรียนยิ่งขึ้น เพราะวิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ไม่ใช่ภาษาของเราเองผู้สอนจึงไม่ควรจะเคร่งเครียดเกินไป

9. ผู้สอนควรหมั่นแสวงหาความรู้เพิ่มเติม เพื่อจะได้้นำสิ่งแปลกและใหม่มาถ่ายทอดให้ผู้เรียนได้เรียนอยู่เสมอ

10. ผู้สอนควรมีศรัทธาในอาชีพของตน จึงจะทำให้สอนได้ดี

กาญจนา จันทะดวง (2542 : 55 อ้างจาก) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสอนอ่านไว้ดังนี้

1. สิ่งเร้าความสนใจของผู้เรียน

- ให้ผู้เรียนเดาความหมายของคำศัพท์
- ให้ผู้เรียนคะเนความเป็นไปของเนื้อเรื่อง

2. ขั้นการอ่าน

- ผู้เรียนอ่านเนื้อเรื่องคร่าว ๆ เพื่อทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่องทั้งหมด
- ผู้เรียนอ่านเพื่อหารายละเอียดของเนื้อเรื่อง เพื่อหาคำตอบ และเพื่อสรุปประเด็น

สำคัญ ซึ่งอาจใช้วิธีการโยงความสัมพันธ์ การเขียนแผนผัง การเติมข้อมูลที่ขาดหายไป การเล่าสรุปเรื่อง

3. ขั้นหลังการอ่านเป็นขั้นที่ผู้สอนต้องประเมินความถูกต้อง และความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียนทั้งนี้ผู้สอนอาจเชื่อมโยงทักษะการอ่านนี้ไปสู่ทักษะอื่นได้ เช่นทักษะการเขียน ทักษะการฟังและทักษะการพูด โดยให้ผู้เรียนทำกิจกรรมดังนี้

- ให้เขียนเนื้อเรื่อง โดยสรุป
- ให้แสดงบทบาทสมมติจากเนื้อเรื่องที่อ่าน
- ให้อวดภาพประกอบเรื่อง

ดังนั้นหลักการสอนภาษาอังกฤษ ในทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ที่ง่ายและเกิดผลดีต่อผู้เรียนภาษาอังกฤษ มีดังนี้

1. สอนจากเรื่องง่ายไปสู่เรื่องยาก รวบรวมคำศัพท์เป็นหมวดหมู่ การออกเสียงคำศัพท์นำคำศัพท์มาแต่งประโยค
2. สอนให้สัมพันธ์กับความคิด ต้องมีจุดประสงค์ ควรมีการทบทวนบทเรียนเดิม และคำนึงถึงประสบการณ์เดิมเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมมาสู่ความรู้ใหม่ที่ต่อเนื่องกัน
3. สอนให้สัมพันธ์กับวิชาอื่น ๆ ช่วยให้การเรียนการสอนมีความหมายยิ่งขึ้น
4. เปลี่ยนวิธีการสอนไม่ให้ซ้ำซากน่าเบื่อ ใช้ความสนใจ และความต้องการของผู้เรียนเป็นจุดเริ่มต้นในการสอน
5. ผู้สอนควรมีอารมณ์ขัน เพื่อช่วยให้บรรยากาศในห้องเรียนน่าเรียนยิ่งขึ้น และมีการยอมรับในการใช้ภาษาเบื้องต้นของเด็ก มีการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม
6. ผู้สอนควรมีศรัทธาในอาชีพของตน
7. ศึกษารูปแบบโครงสร้างประโยคออกมการสอนโดยการฝึกปากเปล่า สอนความหมายของประโยค
8. ฝึกการถาม – ตอบเนื้อเรื่องด้วยปากเปล่าและการเขียน
9. เปิดโอกาส ให้เด็กแสดงออกในการใช้ภาษา และแสดงความสามารถ ในทักษะที่ตนถนัด
10. สามารถเชื่อมโยงทักษะการอ่าน ไปสู่ทักษะอื่น ๆ ได้

Farrell (2005 : 9-16) กล่าวว่าในการสอนการอ่านนั้น ครูผู้สอนควรยึดหลักการสอนดังต่อไปนี้

1. สื่อในการสอนอ่านต้องน่าสนใจ รวมถึงครูควรสร้างบรรยากาศ และกิจกรรมที่สนุกและท้าทายเพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย เช่น แทนการพูดประโยคเดิมซ้ำ ๆ ว่า “Open your book on page 22 and read the first part of the text.” ครูอาจใช้คำถามหรือสัมภาษณ์ เช่น “Do you read at home?”, “What kinds of book do you read?”, “Why do you read?”, “Does reading help you?”

เป็นต้น

2. กิจกรรมหลักของการสอนอ่านคือ นักเรียนได้อ่าน ไม่ใช่ครูพูดถึงแต่สิ่งที่กำลังจะให้นักเรียนอ่าน แล้วสั่งให้อ่านมา ระหว่างการสอนอ่านครูควรฝึกให้นักเรียนอ่านอย่างถูกวิธี ทั้งทางด้านร่างกาย คือการนั่ง การใช้สายตา การส่ายหน้าไปมา หรือการทำปากขมขมบิบ และด้านสมองหรือสมาธิในการอ่าน ไม่วอกแวก

3. กิจกรรมการเรียนรู้และการฝึกต้องตอบสนองจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ ต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเพียงพอทั่วถึงกัน เช่น การฝึกอ่านออกเสียง การฝึกอ่านในใจ การฝึกอ่านตามครู หรือการฝึกอ่านด้วยตัวเอง นักเรียนต้องได้ฝึกอย่างจริงจังเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์

4. การใช้คำถามนำในกิจกรรมการอ่านเพื่อแก้ปัญหการอ่านที่เกิดในชั้นเรียนที่มีสาเหตุมาจาก

- นักเรียนต้องอ่านเรื่องเกี่ยวกับสิ่งที่ไม่เคยรู้จักมาก่อน หรือต้องอ่านในสิ่งที่ไม่อยากรู้
- ครูสอนอ่านโดยนักเรียนยังไม่รู้คำศัพท์และยังไม่รู้จักเรื่องที่จะอ่าน

ดังนั้น ในการสอนอ่าน ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้นำความรู้และประสบการณ์เดิมมาสู่บทอ่าน แทนการใช้คำสั่งว่า “Read the following passage and answer the ten questions that below.” ซึ่งจะทำให้ให้นักเรียนมีอาการที่เรียกว่า “Ten Questions Syndrome” ครูเปลี่ยนมาใช้เทคนิค 3 คำถามแบบ K-W-L questions : What do I Know?, What do I Want to know? What have I Learned? เพื่อช่วยให้นักเรียนเชื่อมโยงความรู้เดิมสู่บทอ่าน และยังเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนหาคำตอบให้ตัวเอง โดยมีแนวปฏิบัติดังนี้

- ให้นักเรียนเขียนสิ่งที่รู้เกี่ยวกับหัวข้อเรื่อง เพื่อตอบคำถาม What do I Know?
- ให้นักเรียนตั้งคำถามสิ่งที่อยากรู้เพื่อตอบคำถาม What do I Want to know?
- ให้นักเรียนเขียนสิ่งที่ได้เรียนรู้ เพื่อตอบคำถาม What have I Learned?

5. คำชี้แจงในกิจกรรมการอ่านควรเน้นที่ผลของการฝึกอ่าน ไม่ควรมุ่งจุดประสงค์ไปที่การสอบอ่าน

6. ควรใช้กิจกรรมการอ่านที่หลากหลายในการกระตุ้นให้นักเรียนอ่าน เพราะการอ่านที่ต่างจุดประสงค์ มีเทคนิคที่ต่างกัน รวมถึงระยะเวลาในการอ่านก็ไม่เท่ากัน

7. สอนตามขั้นตอน 3 ระยะ คือ ก่อนการอ่าน (Pre-reading) ระหว่างการอ่าน (During-reading) และหลังการอ่าน (Post-reading) และเทคนิคการสอนที่จะช่วยกระตุ้นการอ่าน เช่น การสอนแบบ The Directed Reading Thinking Activity (DRTA)

Hammer (1986) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการสอนทักษะการอ่าน 5 ขั้นตอนต่อไปนี้

1. Lead-in ขั้นตอนนี้จะกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจเรื่องที่อ่าน และให้ผู้เรียนคาดเดาความหมาย หรือทำนายว่าเรื่องที่อ่านน่าจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร โดยในขั้นแรกอาจจะทำความเข้าใจกับหัวข้อเรื่องที่อ่านว่าน่าจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร เป็นต้น

2. Teacher Directs Comprehension Task ครูจะบอกจุดประสงค์ในการอ่านและอธิบายให้ผู้เรียนทราบเกี่ยวกับภาระงาน (Task) ว่าจะต้องทำอะไรบ้าง

3. Students Read For Task ผู้เรียนอ่านและปฏิบัติภาระงานที่ได้รับมอบหมาย

4. Teacher Directs Feedback หลังจากที่ผู้เรียนได้ปฏิบัติภาระงาน (Task) เสร็จแล้ว ครูจะช่วยนักเรียน ตรวจสอบว่าภาระงานที่ปฏิบัตินั้น ได้ผลสมบูรณ์และดีเพียงใด ช่น นักเรียนตรวจคำตอบกับเพื่อนด้วยกัน

5. Teacher Directs Text-Related Task ครูอาจจะสร้างภาระงานขึ้นมาอีกขั้นหนึ่ง ซึ่งสัมพันธ์กับเนื้อเรื่องที่เด็กอ่าน เช่น เมื่อผู้เรียนได้ตอบคำถามเกี่ยวกับจดหมายที่ผู้เรียนอ่านแล้ว Text-Related Task อาจจะทำให้ผู้เรียน เขียนจดหมายตอบ เพราะในชีวิตจริงนั้น เรามักจะใช้ทักษะในการสื่อสารมากกว่าหนึ่งทักษะเสมอ

อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด (2537 : 403 - 405) ได้กล่าวถึงกระบวนการสอนทักษะการอ่าน (Reading Skills) ช่วงชั้นที่ 3-4 ไว้ว่า ทักษะการอ่าน แบ่งออกเป็น การอ่านออกเสียง (Reading Aloud) และการอ่านในใจ (Silent Reading) มีขั้นตอนดังนี้

1. เทคนิคการสอนอ่านออกเสียง

- Basic Steps of Teaching การสอนอ่านเบื้องต้น

- Chain – Reading โดยใช้การอ่านคนละประโยคต่อเนื่องกัน เช่นครูเรียก chain number one นักเรียนเลขที่ 1 อ่าน ครูเรียกเลขที่ต่อไปให้อ่าน โดยไม่ให้ขาดตอน

- Read and look – up อ่านแล้วเงยหน้า

- Speed reading อ่านให้เร็วที่สุดเท่าที่จะเร็วได้

- Reading for Accuracy คือการอ่านเน้นความถูกต้องชัดเจน ในการออกเสียงทั้ง stress , intonation , cluster และ final sound

2. กระบวนการสอนทักษะการอ่าน

ขั้นที่ 1 Pre – Reading (Exercise / Task – Presentation)

ขั้นที่ 2 While Reading (Exercise / Task – Practice)

ขั้นที่ 3 Post Reading (Exercise / Task – Production)

3. การสอนการออกเสียง (Teaching Pronunciation) มีขั้นตอนการสอนดังนี้

- Presentation ครูออกเสียงโดยแสดงรูปปากและวิธีการออกเสียงอย่างช้า ๆ ชัด ๆ และดังมากกว่าปกติ 3-5 ครั้ง เขียนสัญลักษณ์ (Phonic Symbol) และตัวอย่างคำ 2-3 คำ

- Practice ครูออกเสียงพร้อมทั้งชี้ตัวอย่างบนกระดาน 2-3 ครั้ง นักเรียนฝึก

- Production ทำแบบฝึกหัด

4. กระบวนการอ่านพื้นฐาน (Basic Comprehension Process)

รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษ

การสอนอ่านภาษาอังกฤษนั้น ผู้เรียน ไม่ได้เรียนภาษา เพื่อความรู้เท่านั้น แต่เรียนภาษาเพื่อสามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งด้านการประกอบอาชีพ ชีวิตความเป็นอยู่ ได้มีผู้ให้แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

Celce-Murcia (2001) ได้กล่าวถึงรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษ ไว้ดังนี้

1. รูปแบบการสอนอ่านจากล่างขึ้นบน (Bottom up Model) เป็นการสอนอ่านโดยให้ผู้เรียนเข้าใจองค์ประกอบย่อย จากส่วนเล็กสุดของภาษาได้แก่ เสียงตัวอักษรทั้งพยัญชนะและสระก่อน โดยละเอียดก่อนที่จะให้เข้าใจความหมายของคำ ประโยค และบทความ หรือเนื้อความทั้งหมด

2. รูปแบบการสอนอ่านจากบนลงล่าง (Top down Model) เป็นรูปแบบการสอนอ่าน ที่เน้นการให้ความหมายแก่ผู้อ่าน การให้ผู้อ่าน มีประสบการณ์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับบทความที่อ่านก่อนองค์ประกอบย่อยของภาษา ซึ่งได้แก่เสียง พยัญชนะ สระ ไวยากรณ์ ฯลฯ

Cecille. (2009). ทักกล่าวถึงรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

1. รูปแบบการสอนอ่านแนวปฏิสัมพันธ์ มีแนวคิดเกี่ยวกับการสอนอ่านว่า เมื่อผู้อ่านใช้สายตาคาดอ่านประโยคแรกในบทอ่าน บางครั้งผู้อ่านอาจจะยังไม่สามารถเข้าใจประโยค แต่หลังจากอ่านต่อไปจะเข้าใจได้ดีขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากว่าเขาได้ใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับคำ ประโยค หรือเรื่องราวมาคาดคะเนสิ่งที่ผู้เขียนเขียน เมื่อยังอ่านช้าย่อมได้สาระความรู้มากขึ้น และเมื่ออ่านต่อไปอีกจะเข้าใจมากขึ้น

2. รูปแบบการสอนอ่านแนวร่วมสัมพันธ์ เป็นการอ่านแนวปฏิสัมพันธ์เป็นหลัก โดยถือว่าบริบทมีความสำคัญยิ่งต่อประสบการณ์ทางการอ่านผู้สอนควรคำนึงถึงบริบทซึ่งในที่นี้คือสภาพแวดล้อมทางสังคมที่จะเอื้ออำนวยให้เกิดการเรียนรู้การสอนอย่างมีประสิทธิภาพ

การจัดกิจกรรมการสอนอ่าน

1. กิจกรรมก่อนการสอนอ่าน (Pre-reading Activities) เป็นการสร้างความสนใจในเนื้อเรื่องที่อ่าน และปูพื้นความรู้ ในเรื่องที่อ่าน ซึ่งอาจจัดกิจกรรม เช่น ให้คาดคะเนเรื่องที่อ่าน ให้เดาความหมายของคำศัพท์ จากบริบทโดยพุดจากประโยคข้างเคียง เช่น ศัพท์คำว่า Cruel ก็อาจจะให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์ โดยการแสดงท่าทางประกอบหรือหาภาพให้ดู เป็นต้น

2. กิจกรรมระหว่างอ่าน (During-reading Activities) เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนนำมาใช้ฝึกทักษะการอ่านขณะอ่านเนื้อเรื่อง ซึ่งอาจจัดกิจกรรม เช่น ให้อ่านแบบเร็วๆ หรืออ่านแบบหารายละเอียด เพื่อตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง ให้ลำดับเรื่อง ซึ่งทำในลักษณะของ Strip Story ให้สรุปความโดยให้ผู้เรียนอนุมานจากเรื่องที่อ่านทั้งหมด ซึ่งผู้สอนอาจให้สรุป ตั้งชื่อเรื่องให้แปลกไปจากเรื่องเดิม

3. กิจกรรมหลังอ่าน (Post-reading Activities) ผู้เรียนสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ดังตัวอย่างกิจกรรม เช่น ให้ผู้เรียนกล่าวถึงประโยชน์ที่อ่านเรื่อง ว่าให้ข้อคิดเห็นอย่างไรบ้าง ให้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความแตกต่างทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและผู้เรียน

สรุปว่าการสอนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ เป็นกระบวนการที่ซับซ้อน มีกระบวนการเรียน การสอน และวิธีการสอนต่างๆ มากมาย ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ยึดการสอนแบบจากบนลงล่าง (Top-Down Model) ผสมผสานกับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ ซึ่งผู้เรียนสามารถใช้ประสบการณ์เดิม มาช่วยให้เข้าใจเรื่องที่อ่าน ได้ดี และได้ศึกษาวิธีสอน กำหนดแนวทางในการสอน กิจกรรมการเรียนรู้ ในการสอนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ ไว้อย่างชัดเจนเพื่อให้เกิดผลดีต่อผู้เรียน

แนวคิดเกี่ยวกับการสอนแบบร่วมมือ

ความหมายของวิธีสอนแบบร่วมมือ

อาร์ชท และนิวแมน (Artzt and Newman. 1990 : 448-449 อ้างถึงในบัญญัติ ชำนาญกิจ 2550) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือเป็น วิธีที่ผู้เรียนทำ การแก้ปัญหาพร้อมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีความสำคัญต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของกลุ่ม เพื่อบรรลุเป้าหมายสมาชิกทุกคนจึง ช่วยเหลือซึ่งกันและกันให้เกิดและการเรียนรู้และแก้ปัญหาครุมีบทบาทเป็นผู้คอยให้ความช่วยเหลือ จัดหาและชี้แนะแหล่งข้อมูลในการเรียน ตัวนักเรียนเองจะเป็นแหล่งความรู้ซึ่งกันและกันใน กระบวนการเรียนรู้

จอห์นสัน และจอห์นสัน (Johnson and Johnson. 1991 : 6-7 อ้างถึงในบัญญัติ ชำนาญกิจ 2550) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือที่จัดขึ้น โดยการคละกันระหว่างนักเรียนที่มีความสามารถต่างกัน นักเรียนทำงานร่วมกันและช่วยเหลือ กันเพื่อให้กลุ่มของตนประสบผลสำเร็จในการเรียนมากกว่าการ แข่งขัน หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ 5 ประการประกอบด้วย

1. ต้องอาศัยหลักพึ่งพากัน
2. ต้องอาศัยการหันหน้าเข้าหากัน มีปฏิสัมพันธ์กัน
3. ต้องอาศัยทักษะทางสังคม โดยเฉพาะทักษะในการทำงานร่วมกัน
4. ร่วมกันควรมีการวิเคราะห์กระบวนการกลุ่มที่ใช้ในการทำงาน
5. การเรียนรู้ร่วมกันจะต้องมีผลงานหรือผล สัมฤทธิ์ ทั้งรายบุคคลและรายกลุ่มที่สามารถตรวจสอบ

และวัดประเมินได้

สลาวิน (Slavin. 1995 : 2 – 7 อ้างถึงในธนวรรณ พรหมมา 2550) ได้ให้ความหมายว่าการเรียนแบบร่วมมือเป็น วิธีสอนที่นำไปประยุกต์ใช้ได้หลายวิชาและหลายระดับชั้น โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยโดยทั่วไปมีสมาชิก 4 คน ที่มีความสามารถแตกต่างกันเป็นนักเรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน และอ่อน 1 คน นักเรียนในกลุ่มที่ต้องเรียนและรับผิดชอบงานกลุ่มร่วมกัน นักเรียนจะประสบผลสำเร็จก็ต่อเมื่อเพื่อนสมาชิกในกลุ่มทุกคนประสบผลสำเร็จ บรรลุเป้าหมายร่วมกันจึงทำให้นักเรียนช่วยเหลือพึ่งพากัน และสมาชิกในกลุ่มจะได้รับรางวัลร่วมกัน เมื่อกลุ่มทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542 : 34 อ้างถึงในบัญญัติ ชำนาญกิจ 2550) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือว่า หมายถึง วิธีการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน ที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียน ให้แก่นักเรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ความสามารถแตกต่างกัน โดยที่แต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการเรียนรู้และในความสำเร็จของกลุ่ม ทั้ง โดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นการแบ่ง ปันทรัพยากรการเรียนรู้ รวมทั้งการเป็น กำลังใจแก่กันและกัน

บัญญัติ ชำนาญกิจ (2550) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือ หมายถึง วิธีสอนแบบหนึ่ง โดยกำหนดให้นักเรียนที่มีความสามารถต่างกันทำงานพร้อมกันเป็นกลุ่มขนาดเล็ก โดยทุกคนมีความรับผิดชอบงานของตนเอง และงานส่วนรวมร่วมกันมีปฏิสัมพันธ์กันและกันมีทักษะการทำงานกลุ่ม เพื่อให้งานบรรลุเป้าหมาย ส่งผลให้เกิดความพอใจอันเป็นลักษณะเฉพาะของกลุ่มร่วมมือ

จากเอกสารที่กล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่า การเรียนแบบร่วมมือ เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มเล็กๆ มีการ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นมีการ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งนักเรียนจะบรรลุถึงเป้าหมายของเรียนแบบร่วมมือได้ก็ต่อเมื่อสมาชิกคนอื่น ๆ ในกลุ่มไปถึงเป้าหมายเช่นเดียวกัน ความสำเร็จของตนเองก็คือความสำเร็จของกลุ่มด้วย

ประเภทของการสอนแบบร่วมมือ

เทคนิควิธีเรียนแบบร่วมมือมี อยู่ 2 แบบ คือ เทคนิคที่ใช้ตลอดกิจกรรมการเรียนการสอนและเทคนิคที่ไม่ได้ใช้ตลอดกิจกรรมการเรียนการสอนอาจใช้ในขั้นนำ หรือจะสอดแทรกในขั้นสอนตอนใดก็ได้ หรือใช้ในขั้นสรุป ขั้นทบทวน ขั้นวัดผลของคาบเรียนใดคาบเรียนหนึ่งตามที่ครูผู้สอน กำหนด เทคนิควิธีเรียนแบบร่วมมือที่มีลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

1. เทคนิคการพูด เป็นคู่ (Rally robin) เป็นเทคนิควิธีเรียนแบบร่วมมือที่นักเรียนแบ่งเป็นกลุ่มย่อย แล้วครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้พูด ตอบ แสดงความคิดเห็นเป็นคู่ ๆ แต่ละคู่จะผลัดกันพูด และฟังโดยใช้เวลาเท่าๆ กัน (Kagan. 1995 : 35 อ้างถึงใน อูรารัตน์ สิงหเดช 2552)

2. เทคนิคการเขียน เป็นคู่ (Rally table) เป็นเทคนิคคล้ายกับการพูดเป็นคู่ ต่างกันเพียงแต่ละคู่ผลัดกันเขียนหรือวาดแทนการพูด (Kagan. 1995 : 35 อ้างถึงใน อูรารัตน์ สิงหเดช 2552).

3. เทคนิคการพูดรอบ วง (Round robin) เป็นเทคนิคที่เปิดโอกาสให้นักเรียนในกลุ่มผลัดกันพูด ตอบ อธิบาย ซึ่งเป็นการพูดที่ผลัดกันที่ละคนตามเวลาที่กำหนดจนครบ 4 คน (Kagan. 1995 : 32-33 อ้างถึงใน อูรารัตน์ สิงหเดช 2552).

4. เทคนิคการเขียน รอบวง (Round table) เป็นเทคนิคที่เหมือนกับการพูดรอบวงแตกต่างกันที่เน้นการเขียนแทนการพูด เมื่อครูถามปัญหาหรือให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น นักเรียนจะผลัดกันเขียนลงในกระดาษที่เตรียมไว้ที่ละคนตามเวลาที่กำหนด (Kagan. 1995 : 34-35 อ้างถึงใน อูรารัตน์ สิงหเดช 2552).

5. เทคนิคการเขียน พร้อมกันรอบวง (Simultaneous round table) เทคนิคนี้เหมือนการเขียนรอบวง แตกต่างกันที่เน้นให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มเขียนคำตอบพร้อมกัน (Kagan. 1995 : 35 อ้างถึงใน อูรารัตน์ สิงหเดช 2552)

6. เทคนิคคู่ตรวจสอบ (Pairs check) เป็นเทคนิคที่ให้สมาชิกในกลุ่มจับคู่กันทำงาน เมื่อได้รับคำถามหรือปัญหาจากครู นักเรียนคนหนึ่งจะเป็นคนทำและอีกคนหนึ่งทำหน้าที่เสนอแนะหลังจากที่ทำข้อที่ 1 เสร็จ นักเรียนคู่นั้นจะสลับหน้าที่กัน เมื่อทำเสร็จครบแต่ละ 2 ข้อ แต่ละคู่จะนำคำตอบมาและเปลี่ยนและตรวจสอบคำตอบของคู่อื่น (Kagan. 1995 : 32-33 อ้างถึงใน อูรารัตน์ สิงหเดช 2552).

7. เทคนิคพร้อมกันคิด (Numbered heads together) เทคนิคนี้แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มด้วยกลุ่มละ 4 คน ที่มีความสามารถต่างกัน แต่ละคนมีหมายเลขประจำตัว แล้วครูถามคำถาม หรือมอบหมายงานให้ทำ แล้วให้นักเรียนได้อภิปรายในกลุ่มย่อยจนมั่นใจว่าสมาชิกในกลุ่มทุกคนเข้าใจ คำตอบ ครูจึงเรียงหมายเลขประจำตัวผู้เรียน หมายเลขที่ครูเรียกจะเป็นผู้ตอบคำถามดังกล่าว (Kagan. 1995 : 28-29 อ้างถึงใน อูรารัตน์ สิงหเดช 2552).

8. เทคนิคการแก้ ปัญหาด้วยจิ๊กซอ (Jigsaw problem solving) เป็นเทคนิคที่สมาชิกแต่ละคนคิดคำตอบของตนไว้ แล้วนำคำตอบของแต่ละคนมารวมกัน เพื่อแก้ปัญหาให้ได้คำตอบที่สมบูรณ์เหมาะสมที่สุด (Kagan. 1995 : 32-33 อ้างถึงใน อูรารัตน์ สิงหเดช 2552).

9. เทคนิควงกลมซ้อน (Inside-outside ซี ไอ อาร์ ซีไอ) เป็นเทคนิคที่ให้นักเรียนนั่งหรือยืนเป็นวงกลมซ้อนกัน 2 วง จำนวนเท่ากัน วงในหันหน้าออก วงนอกหันหน้าเข้า นักเรียนที่อยู่ตรงกับจับคู่กันเพื่อสัมภาษณ์ซึ่งกันและกัน หรืออภิปรายปัญหาาร่วมกัน จากนั้นจะหมุนเวียนเพื่อเปลี่ยนคู่ใหม่ไปเรื่อยๆ ไม่ซ้ำคู่กัน โดยนักเรียนวงนอกและวงในเคลื่อนไปในทิศทางตรงข้ามกัน (Kagan. 1995 : 10 อ้างถึงใน อูรารัตน์ สิงหเดช 2552).

10. เทคนิคการคิด เดี่ยว คิดคู่ ร่วมกันคิด (Think - pair - share) เป็นเทคนิคที่เริ่มจากปัญหาที่ครูผู้สอนกำหนดให้นักเรียนแต่ละคนคิดหาคำตอบด้วย ตนเองก่อนแล้วนำคำตอบไปอภิปรายกับเพื่อนที่เป็นคู่ จากนั้นจึงนำคำตอบของแต่ละคู่มาอภิปรายพร้อมกัน 4 คน เมื่อมั่นใจว่าคำตอบของตนถูกต้องหรือดีที่สุดจึงนำคำตอบเล่าให้เพื่อนทั้งชั้นฟัง (Kagan. 1995 : 46-47 อ้างถึงใน พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. 2541 : 41-44)

ข้อดีของการเรียนแบบร่วมมือ

สุกนิดา ปุสุรินทร์คำ. (2549 อ้างจาก Thirteen Organization 2004 : 6) ได้สรุปข้อดีของสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้แบบร่วมมือจากการเรียนของนักเรียนในกลุ่มเล็ก ซึ่งรวมถึงเรื่องต่างๆ ดังนี้

1. ใคร่ครวญในความหลากหลาย
2. ยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล
3. การพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล
4. การรวมนักเรียนที่มีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้
5. มีโอกาสมากกว่าสำหรับการป้อนกลับส่วนบุคคล

Johnson, D.W., Johnson, R.T., and Holubec, E.J. (1994 อ้างถึงใน อูรารัตน์ สิงหเดช 2552) ได้สรุปผลลัพธ์เชิงบวกจากการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อผู้เรียนในด้านต่างๆ ดังนี้

1. ผู้เรียนมีความพยายามที่จะบรรลุเป้าหมายมากขึ้น (Greater Effort to Achieve) การเรียนรู้มีความคงทนมากขึ้น (Long – Term Retention) มีแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีการใช้เวลาอย่างมีประสิทธิภาพ ใช้เหตุผลดีขึ้นและคิดอย่างมีวิจารณญาณมากขึ้น
2. ผู้เรียนมีความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนดีขึ้น (More Positive Relationships among Students) การเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยให้ผู้เรียนมีน้ำใจนักกีฬามากขึ้น ใส่ใจในผู้อื่นมากขึ้น
3. ผู้เรียนมีสุขภาพจิตดีขึ้น (Greater Psychological Health) มีความรู้สึกที่ดีเกี่ยวกับตนเอง มีความเชื่อมั่นในตนเอง ช่วยพัฒนาทักษะทางสังคม สามารถเผชิญกับความวิตกกังวล ความโกรธ

ความเครียดและความผันแปรต่างๆด้านอารมณ์ ความกดดัน ความวิตกกังวล ความรู้สึกผิด ความล้าชวย และความ โกรธ ได้ดีขึ้น

Johnson,D.W.,Johnson,R.T., and Holubec.E.J. (1989 อ้างถึงใน อูรารัตน์ สิงหเดช 2552) ได้อธิบายผลลัพธ์จากการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อผู้เรียน ว่ามีความสัมพันธ์กัน โดยตรง ได้แก่ แรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement) ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบุคคล (Interpersonal Relationships) สุขภาพจิต (Psychological Health)และทักษะทางสังคม (Social Competence) การปฏิสัมพันธ์ที่ส่งเสริมกัน (Promotive Interaction) และ การพึ่งพาอาศัยกันทางบวก (Positive Interdependence) ซึ่งแต่ละส่วนต่าง มีอิทธิพลต่อกันและกัน นำพาซึ่งการยอมรับต่อสัมพันธภาพที่มาจากความรู้สึกของความสำเร็จซึ่งกันและกัน

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) คือ การเรียนรู้ร่วมกัน ซึ่งเป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนรูปแบบหนึ่ง ที่เน้นให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติงานเป็น กลุ่มย่อย โดยมีสมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถที่แตกต่างกัน เพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพการเรียนรู้ของแต่ละคน สนับสนุนให้มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน จนบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ นอกจากนี้ ยังเป็นการส่งเสริมการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ หรือทีม ตามระบอบประชาธิปไตย และเป็นการพัฒนา ความฉลาดทางอารมณ์ ทำให้สามารถปรับตัวอยู่กับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

แนวคิดเกี่ยวกับการสอนแบบร่วมมือ ซี ไอ อาร์ ซี

ความเป็นมาการสอนแบบร่วมมือ ซี ไอ อาร์ ซี

ซี ไอ อาร์ ซี คือโปรแกรมสำหรับสอนการอ่าน การเขียนและทักษะทางภาษา (Language arts) โดยเน้นที่หลักสูตรและวิธีการสอน โดยการพยายามนำการเรียนรู้แบบร่วมมือมาใช้ โปรแกรม ซี ไอ อาร์ ซี พัฒนาขึ้นโดย Madden, Slavin และStevensในปี 1986 เป็นโปรแกรมที่ใหม่ที่สุคของ วิธีการเรียนรู้เป็นทีม เป็น โปรแกรมการเรียนการสอนที่นำการเรียนรู้แบบร่วมมือมาใช้ในการอ่านและการเขียนโดยตรง

ขั้นตอนการสอนแบบร่วมมือ ซี ไอ อาร์ ซี

รัคเดล (Ruddell & Ruddel. 1995 อ้างถึงใน พรทิพย์ ชันทอง 2550:72) ได้แบ่ง ความสามารถตามระดับการคิดแบ่งไว้คือระดับข้อเท็จจริง ระดับการแปลความ ระดับการประยุกต์ และ ระดับการประมวลเรื่องราว โดยจัดกลุ่มผู้เรียนเป็นกลุ่มการอ่าน 2-3 กลุ่ม ผู้สอนกำหนดให้ผู้เรียนที่

เรียนเก่งของกลุ่มเป็นผู้ถ่ายทอดการสอนของผู้สอนให้เพื่อนในกลุ่ม ซึ่งทำให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่มีความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษดีขึ้นและมีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ระบุขั้นตอนการจัดกิจกรรมไว้ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเสนอบทเรียน ผู้สอนเป็นผู้นำเสนอบทเรียน โดยการทบทวนศัพท์เก่า สอน คำศัพท์ใหม่ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อที่จะทำให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่วให้ ผู้เรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ยาก โดยการอธิบายและให้คำจำกัดความเพื่อที่จะให้ผู้เรียนสามารถ นำเอาคำศัพท์ไปสร้างประโยคได้อย่างมีความหมาย และถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ หลังจากที่ผู้สอน สอนคำศัพท์แล้วผู้สอนก็แนะนำเรื่องที่จะให้ผู้เรียนอ่าน ให้ผู้เรียนเดาหรือคาดการณ์ล่วงหน้าว่าเรื่องที่ ผู้สอนจะให้อ่านเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร โดยเดาจากคำศัพท์ที่ผู้สอนสอนเพื่อเป็นการ โยงประสบการณ์ เดิมเข้ากับเรื่องที่จะเรียน (Stevens, 1987 อ้างถึงในพรทิพย์ จันทร์ทอง 2551 : ออนไลน์)

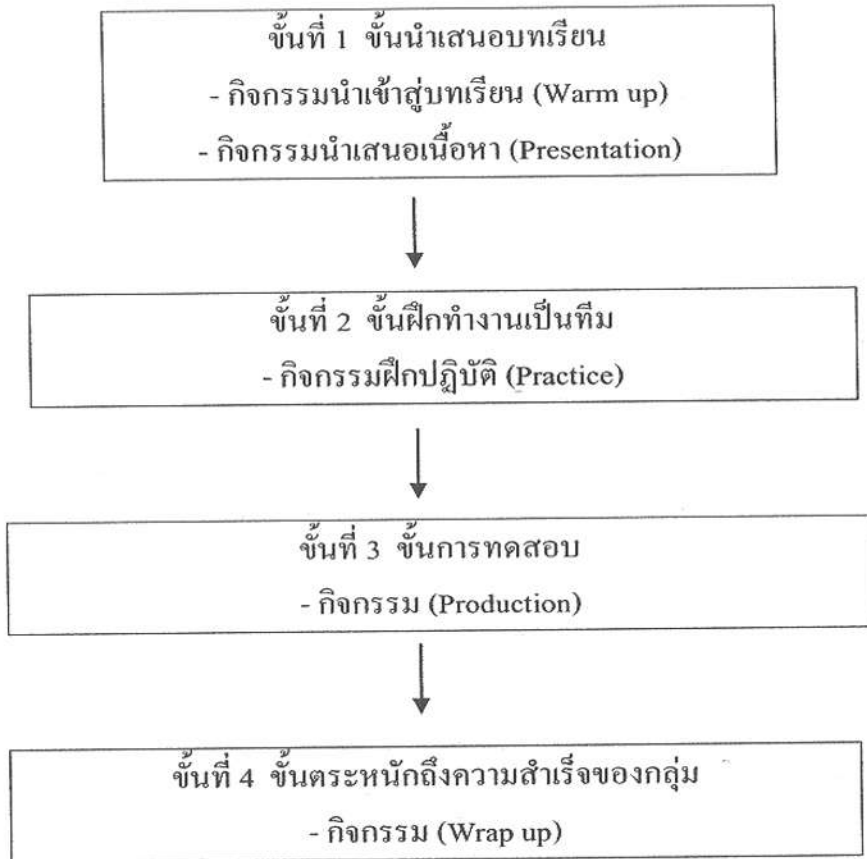
ขั้นที่ 2 ขั้นฝึกทำงานเป็นทีม กิจกรรมที่ผู้เรียนฝึกทำงานเป็นทีม เมื่อผู้สอนนำเสนอบทเรียน เรียบร้อยแล้ว ซึ่งแบ่งเป็น 2 ขั้นตอน คือ

- 1) การฝึกโดยมีผู้สอนควบคุมอยู่ เช่น อ่านออกเสียงคำศัพท์ ฝึกหาความหมาย สะกดคำ อ่านในใจ อ่านออกเสียง การค้นหาคำตอบจากเรื่องที่อ่าน การเล่าเรื่อง การเขียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
- 2) ขั้นตอนการฝึกแบบอิสระ หลังจากที่ผู้เรียนได้ทำงานเป็นกลุ่ม โดยมีผู้สอนคอย ดูแลช่วยเหลืออย่างใกล้ชิดแล้วผู้เรียนยังจะได้ฝึกทำงานเองตามลำพัง โดยการแลกเปลี่ยนความรู้กัน ภายในกลุ่มหรือระหว่างกลุ่ม การช่วยตรวจแก้ไขความถูกต้องของผลงานของผู้ร่วมทีม (Peer Pre-assessment) ก่อนที่จะส่ง นอกจากนี้ผู้เรียนยังสามารถฝึกอ่านเรื่องที่ตนสนใจได้ตามต้องการนอกห้องเรียน

ขั้นที่ 3 ขั้นการทดสอบ หลังจากที่ผู้เรียนเรียนจบแต่ละบทแล้ว ผู้สอนจะทดสอบผู้เรียน เกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านเรื่องการสร้างประโยคจากคำศัพท์ที่ให้ และการอ่านออกเสียงคำศัพท์ ซึ่ง ใช้เวลาประมาณ 15 – 20 นาที โดยทดสอบเป็นรายบุคคล ไม่อนุญาตให้ช่วยเหลือกัน ผู้สอนต้องให้ ผู้เรียนแยกโต๊ะจากกลุ่ม คะแนนของกลุ่มขึ้นอยู่กับความสามารถของสมาชิกในทีมทุกคน เมื่อผู้เรียนทำ การทดสอบเสร็จ ผู้สอนควรรีบตรวจและบอกคะแนนของแต่ละทีมให้ทุกคนทราบ หากเป็นไปได้ควร บอกให้ผู้เรียนทราบในคาบต่อไป เพื่อเป็นการกระตุ้นให้กำลังใจแก่ผู้เรียน

ขั้นที่ 4 ขั้นตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม ทันทีที่ผู้สอนติดคะแนนของผู้เรียนแต่ละคน และแต่ละทีมเสร็จแล้ว ควรจะให้รางวัล เกียรติบัตร หรือคำชมแก่กลุ่มที่ทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์ที่ กำหนด เพื่อเป็นการชี้ให้เห็นคุณค่าของความร่วมมือและความสำเร็จในทีม

จากแนวการสอนแบบร่วมมือ ซี ไอ อาร์ ซี ผู้วิจัยได้ประยุกต์ขั้นตอนการสอน ดังแผนภูมิที่ 2

แผนภูมิที่ 2 รูปแบบการสอนแบบร่วมมือ ซี ไอ อาร์ ซี

การจัดกิจกรรมการสอนแบบร่วมมือ ซี ไอ อาร์ ซี

การจัดกิจกรรมการสอนแบบร่วมมือ ซี ไอ อาร์ ซี มีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเสนอบทเรียน ผู้สอนเป็นผู้นำเสนอบทเรียน โดยการทบทวนศัพท์เก่า สอนคำศัพท์ใหม่ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อที่จะทำให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่วให้

ผู้เรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ยาก โดยการอธิบายและให้คำจำกัดความเพื่อที่จะให้ผู้เรียนสามารถนำเอาคำศัพท์ไปสร้างประโยคได้อย่างมีความหมาย และถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ หลังจากที่ผู้สอนสอนคำศัพท์แล้วผู้สอนก็แนะนำเรื่องที่จะให้ผู้เรียนอ่าน ให้ผู้เรียนเดาหรือคาดการณ์ล่วงหน้าว่าเรื่องที่ผู้สอนจะให้อ่านเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร โดยเดาจากคำศัพท์ที่ผู้สอนสอนเพื่อเป็นการโยงประสบการณ์เดิมเข้ากับเรื่องที่จะเรียน (Stevens, 1987 อ้างถึงในพรทิพย์ ชันทอง 2551 : ออนไลน์)

ขั้นที่ 2 ขั้นฝึกทำงานเป็นทีม กิจกรรมที่ผู้เรียนฝึกทำงานเป็นทีม เมื่อผู้สอนนำเสนอบทเรียนเรียบร้อยแล้ว ซึ่งแบ่งเป็น 2 ขั้นตอน คือ

- 1) การฝึกโดยมีผู้สอนควบคุมอยู่ เช่น อ่านออกเสียงคำศัพท์ ฝึกหาความหมาย สะกดคำ อ่านในใจ อ่านออกเสียง การค้นหาคำตอบจากเรื่องที่อ่าน การเล่าเรื่อง การเขียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
- 2) ขั้นตอนการฝึกแบบอิสระ หลังจากที่ผู้เรียนได้ทำงานเป็นกลุ่ม โดยมีผู้สอนคอยดูแลช่วยเหลืออย่างใกล้ชิดแล้วผู้เรียนยังจะได้ฝึกทำงานเองตามลำพัง โดยการแลกเปลี่ยนความรู้กันภายในกลุ่มหรือระหว่างกลุ่ม การช่วยตรวจแก้ไขความถูกต้องของผลงานของผู้ร่วมทีม (Peer Pre-assessment) ก่อนที่จะส่ง นอกจากนี้ผู้เรียนยังสามารถฝึกอ่านเรื่องที่ตนสนใจได้ตามต้องการนอกห้องเรียน

ขั้นที่ 3 ขั้นการทดสอบ หลังจากที่ผู้เรียนเรียนจบแต่ละบทแล้ว ผู้สอนจะทดสอบผู้เรียนเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านเรื่องการสร้างประโยคจากคำศัพท์ที่ให้ และการอ่านออกเสียงคำศัพท์ ซึ่งใช้เวลาประมาณ 15 – 20 นาที โดยทดสอบเป็นรายบุคคล ไม่อนุญาตให้ช่วยเหลือกัน ผู้สอนต้องให้ผู้เรียนแยกโต๊ะจากกลุ่ม คะแนนของกลุ่มขึ้นอยู่กับความสามารถของสมาชิกในทีมทุกคน เมื่อผู้เรียนทำการทดสอบเสร็จ ผู้สอนควรตรวจสอบและบอกคะแนนของแต่ละทีมให้ทุกคนทราบ หากเป็นไปได้ควรบอกให้ผู้เรียนทราบในคาบต่อไป เพื่อเป็นการกระตุ้นให้กำลังใจแก่ผู้เรียน

ขั้นที่ 4 ขั้นตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม ทักษะที่ผู้สอนคิดคะแนนของผู้เรียนแต่ละคน และแต่ละทีมเสร็จแล้ว ควรจะให้รางวัล เกียรติบัตร หรือคำชมแก่กลุ่มที่ทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อเป็นการชี้ให้เห็นคุณค่าของความร่วมมือและความสำเร็จในทีม

จะเห็นได้ว่า การสอนแบบร่วมมือ 'ซี ไอ อาร์ ซี' เป็นการสอนที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการสอนภาษาในปัจจุบันคือ เป็นวิธีที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative approach) ช่วยพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียน ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง และคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ในทักษะการอ่าน มีการช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม มีบรรยากาศที่ผ่อนคลาย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำการสอนอ่านจับใจความ

ภาษาอังกฤษโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) มาใช้ในการทดลองเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาอังกฤษ และเพื่อให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจในบทเรียน สนุกสนานกับการเรียน ประสบความสำเร็จในการเรียน ครู เพื่อน และตัวนักเรียนเองสามารถประเมินผลการเรียนได้อย่างรวดเร็ว ตลอดเวลา และการเรียนเป็นกลุ่มจะช่วยควบคุมพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ไปสู่เป้าหมายของการเรียนรู้ภาษาได้เป็นอย่างดี

แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ความหมายของความพึงพอใจ

นักวิชาการหลายท่าน ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับความพึงพอใจในการเรียนรู้ไว้ดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542 : 775 อ้างถึงใน สมหมาย เปียถนอม 2551 : 4) ให้ความหมายของความพึงพอใจ หมายถึง พอใจ ชอบใจ

อุทัยพรรณ สุดใจ (2545 : 7 อ้างถึงใน สมหมาย เปียถนอม 2551 : 5) ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยอาจจะเป็นไปในเชิงประเมินค่า ว่า ความรู้สึกหรือทัศนคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้นเป็นไปในทางบวกหรือทางลบ

สุภาลักษณ์ ชัยอนันต์ (2540 : 17 อ้างถึงใน สมหมาย เปียถนอม 2551 : 5) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกส่วนตัวที่รู้สึกเป็นสุขหรือยินดีที่ได้รับการตอบสนองความต้องการในสิ่งที่ขาดหายไป หรือสิ่งที่ทำให้เกิดความไม่สมดุล ความพึงพอใจเป็นสิ่งที่กำหนดพฤติกรรมที่จะแสดงออกของบุคคล ซึ่งมีผลต่อการเลือกที่จะปฏิบัติกิจกรรมนั้น

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจเป็นไปได้ทั้งทางบวกและทางลบ ขึ้นอยู่กับกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ปฏิบัติ ประสบการณ์และบรรยากาศการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่ครูผู้สอนจัดเตรียมไว้เพื่อเสริมสร้างความพึงพอใจในการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน

การวัดความพึงพอใจ

การวัดความพึงพอใจนั้น จะวัดเรื่องใดย่อมแตกต่างกันไปตามจุดประสงค์ของผู้ที่จะศึกษา แต่วิธีที่นิยมใช้กันมาก ได้แก่ (สมหมาย เปียถนอม 2551 : 10)

1. การใช้แบบสอบถาม เป็นวิธีที่มีผู้นิยมใช้มากที่สุด มีลักษณะเป็นคำถามที่ได้ตรวจสอบความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นแล้ว กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบหรือเติมคำ ข้อดีของวิธีนี้คือ ได้คำตอบที่มีความหมายแน่นอน มีความสะดวก รวดเร็วในการสำรวจ สามารถใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่

ข้อเสียคือ ผู้ตอบต้องสามารถอ่านออกเขียนได้ และมีความสามารถในการคิดเป็น ความพึงพอใจเป็นสถานะที่มีความต่อเนื่อง ไม่สามารถบอกจุดเริ่มต้นหรือสิ้นสุดของความพึงพอใจได้ แบบสอบถามจึงนิยมสร้างเป็นมาตรอันดับ

2. การสัมภาษณ์ วิธีนี้ผู้ศึกษาจะมีแบบสัมภาษณ์ที่มีคำถาม ซึ่งได้รับการทดสอบหาความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นแล้ว ทำการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง ข้อดีของวิธีนี้คือ ผู้สัมภาษณ์อธิบายคำถามให้ผู้ตอบเข้าใจได้ สามารถใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่อ่านเขียนหนังสือไม่ได้ แต่มีข้อเสียคือ การสัมภาษณ์ต้องใช้เวลาและอาจมีข้อผิดพลาดในการสื่อความหมาย

3. การสังเกต เป็นวิธีวัดความพึงพอใจโดยการสังเกตพฤติกรรมของบุคคลเป้าหมาย ไม่ว่าจะแสดงออกจากการพูดจา กริยา ท่าทาง วิธีนี้ต้องอาศัยการกระทำอย่างจริงจัง และสังเกตอย่างมีระเบียบแบบแผน แต่ก็เหมาะสมกับการศึกษาเป็นรายกรณีเท่านั้น

เครื่องมือวัดความพึงพอใจ

กระบวนการสร้างแบบสอบถามวัดความพึงพอใจมีหลายมาตรา ในที่นี้จะกล่าวถึงเฉพาะการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจตามวิธีการของลิเคิร์ต (Likert's Summated Rating Scale 1932) มีหลักการสร้างว่า การจัดให้มีข้อความที่แสดงความพึงพอใจต่อที่หมายในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง แล้วให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็น คำตอบของแต่ละข้อความจะมีให้เลือกตอบ 5 ช่วง ตั้งแต่เห็นด้วยอย่างมาก เห็นด้วย เฉย ๆ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างมาก ลำดับขั้นตอนการสร้างมีดังนี้ (ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์ 2551 : 255 - 256)

1. รวบรวมข้อความ แต่ละข้อความต้องมีลักษณะที่คนมีเจตคติต่าง ๆ กัน ตอบต่างกัน และหลีกเลี่ยงข้อความที่มี 2 ความหมาย
2. ตรวจสอบข้อความนั้นว่าเหมาะสมกับการตอบเพียงใด ในลักษณะของ 5 ช่วงดังกล่าว
3. ทดลองดูว่ามีข้อความใดไม่ชัดเจนหรือคลุมเครือ เพื่อการแก้ไข
4. การให้น้ำหนักคะแนนของความคิดเห็น ในแต่ละระดับตามวิธีการของลิเคิร์ต ทำให้มาตรวัดของเขาทำได้สะดวกมาก เพราะการใช้กำหนดค่าแบบจงใจ เพื่อให้เป็นค่าน้ำหนักประจำของแต่ละระดับความเห็นเหมือนกันทุกข้อความ

เมื่อแต่ละระดับความเห็นของแต่ละข้อความ วัดความพึงพอใจมีค่าประจำตายตัว การที่จะหาว่าบุคคลใดมีความพึงพอใจเป็นอย่างไร ก็ใช้วิธีการรวมน้ำหนัก หรือวัดจากการตอบถูกทุกข้อความของแต่ละคน ถ้าน้ำหนักรวมจากการตอบข้อความทั้งหมดมีค่าสูงหรือได้คะแนนสูง แสดงว่าระดับ

ความพึงพอใจของบุคคลนั้นต่อสิ่งนั้น เป็นไปในลักษณะพอใจหรือคัดค้านตาม ย่อมแสดงว่าบุคคลนั้นมีเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้น หรือมีความพอใจในสิ่งนั้น

สรุปได้ว่า เครื่องมือที่ใช้ในการวัดความพึงพอใจ มีหลายแบบ เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ และการใช้แบบสอบถาม ผู้ที่จะศึกษาจึงต้องเลือกใช้เครื่องมือให้เหมาะสมกับจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

ทิสารัม วรกุลศิริศักดิ์ (2552:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) ที่มีต่อทักษะการอ่านเพื่อความ เข้าใจภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) มีผลสัมฤทธิ์ทางความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมุติฐานของการวิจัย

ธนวรรณ พรหมมา (2550:บทคัดย่อ) ได้ทดลองทำการสอนการอ่านใจภาษาไทยด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการสอน พบว่านักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย หลังเรียน สูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีเจตคติต่อวิชาภาษาไทย หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ประทุม มณเฑียรทอง (2552:บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้เทคนิคผสมผสาน (ซี ไอ อาร์ ซี) เพื่อพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อตรวจสอบวิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้เทคนิคผสมผสาน (ซี ไอ อาร์ ซี) โดยการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยในการอ่านภาษาอังกฤษ และศึกษาทักษะสังคม พบว่า ผลการประเมินคุณภาพ โครงร่าง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก นำผลที่ได้มาปรับปรุงจนได้โครงร่างวิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้เทคนิคผสมผสาน (ซี ไอ อาร์ ซี) นำไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยได้วัดก่อนและหลังการทดลอง ประเมินผลคะแนนเฉลี่ยการอ่านภาษาอังกฤษและวัดทักษะสังคม ทำการวิเคราะห์ข้อมูลและเปรียบเทียบข้อมูล โดยใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่อหาค่ากระจายของข้อมูล ใช้ t-test เพื่อเปรียบเทียบข้อมูลผลจากการประเมิน พบว่า คะแนนเฉลี่ยการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง

อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผลจากการใช้วิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้เทคนิคผสมผสาน (ซี ไอ อาร์ ซี) หลังการทดลองนักเรียนมีทักษะสังคมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ถาวร แก้วสีหาบุตร. (2550:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านทักษะการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5) โดยการจัดกิจกรรมแบบร่วมมือกันเรียนรู้ (เทคนิคซี ไอ อาร์ ซี) ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการจัดกิจกรรมแบบร่วมมือกันเรียนรู้ (เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี) มีคะแนนความเข้าใจในการอ่านหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองและนักเรียนมีทักษะทางสังคมหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

อาทิตยา ปัญญา (2549:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ที่ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและความสามารถคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบร่วมมือ สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้ตามแนวทางการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด (2537:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างวิธีการสอนโดยการใช้การสอนกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์กับวิธีสอนปกติ ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยการใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ ต่างจากผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่เรียนโดยการสอนปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

งานวิจัยต่างประเทศ

Olden, Elenor R. (อ้างถึงใน อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด 2537 : 53) ได้วิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างรูปของโครงสร้างและความคุ้นเคยของเนื้อหาของบทอ่าน โดยทดลองกับนักเรียนเกรด 4 ผลปรากฏว่าความคุ้นเคยกับเนื้อหาจะช่วยให้ผู้อ่านทั้งที่เก่งและอ่อนในการอ่านให้เข้าใจเนื้อเรื่องได้ดียิ่งขึ้น

Wolford, Rosalie Beth (อ้างถึงในมณี มะมิง 2549 : 77) ได้ทำวิจัยเรื่องการสร้างความสัมพันธ์สำหรับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองซึ่งได้ศึกษาแนว โนม์และทฤษฎีการสื่อสารของครูที่สอนภาษาอังกฤษที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา จากการศึกษาพบว่าวิธีการสอนที่ใช้หลักสูตรเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางซึ่งมีวิธีสอนที่หลากหลายสามารถแสดงให้เห็นถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

จากงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ สรุปได้ว่า การสอนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) เป็นการสอนเน้นกระบวนการกลุ่มที่คำนึงถึงความแตกต่างทางศักยภาพของผู้เรียน ผู้เรียนต้องร่วมมือช่วยเหลือซึ่งกันและกันขณะเดียวกันจะเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองจากการร่วมกิจกรรมกลุ่ม เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ โดยการสอนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนอนุบาลเพชรบูรณ์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 – 4/6 ที่กำลังศึกษา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีความสามารถทั้งเก่ง ปานกลางและอ่อน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนอนุบาลเพชรบูรณ์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/2 จำนวน 48 คนที่กำลังศึกษา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ ได้แก่แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยการเรียนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) จำนวน 12 แผน ประกอบด้วยเนื้อเรื่อง 3 เรื่อง ใช้เวลาสอนแผนละ 1 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง

2. แบบทดสอบการอ่านจับใจความ ได้แก่แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ ภาษา อังกฤษ แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

3. แบบสอบถามความพึงพอใจ ได้แก่แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการสอนแบบร่วมมือ (ซี ไออาร์ ซี) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) แบ่งระดับความพึงพอใจเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 18 ข้อ

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แผนการจัดการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ) หลักสูตร โรงเรียนอนุบาลเพชรบูรณ์ ตามแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยศึกษาขอบข่ายวิชาเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ และแนวการวัดและประเมินผล

2. ศึกษาและกำหนดเนื้อหา จากหนังสือเรียน Say Hello Book 4 และจากเอกสารอื่น ๆ ที่ได้รับอนุญาตจากกระทรวงศึกษาธิการคัดเลือกเนื้อหาให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่4 ตามทฤษฎีการอ่านจับใจความของบาร์เรท

3. ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและขั้นตอนการสอนแบบร่วมมือของโรเบิร์ต อี สลาวิน (Slavin. 1990:89) จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4. ศึกษาแนวคิดทฤษฎีการอ่านจับใจความของบาร์เรท

5. ศึกษาการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนการเรียนแบบร่วมมือ(ซี ไอ อาร์ ซี)

6. จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบ ร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี จำนวน 12 แผน โดยแต่ละแผนประกอบด้วยกิจกรรมการเรียนการสอน ดังนี้

- กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน(Warm up) เป็นการเตรียมความพร้อม เพื่อนำเข้าสู่เนื้อหาที่จะสอน โดยการทบทวนเนื้อหาที่มีความเชื่อมโยงกับเนื้อหาใหม่ การพูดคุย ชักถามความคิดเห็น หรือใช้กิจกรรมเกม เพลง เป็นต้น

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเสนอบทเรียน (Presentation) เป็นการสอนเนื้อหาที่ต้องการให้นักเรียนได้เรียนรู้

ขั้นที่ 2 ขั้นฝึกทำงานเป็นทีม เป็นกิจกรรมปฏิบัติ (Practice) ที่จัดให้นักเรียนได้ศึกษาเนื้อหาร่วมกันอภิปรายตอบคำถามแก้ปัญหา ใช้บทอ่าน ใบความรู้ ใบงานในการฝึกอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ

ขั้นที่ 3 ขั้นการทดสอบ เป็นกิจกรรมสร้างผลงาน (Production) เป็นการทำแบบทดสอบรายบุคคล

ขั้นที่ 4 ขั้นตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม

- กิจกรรมการสรุป (Wrap up) เป็นการนำคะแนนทดสอบรายบุคคลมาเฉลี่ยเป็นคะแนนกลุ่ม กลุ่มใดได้คะแนนถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้ก็จะได้รับรางวัลเป็นการสร้างความสนใจทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียน

7. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา ความเหมาะสมและความ สมบูรณ์ของแผน ความสอดคล้องของจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อ ตลอดจนการวัดและประเมินผล เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข จากนั้นจึงนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม ทำ การตรวจสอบอีกครั้งและหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item Objective Congruence) โดย กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญเป็น +1, 0 หรือ -1 ดังนี้ (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. 2539 : 249)

+1 = แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัดที่ระบุไว้

0 = ไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัดที่ระบุไว้

-1 = แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัดที่ระบุไว้

8. วิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เฉลี่ยได้เท่ากับ 1.00 ซึ่งมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ถือว่ามีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในงานวิจัยได้

9. ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ โดยเพิ่มหรือลดกิจกรรมบางขั้นตอนเพื่อให้เหมาะสม กับเนื้อหามากยิ่งขึ้น แล้วนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ

เป็นแบบทดสอบการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ จาก หนังสือ การสร้างและพัฒนาเครื่องมือวัดลักษณะผู้เรียน

2. สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษตามจุดประสงค์ 2 ข้อ คือ จับใจความสำคัญ และบอกรายละเอียดของเรื่องจำนวน 50 ข้อ แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้อง และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item Objective Congruence) โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2539 : 249)

+1 = แน่ใจว่าแบบทดสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์จริง

0 = ไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์จริง

-1 = แน่ใจว่าแบบทดสอบไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์จริง

ผลการวิเคราะห์แบบทดสอบจำนวน 50 ข้อ ใช้ได้จริง 41 ข้อ ได้ค่าความสอดคล้อง IOC เฉลี่ยทั้ง ฉบับเท่ากับ 0.67

3. นำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลเพชรบูรณ์ เพื่อหาค่าความยากง่าย (p) โดยมีค่าระหว่าง 0.20-0.80 และ ค่าอำนาจจำแนก (r) โดยมีค่าระหว่าง 0.20-1.00 ปรากฏว่า ข้อสอบมีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.30- 0.80 มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.27-0.93

4. นำแบบทดสอบที่ปรับแก้แล้วจำนวน 40 ข้อไปใช้ครั้งที่ 2 กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลเพชรบูรณ์ เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น KR 20 โดยกำหนดค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ต้องไม่ต่ำกว่า 0.7 ปรากฏว่า ข้อสอบมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.74

5. นำแบบทดสอบไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

แบบสอบถามความพึงพอใจ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถาม ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. กำหนดประเด็นเนื้อหาให้สอดคล้องกับวิธีการสอนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี)
3. สร้างข้อความให้สอดคล้องกับประเด็นที่กำหนดขึ้น โดยสร้างแบบสอบถาม จำนวน 20 ข้อ แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item Objective Congruence) โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2539 : 249)

+1 = แน่ใจว่าแบบสอบถามสอดคล้องกับประเด็นที่กำหนดจริง

0 = ไม่แน่ใจว่าแบบสอบถามสอดคล้องกับประเด็นที่กำหนดจริง

-1 = แน่ใจว่าแบบสอบถามไม่สอดคล้องกับประเด็นที่กำหนดจริง

4. สร้างแบบสอบถาม โดยใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามในรูปของตัวเลือกข้อความเป็นข้อความทางบวกจำนวน 18 ข้อและกำหนดน้ำหนักคะแนนดังนี้

มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด	5	คะแนน
มีความพึงพอใจในระดับมาก	4	คะแนน
มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง	3	คะแนน
มีความพึงพอใจในระดับน้อย	2	คะแนน
มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด	1	คะแนน

5. นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ทดลองใช้มาหา Reliability ด้วยสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) (บุญชม ศรีสะอาด. 2541 : 232) ปรากฏว่าแบบสอบถามชุดนี้มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.73

6. เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

7. นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ถูกต้องไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

แบบแผนการทดลอง

ในการวิจัยครั้งนี้ คือแบบกลุ่มทดลองกลุ่มเดียว วัดผลก่อนและหลังการทดลอง (One group pretest – posttest design)

ตารางที่ 3 แบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
SG	T1	X	T2

SG	แทน	กลุ่มตัวอย่าง
X	แทน	วิธีการสอนแบบร่วมมือ ซี ไอ อาร์ ซี
T1	แทน	การสอบก่อนการทดลอง (Pretest)
T2	แทน	การสอบหลังการทดลอง (Posttest)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล มีลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ขออนุญาตผู้บริหาร โรงเรียน และทำการฝึกเป็นเวลา 12 ชั่วโมง
2. ดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยทดลองสอนภาษาอังกฤษกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในเวลาเรียนปกติ ใช้เวลาในการทดลองทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง
3. ทดสอบกลุ่มตัวอย่าง ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ ก่อนเรียน เวลา 1 ชั่วโมง
4. ตรวจสอบให้คะแนนและนำคะแนนที่ได้ไปหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5. ดำเนินการสอนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) ตามแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 10 แผน ประกอบด้วยเนื้อเรื่อง 3 เรื่อง ใช้เวลาสอนแผนละ 1 ชั่วโมง รวม 10 ชั่วโมง

6. หลังจากเสร็จสิ้นการสอนแล้วให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนและตอบแบบสอบถามความพึงพอใจ เป็นเวลา 1 ชั่วโมง

7. ตรวจสอบให้คะแนนและนำคะแนนที่ได้ไปหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

8. วิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติในการวิเคราะห์

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ได้แก่

1.1 หาค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ แผนการจัดการเรียนรู้ และแบบสอบถาม โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง หรือค่า IOC (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2539 : 249)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC	แทน	ค่าดัชนีความสอดคล้อง
$\sum R$	แทน	ผลรวมของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

1.2 หาค่าความยากง่าย (p) ของแบบทดสอบ (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. 2538 : 209-210)

$$P = \frac{R}{N}$$

P	แทน	ดัชนีความยากง่ายของข้อสอบ
R	แทน	จำนวนผู้เรียนที่ตอบข้อสอบข้อนั้น ได้ถูกต้อง
N	แทน	จำนวนผู้เรียนที่ตอบข้อสอบทั้งหมด

1.3 การหาค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ (ถัวน สายยศ และอังคณา สายยศ.

2538 : 209-210)

$$r = \frac{P_U - P_L}{P}$$

P แทน สัดส่วนของกลุ่มสูงที่ตอบคำถามข้อนั้นถูก

R แทน สัดส่วนของกลุ่มต่ำที่ตอบคำถามข้อนั้นถูก

1.4 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตร KR.20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน

$$r_{xy} = \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\sum pq}{S^2} \right)$$

r_{txy} แทน ค่าความเที่ยง

k แทน จำนวนข้อสอบ

p แทน สัดส่วนของผู้ตอบถูกกับนักเรียนทั้งหมด

q แทน สัดส่วนของผู้ตอบผิดกับนักเรียนทั้งหมด

S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนน

1.5 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สูตร หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา

(Alpha - Coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach) (บุญชม ศรีสะอาด. 2541 : 232)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ

n แทน จำนวนข้อในแบบสอบถาม

$\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของค่าคะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ

S_t^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

1. ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคะแนนก่อนและหลังเรียนและแบบสอบถาม
2. ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ใช้ในการวิเคราะห์คะแนนก่อนและหลังเรียนและ

แบบสอบถาม

3. ค่าที (t-distribution) ใช้ในการเปรียบเทียบคะแนนสอบก่อนและหลังเรียน โดยใช้สูตร t-test for dependent sample

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการแปลความหมายและเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลให้ถูกต้อง ตลอดจนการสื่อความหมายของข้อมูลที่ตรงกัน ผู้ศึกษาได้ให้ความหมายของสัญลักษณ์ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

n	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
t	แทน	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ t-test Dependent
P	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ โดยการสอนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้ศึกษาได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ โดยการเรียนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
2. ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อวิธีการเรียนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี)

ตอนที่ 1 การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยเปรียบเทียบความแตกต่างของผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนที่เรียน โดยการสอนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) ซึ่งแบบทดสอบมีคะแนนเต็ม 30 คะแนน แสดงความแตกต่างทางสถิติ โดยใช้สูตร t-test for dependent samples ดังปรากฏในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการสอนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี)

การทดสอบ	n	\bar{X}	S.D.	t	p
ทดสอบก่อนเรียน	48	29.63	2.24	15.973*	.05
ทดสอบหลังเรียน	48	32.79	2.17		

*p< .05

จากตารางที่ 4 พบว่านักเรียนที่เรียนโดยการสอนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี)

ผลการสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) ดังปรากฏในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี)

ที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ			
		\bar{X}	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1	ชอบบรรยากาศการสอนแบบร่วมมือ	4.19	0.64	มาก	10
2	ได้ช่วยเหลือเพื่อน/ได้รับการช่วยเหลือจากเพื่อน	4.66	0.75	มากที่สุด	1
3	มีการแบ่งหน้าที่และทำหน้าที่ทุกคนระหว่างเรียน	4.00	0.59	มาก	14
4	ภาคภูมิใจที่ได้ช่วยเพื่อน	4.36	0.67	มาก	5
5	มีความมั่นใจในการทำงานกลุ่มกับเพื่อน ๆ	4.22	0.63	มาก	9
6	มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันในกลุ่ม	4.27	0.65	มาก	8
7	เข้าใจบทเรียนง่ายขึ้นหลังจากเรียนแบบร่วมมือ	4.33	0.67	มาก	6
8	ได้ใช้ความสามารถอย่างเต็มที่ในการทำผลงานเดี่ยวกลุ่ม	4.38	0.69	มาก	4
9	มีความกระตือรือร้น/กล้าแสดงออกในการเรียนมากขึ้น	4.16	0.63	มาก	11
10	ทำให้ต้องค้นคว้า/ใฝ่เรียนใฝ่รู้อยู่ตลอดเวลา	3.97	0.59	มาก	15
11	เข้าใจกระบวนการทำงาน/สามารถนำไปใช้กับวิชาอื่นได้	4.14	0.62	มาก	12
12	นักเรียนชอบเรียนวิชานี้มากขึ้นกว่าเดิม	4.30	0.65	มาก	7
13	มีความมั่นใจในการแสดงความคิดเห็น	4.27	0.68	มาก	8
14	ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนสมาชิกในกลุ่มดีขึ้น	4.05	0.60	มาก	13
15	มีความคิดสร้างสรรค์มากขึ้นในการสร้างผลงานกลุ่ม	4.22	0.63	มาก	9
16	มีกำลังใจมากขึ้นเมื่อทราบว่ามีโอกาสประสบความสำเร็จ	4.47	0.68	มาก	3
17	มีความสุขและสนุกสนานกับการเรียนและการ	4.33	0.67	มาก	6
18	ทำงาน นักเรียนต้องการให้สอนในลักษณะนี้ ในภาคเรียนต่อไป	4.55	0.70	มากที่สุด	2
รวม		4.27	0.62	มาก	

จากตารางที่ 5 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ได้ช่วยเหลือเพื่อน/ ได้รับการช่วยเหลือจากเพื่อน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.66 รองลงมาได้แก่ นักเรียนต้องการให้สอน ในลักษณะนี้ ในภาคเรียนต่อไป มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 ส่วนรายการที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ทำให้ต้องค้นคว้า/ ใฝ่เรียนใฝ่รู้อยู่ตลอดเวลา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยการสอนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้ศึกษาขอเสนอผลการศึกษา สรุปดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ โดยการสอนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการสอนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 12 แผน
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยการสอนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) จำนวน 40 ข้อ เป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ใช้เวลาในการสอบ 1 ชั่วโมง
3. แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยการสอนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) แบ่งระดับความพึงพอใจเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 18 ข้อ

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ทดสอบก่อนเรียนกับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยการสอนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) ซึ่งเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ
2. ดำเนินการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการสอนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) จำนวน 12 ชั่วโมง
3. ทดสอบหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านชุดเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน
4. ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยการสอนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี)
5. นำข้อมูลจากการทดลองมาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติเพื่อนำไปสู่การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุป อภิปรายและให้ข้อเสนอแนะ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยการสอนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยการสอนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) มาคำนวณหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนและหลังเรียน แล้วทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยการทดสอบค่าที (t-distribution) โดยใช้สูตร t-test dependent sample

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยการสอนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ได้ช่วยเหลือเพื่อน/ได้รับการช่วยเหลือจากเพื่อน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่ นักเรียนต้องการให้สอนในลักษณะนี้ ในภาคเรียนต่อไป ส่วนรายการที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ทำให้ต้องค้นคว้า/ไม่เรียนไม่รู้อยู่ตลอดเวลา

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยการสอนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยการสอนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจาก

1.1 นักเรียนได้ช่วยเหลือกัน เกิดความภาคภูมิใจ เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง มีความมั่นใจที่จะสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการค้นคว้าหาความรู้ให้เป็นประโยชน์ต่อตนเองในการพัฒนา การเรียนในระดับที่สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับอุรารัตน์ สิงหเดช (2552) ที่กล่าวว่า นักเรียนเกิดทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น การประสานสัมพันธ์ การคิด การแสวงหาความรู้ การแก้ปัญหา ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกัน มีความรับผิดชอบร่วมเพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด เป็นการจัดการเรียนการสอนซึ่งเน้นการเรียนแบบร่วมมือการอภิปรายการทำงานกลุ่ม และมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

1.2 การจัดกิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนทบทวนความรู้ ค้นคว้าหาความรู้ เพื่อนำมาแลกเปลี่ยนกับเพื่อน ๆ ในกลุ่มทำให้นักเรียนสามารถประเมินความก้าวหน้าของตนเอง มุ่งมั่นพัฒนาเพื่อให้ประสบความสำเร็จ ได้ช่วยเหลือกัน มีโอกาสทบทวนความรู้ร่วมกัน ขณะเดียวกันก็ได้แสวงหาความรู้ด้วยตนเองก่อให้เกิดความรู้ที่คงทน สามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มที่ ซึ่งสอดคล้องกับ ดาว แก้วสีหาบุตร.(2550:76) ที่กล่าวไว้ว่าการสอนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) ช่วยเสริมทักษะทางภาษาคงทน เป็นเครื่องมือวัดความก้าวหน้าและประเมินตนเอง นักเรียนเห็นจุดเด่น จุดบกพร่องของตนเองได้ชัดเจน

1.3 การสอนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนแบบอิสระในกลุ่มเพื่อน ๆ จึงมีความรู้สึกผ่อนคลาย ได้ฝึกปฏิบัติกับเพื่อน เกิดพลังและแรงจูงใจในการเรียน การได้รับมอบหมายงานที่เหมาะสมกับความสามารถทำให้ประสบความสำเร็จในการเรียนมากขึ้น การได้ช่วยเพื่อนทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับ สุกศิริ สิริคุณ. 2543:33) ที่กล่าวไว้ว่า ผู้เรียนได้เรียนอย่างอิสระและมีปฏิสัมพันธ์ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีความรู้สึกเป็นหนึ่งเดียวในกลุ่ม เกิดพลังในทางบวกและแรงจูงใจในการเรียน ผู้สอนต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในด้านความต้องการ ความสามารถที่ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้วิจัยจึงเสริมแรงโดยการ

ชมเชย การให้รางวัล ซึ่งเป็นการกระตุ้น ให้ผู้เรียนเกิดความมุ่งมั่นเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม นอกจากนี้การมีได้มีส่วนในความสำเร็จของกลุ่มยังช่วยให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการนำความรู้ไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน ซึ่งเป็นเป้าหมายหลักในการเรียนภาษาอังกฤษ นักเรียนกล้าแสดงออก กล้าสื่อสาร และเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยการสอนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากนักเรียนได้เรียนเป็นกลุ่ม มีโอกาสได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน นักเรียนที่ได้ช่วยเหลือเพื่อนเกิดความภาคภูมิใจที่ได้ช่วยเพื่อน ในกลุ่มส่วนนักเรียนที่ได้รับการช่วยเหลือจากเพื่อนก็เกิดความมั่นใจ มีกำลังใจในการทำงาน มีความมุ่งมั่น มุ่งมั่นและใช้ความสามารถอย่างเต็มที่ในการทำงานที่ได้รับมอบหมายเพื่อให้ประสบความสำเร็จทั้งที่เป็นงานเดี่ยวและงานกลุ่ม นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่ม มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันและซักถามเพื่อนๆ ในกลุ่ม ทำให้เข้าใจบทเรียนง่ายขึ้น และด้วยบรรยากาศที่เอื้ออาทรกัน ช่วยเหลือเกื้อกูลกันทำให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยความสนุกสนานกับการเรียนการทำงาน และต้องการให้มีการสอนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) ในภาคเรียนต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยการสอนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้พบสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อการสอนและมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ในการจัดกิจกรรมกลุ่ม ควรสร้างบรรยากาศที่กระตุ้นให้ผู้เรียนทุกคนในกลุ่มได้มีส่วนร่วม กระตือรือร้นและกล้าที่จะแสดงออกในการทำกิจกรรม

1.2 ควรแบ่งหน้าที่ให้สมาชิกทุกคนตามความสามารถ เน้นสมาชิกกลุ่มให้กำลังใจและแสดงความชื่นชมเมื่อเพื่อนปฏิบัติหน้าที่สำเร็จเพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างสมาชิกในกลุ่ม

1.3 ควรเน้นให้นักเรียนเป็นผู้ที่ใฝ่เรียนใฝ่รู้ หมั่นค้นคว้าหาความรู้ และฝึกคิดสร้างสรรค์ เพื่อสร้างผลงานกลุ่ม

1.4 ควรเน้นให้นักเรียนเข้าใจและเห็นประโยชน์ของการทำงานเป็นกลุ่ม

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การศึกษาการฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) ชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4

2.2 การศึกษาการฝึกทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) ชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4

2.3 การศึกษาการฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี)
ในระดับชั้นอื่นๆ

บรรณานุกรม

- กุศยา แสงเดช. (2542). หลากหลายวิธีสอนของครูต้นแบบ 2541 วิชาภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : สำนักงานปฏิรูปการศึกษา.
- เข็มทอง ศีประวัตติ. (2550). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้ชุดการเรียนรู้ประกอบวิธีการสอนแบบ CIRC. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). เทคนิคการอ่าน. กรุงเทพฯ: ศิลปบรรณาการ.
- ถาวร แก้วสีหาบุตร. (2550). การพัฒนาความสามารถด้านทักษะการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5) โดยการจัดกิจกรรมแบบร่วมมือกันเรียนรู้ (เทคนิค CIRC). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ทิสาร์สม์ วรกุลสิริศักดิ์. (2552). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ ร่วมมือรูปแบบ ซี ไอ อาร์ ซี (CIRC) ที่มีต่อทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธนวรรณ พรหมมา. (2550). ผลการสอนโดยใช้การเรียนแบบร่วมมือที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่าน และเจตคติต่อวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ธูปทอง กว้างสวาสดี. (2549). คู่มือการสอนภาษาอังกฤษ. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นงนุช ศรีลออ. (2553). การพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค CIRC Cooperative Integrated Reading and Composition ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความและความสามารถในการทำงานกลุ่มสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- บันลือ พฤษะวัน. (2534). การสอนตามแนวหลักสูตรใหม่. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2540). การวิจัยทางการวัดและประเมินผล. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- _____. (2543). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

- ประทุม มณฑิยรทอง. (2552). วิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้เทคนิคผสมผสาน (CIRC) เพื่อพัฒนาการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ประเสริฐ เจริญนาน. (2544). การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามความสนใจด้วยใบงานชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. อยุธยา : สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2551). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมกรุงเทพ.
- พรทิพย์ ชันทอง. (2551). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ แบบ CIRC. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พรสวรรค์ สีป้อ. (2550). สูดยอวิธีสอนภาษาอังกฤษ นำไปสู่การเรียนรู้ของครูยุคใหม่. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- มณี มะมิง. (2549). การพัฒนาแบบทดสอบวัดทักษะพื้นฐานทางภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3. ปัตตานี : มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- มณีรัตน์ สุขโชติรัตน์. (2548). อ่านเป็น:เรียนก่อนสอนเก่ง. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช
- ล้วน สายยศ, และอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ : ภาควิชาการวัดผลและการวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- _____. (2539). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ : ภาควิชาการวัดผลและการวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วิชากร, กรม. (2546). การจัดสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : ครูสภา.
- _____. (2552). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : ชุมชน สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- วิไลวรรณ แพทยา. (2543). รายงานการพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ. ร้อยเอ็ด : สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด.

- วิสาข์ จัตติวัตร. (2543). การสอนอ่านภาษาอังกฤษ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศรีวิชัย วรรณประเสริฐ. (2525). วิธีสอนภาษาอังกฤษ. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก.
- สมหมาย เปี้ยถนอม. (2551). ความพึงพอใจของนักศึกษาในการได้รับการบริการจากมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม. นครปฐม : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- สุคศิริ ศิริคุณ. (2543). การใช้กลวิธีการเรียนแบบร่วมมือด้วยโปรแกรม CIRC เพื่อพัฒนาความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุนันทา สุนทรประเสริฐ. การเขียนแผนการสอนแนวปฏิรูปการศึกษา ตาม พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ. นครสวรรค์ : ริมปิงการพิมพ์, ม.ป.ป.
- สุภณิดา ปุสุรินทร์คำ. (2549). ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือบน e-learning. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2535). วิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2544). การทดสอบและการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อาทิตยา ปัญญา. (2549). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและความสามารถคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. เพชรบูรณ์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด. (2537). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างวิธีสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์กับวิธีสอนปกติ. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- _____. (2552). การพัฒนาและการนำหลักสูตรภาษาอังกฤษไปใช้ในสถานศึกษาสำหรับครูทุกระดับ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- อุรารัตน์ สิงห์เดช. (2552). การสอนแบบ STAD ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- Cecille. (2009). **Barretts Taxonomy**. Singapore : SEAMEO Regional Language Centre.
- Celce-Murcia, Marianne. (2001) **Teaching English as a Second or Foreign Language**. 3 rd. ed., Boston : Hienle&Hienle.
- Farrell, Thomas S.C. (2005). **Planning Lessons for a Reading Class**. Singapore : SEAMEO Regional Language Centre.
- Field, Mary Lee. (2005). **Text Features And Reading Comprehension**. Singapore : SEAMEO Regional Language Centre.
- Ilola,Lisa Marie, Power, Kikuyo Matsumoto and Jacobs, George. (1995). "Structuring Student Interaction to Promote Learning." **English Teaching Forum : Creative Classroom Activities**. 1989-1993 : 2-7.
- Mikulecky, Beatrice S. and Jeffries, Linda. (1979). **Basic Reading Power**. New York : Longman.
- Philpot, Sarah and Curnick, Lesley. (2007). **Academic Skills : Reading, Writing, and Study Skills**. New York : Oxford University Press.
- Richards, Jack C., Platt, John and Platt, Heidi. (1992). **Language Teaching and Applied Linguistics**. New York : Longman Group UK Limited.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

ผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบความเหมาะสมของเครื่องมือวิจัย มีจำนวน 3 ท่าน คือ

1. ดร. พรรณราย เทียมทัน ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายบัณฑิตการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
2. นางพิบูลขวัญ กลิ่นมิ่งศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1
3. นางศิริยา นาคนายม ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศโรงเรียนอนุบาลเพชรบูรณ์

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ
ด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ CIRC

Unit 1 Myself

Topic 1: My Family

Sub Topic: My Father

รหัสวิชา อ 14101

รายวิชา: ภาษาอังกฤษพื้นฐาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ภาคเรียนที่ 1 เวลา 1 ชั่วโมง

ผู้สอน นางวัฒนกร สายมี

1. เป้าหมายหลักของการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด

ป4/4 ตอบคำถามจากการฟังและอ่านประโยคบทสนทนา และนิทานง่าย ๆ

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

หลังจากเรียนเนื้อหาการอ่านจับใจความนี้แล้ว นักเรียนสามารถ;

ก. ด้านเนื้อหา

1. บอกความหมายคำศัพท์ที่กำหนดให้ได้ (K)
2. ตอบคำถามจากการอ่านจับใจความสำคัญเรื่องที่กำหนดให้ได้ (K)
3. ทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้องอย่างน้อย ร้อยละ 80 (K)

ข. ด้านกลุ่มสัมพันธ์

ทำกิจกรรมร่วมกับสมาชิกกลุ่มได้ (P)

3. สาระสำคัญ

การอ่านคำศัพท์ และเรื่องราวเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว บ้าน โรงเรียน ชุมชนหรือสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว ซึ่งเป็นเรื่องที่นักเรียนคุ้นเคย จะช่วยให้เข้าใจเรื่องที่อ่านง่ายขึ้น สามารถตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน พัฒนาทักษะการอ่านและส่งเสริมให้มีความสนใจใฝ่เรียนรู้ในการศึกษาต่อระดับที่สูงขึ้น

4. สาระการเรียนรู้

ความรู้ (Knowledge)

หน้าที่ทางภาษา (Function): asking and answering the questions

คำศัพท์ (Vocabulary): doctor, hospital, patients, gardening, water the plants, guitar, kindness, diagnose

โครงสร้างประโยค (Structure): My father likes gardening. S+ like(s) +N.

ทักษะกระบวนการ (Process): กระบวนการเรียนแบบร่วมมือCIRC

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attribute): การทำงานร่วมกับผู้อื่น

5. หลักฐานของการเรียนรู้

5.1 ชิ้นงาน /ภาระงาน

1. อ่านออกเสียงคำศัพท์ ประโยคและข้อความจาก ใบความรู้เรื่อง My Father
2. อ่านจับใจความจาก ใบความรู้เรื่อง My Father
3. ทำแบบฝึกหัด Worksheet I เรื่อง My Father

5.2 การวัดและประเมินผล

1. สังเกตความถูกต้องการอ่านออกเสียงคำศัพท์ประโยคและข้อความ
2. สังเกตความถูกต้องการอ่านจับใจความ
3. ตรวจสอบแบบฝึกหัด

เครื่องมือการวัดผล

1. แบบฝึกหัด
2. แบบประเมินการอ่าน
3. แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

เกณฑ์การประเมิน

1. มีพฤติกรรมตามแบบการประเมินการอ่านจับใจความ ระดับ 2 ขึ้นไป
2. มีพฤติกรรมตามแบบการประเมินการเข้าร่วมกิจกรรม 3 ข้อขึ้นไป
3. ทำแบบฝึกหัดถูกต้องอย่างน้อย ร้อยละ 80

6. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน

วิธีที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน คือ วิธีการเรียนแบบร่วมมือCIRC

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเสนอบทเรียน

ขั้นที่ 2 ขั้นฝึกทำงานเป็นทีม

- การฝึกโดยผู้สอนควบคุม

- การฝึกอย่างอิสระ

ขั้นที่ 3 ขั้นการทดสอบ

ขั้นที่ 4 ขั้นตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเสนอบทเรียน

Warm up

1. นำเข้าสู่บทเรียนโดยการทักทายนักเรียนเป็นภาษาอังกฤษ
2. ครูสนทนากับนักเรียนเรื่องอาชีพต่าง ๆ ในชุมชน แล้วพูดเชื่อมโยงถึงลักษณะของงานหรือกิจกรรมของคนในอาชีพนั้น ๆ ว่าเขาทำอะไรบ้าง แล้วให้นักเรียนแลกเปลี่ยนประสบการณ์ของนักเรียน

2. ครูสรุปประสบการณ์ของนักเรียนแล้วตั้งประเด็น โดยตั้งคำถามให้นักเรียนตอบ เช่น “What does a doctor do?” ครูเสนอแนะให้นักเรียนตอบ “He helps sick people.”

Presentation

3. แจกใบงานสำหรับอ่าน และนำเสนอคำศัพท์ใหม่ ได้แก่คำว่า doctor, hospital, patients, gardening, water the plants, guitar, kindness, diagnose โดยใช้บัตรภาพประกอบแล้วให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียง

4. ครูยกตัวอย่างโดยอ่านเนื้อเรื่อง 1-2 ประโยค พร้อมอธิบายโครงสร้างประโยค การอ่านออกเสียง การตีความและบอกความหมายเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษากลุ่มของนักเรียน

5. ครูชูบัตรคำให้นักเรียนอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำ

ขั้นที่ 2 ขั้นฝึกทักษะเป็นกลุ่ม

Practice

6. ครูแจ้งจุดประสงค์ในการอ่าน
7. ครูอ่านเนื้อเรื่องย่อหน้าแรกที่ละประโยค แล้วให้นักเรียนอ่านตาม
8. นักเรียนทุกคนอ่านเรื่องในใจจนจบ
9. นักเรียนจับคู่กันอ่านคนละ 1 บรรทัด ถ้าคู่ของนักเรียนอ่านไม่ได้ อ่านติดขัด หรืออ่านไม่ถูกต้อง ให้ช่วยแก้ไขให้ถูกต้อง
10. เมื่อนักเรียนอ่านได้ครึ่งเรื่องหรือใกล้จะจบเรื่อง ครูบอกให้นักเรียนหยุดอ่าน ตัวแทนกลุ่มรับ Worksheet 1 แจกสมาชิกในกลุ่มทุกคน และเก็บไว้ทำเป็นงานกลุ่ม 1 แผ่น
11. นักเรียนแต่ละคนทำ Worksheet 1 ซึ่งเป็นการตอบคำถามใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่องที่อ่าน
12. นักเรียนจับคู่อ่านเรื่องจนจบ
13. นักเรียนอ่านคำศัพท์จากเรื่องกับคู่ของตนอีกครั้ง โดยการวางบัตรคำคว่ำไว้บนโต๊ะ ผลัดกันเปิดบัตรคำแล้วอ่านให้ถูกต้องจนครบทุกคำ

ขั้นที่ 3 ขั้นการทดสอบ

Production

14. หัวหน้ากลุ่ม แจกบัตรคำให้สมาชิกคนละ 1 คำ ให้เขียนความหมายและเขียนประโยคด้วยคำที่กำหนดให้ 1 ประโยค

ขั้นที่ 4 ขั้นตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม

Wrap up

15. นักเรียนอภิปรายเรื่องที่อ่านกันภายในกลุ่ม แต่ละคนนำเสนอ Worksheet 1 แล้วรวบรวมคำตอบ ส่งเป็นผลงานของกลุ่ม 1 แผ่น

7. สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้

1. บทอ่านเรื่อง My Father จำนวน 45 ชุด
2. แบบฝึกหัด Worksheet 1 จำนวน 45 ชุด

3. บัตรคำศัพท์ 8 คำ จำนวน 8 ชุด
4. แถบประโยค จำนวน 1 ชุด

8. แหล่งการเรียนรู้

1. พจนานุกรม
2. ห้องสมุด
3. internet

9. กิจกรรมเสนอแนะ

1. ในขั้นการทดสอบ สมาชิกอาจสุ่มหยิบบัตรคำคนละ 1 คำ เพื่อเขียนความหมายและเขียนประโยคเองก็ได้
2. ในขั้นการทดสอบ สมาชิกที่ทำคะแนนสูงสุดของแต่ละกลุ่ม จะได้รับรางวัลสะสมรูปหัวใจ
3. ในขั้นตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม กลุ่มที่ทำคะแนนสูงสุด จะได้รับรางวัลรูปดาว

10. ข้อเสนอแนะของหัวหน้าสถานศึกษา หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นางพิไลลักษณ์ ประพุดิษฐวงศ์)

ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการ โรงเรียนอนุบาลเพชรบูรณ์

...../...../.....

11. บันทึกหลังการสอน

11.1

11.2

11.3

ลงชื่อ.....

(นางวัฒนากร สายมี)

ครูโรงเรียนอนุบาลเพชรบูรณ์

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

Worksheet 1

- Group
- The head of group 1.
- Members of group 2.
3.
4.
5.
6.

Answer the questions related to the passage

1. The passage is about.....

a. Pam	b. Pam's father
c. the clinic	d. the patients

2. What work does he do?

a. He is a farmer.	b. He is a teacher.
c. He is a bus driver.	d. He is a doctor.

3. What does "patients" in line 6 mean?

a. Sick people.	b. Sad people.
c. Fat people	d. Happy people.

4. How does he go to work?

a. By bus.	b. By car.
c. By boat.	D. On foot.

5. Do you like Pam's father?
 - a. Yes, I like him because he has a clinic.
 - b. Yes, I like him because he is a good father.
 - c. Yes, I like him because he can play the guitar.
 - d. Yes, I like him because he is kind to his patients.

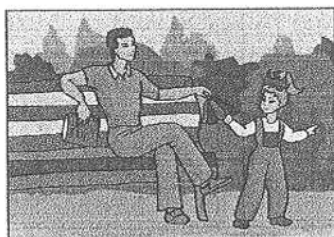
My Father

My name is Pam Lee. My father is Mr. Paul Lee. He is a doctor. Many people visit him everyday. He is known among people for his accurate diagnoses and kindness.

My father is forty years old. He is the head of my family. Every morning, he takes a walk to his clinic where he has a busy day. Sometimes, he goes to visit his **patients** in their houses.

My father never loses his temper. He loves us. He is always smartly dressed. He keeps himself busy by reading. My father is very diligent. He likes gardening. He waters the plants before dinner.

My father loves playing the guitar. Every now and then he plays his guitar. I love my father very much.

บัตรคำศัพท์ (word card)

doctor**hospital****patients****gardening****kindness****diagnoses****water the plants****the guitar**

แบบประโยค (Structure)

My father likes gardening**S + like(s) + N**

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553
เวลา 1 ชั่วโมง

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบนี้เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ สร้างขึ้น โดยให้สอดคล้องกับ

ระดับความคิดทักษะการอ่านของบารเรท ชั้นที่ 1 ถึง ชั้นที่ 3 คือ

ระดับชั้นที่ 1 ข้อ 1-14 เป็นการวัดระดับการแปลความหมายตามตัวอักษร

ระดับชั้นที่ 2 ข้อ 15-27 เป็นการวัดระดับการจัดเรียงเรียงใหม่

ระดับชั้นที่ 3 ข้อ 28-40 เป็นการวัดระดับการให้ความคิดเห็น

2. ห้ามนักเรียนขีดเขียนข้อความใด ๆ ลงไปในแบบทดสอบ

3. ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว โดยทำเครื่องหมาย x ลงในช่อง a, b, c หรือ d ในกระดาษคำตอบ ดังตัวอย่าง

How many days are there in January ?

a. Twenty –eight days.

b. Twenty –nine days.

c. Thirty days.

d. Thirty-one days.

ข้อที่	a	B	c	d
1				x

4. ถ้านักเรียนต้องการแก้ไขให้ขีดเส้นทับเครื่องหมาย x แล้วเลือกคำตอบใหม่ดังตัวอย่าง

ข้อที่	a	B	c	d
1	x			x

Read the passage and choose the best answer. (Item 1-8)

My Family

My name is Wanna Jaidee. I am 10 years old. I live with my parents in a small house in Phetchabun.

There are 4 people in my family; my father, my mother, my brother and me.

My father is a doctor. His name is Mr.Tawee Jaidee. He is 50 years old. He has a clinic in the market. He is very kind.

My mother is a nurse. Her name is Mrs.Panee Jaidee. She is 45 years old. She works in a hospital near my house. She is beautiful and kind.

My brother is a teacher. His name is Mr.Wanchai Jaidee. He is 25 years old. He is very smart. He teaches math in my school.

I love my parents and my brother very much and they all love me too.

1. How many people are there in Wanna's family?

a. 3 people.	b. 4 people.
c. 5 people.	d. 6 people.
2. What does Mr.Tawee do?

a. He is a nurse.	b. He is a teacher.
c. He is a doctor.	d. He is a student.
3. Where does Mr.Tawee work?

a. He works in a clinic.	b. He works in a school.
c. He works in a market.	d. He works in a hospital.
4. How old is Mrs.Panee?

a. She is a 45 years old.	b. She is 50 years old.
c. She is 55 years old .	d. She is 60 years old .

5. Where does Mr.Wanchai work?
- a. He works in a hospital. b. He works in a clinic.
c. He works in a market. d. He works in a school.
6. What does Mr.Wanchai do?
- a. He sells food. b. He teaches math.
c. He grows plants. d. He cooks in a shop.
7. What is Wanna?
- a. She is a nurse. b. She is a doctor.
c. She is a student. d. She is a teacher.
8. How old is Wanna?
- a. She is nine. b. She is ten.
c. She is eleven. d. She is four.

Read the passage and choose the best answer (Item 9-14)

Every morning, before going to school, Suda takes a shower, brushes her teeth and has breakfast.

She has rice, chicken and soup for breakfast. She also has vegetable and fruit.

On weekends, Suda helps her mother in the kitchen. She learns how to cook food from her. Now she can make her favorite food, fruit salad.

To make a bowl of fruit salad, Suda needs some apple, pineapple, rose apple, grapes, guava, onion, tomato and lettuce.

First, she cuts the fruit to be small pieces and puts it in a bowl. After that, she adds some mayonnaise in it. It makes the salad tasty.

She likes to cook fruit salad for her family. She wants to be a cook in the future.

9. What does Suda always eat for breakfast?
- a. Rice, vegetable and soup.
 - b. Rice, soup and fruit.
 - c. Rice, fruit and chicken.
 - d. Rice, chicken and soup.
10. What is Suda's favorite food?
- a. Fruit salad
 - b. Chicken
 - c. Soup
 - d. Rice
11. What does Suda do on weekends?
- a. She reads.
 - b. She writes.
 - c. She cooks.
 - d. She swims.
12. What does Suda need for making fruit salad?
- a. Apple and chili.
 - b. Grapes and tomato.
 - c. Pineapple and egg.
 - d. Lettuce and mango.
13. What does Suda add in the salad to make it tasty?
- a. Some salt.
 - b. Some sugar.
 - c. Some fish sauce.
 - d. Some mayonnaise.
14. What does Suda want to be in the future?
- a. She wants to be a cook.
 - b. She wants to be a nurse.
 - c. She wants to be a teacher.
 - d. She wants to be a vet.

Read the passage and choose the best answer (Item 15-20)

Elephants

Elephants are the big animals. They are very smart. They have two big ears, a long nose, and two long white tusks. Elephants are friendly animals. They eat plants. Elephants live in Asia and Africa, on grasslands, and in the forests.

15. Elephants are
a. big and fast	b. small and smart
c. small and fast	d. big and smart
16. What is an elephant look like?
a. It is big.	b. It is small.
c. It has a short nose.	d. It has a long neck.
17. Elephants do not eat.....
a. leaves	b. meat
c. plants	d. fruits
18. According to the passage, elephants are.....
a. wild animals	b. farm animals
c. sea animals	d. flying animals
19. According to the passage, elephants do not like.....
a. the hot season	b. the cold season
c. the rainy season	d. snow
20. "Elephants are friendly animals." mean.....
b. They can fight.	b. The can work for people.
c. They can fly.	d. They can sing.

Read the passage and choose the best answer (Item 21-27)

Noi was playing in the garden. She saw a little bird lying on the ground. It could not fly. She took the bird home and put it in the box. Everyday, she fed it with some worms. When the bird became stronger, she let it go.

21. Noi waswhen she saw the bird.
a. cooking	b. working
c. playing	d. sleeping
22. It was abird.
a. big	b. small
c. strong	d. beautiful
23. The bird could not fly because it was.....
a. sad	b. sick
c. happy	d. beautiful
24. "She fed it." means she
a. gave food to it.	b. played with it.
c. talked to it.	d. ate it.
25. What did the bird eat?
a. Rice	b. Fruit
c. Worms	d. Vegetable
26. Noi took the bird home and.....
a. took care of it.	b. put it in a basket.
c. gave it to her mother.	d. gave it to her friend.

27. Noi is a.....girl.

a. rich	b. poor
c. good	d. bad

Read the passage and choose the best answer (Item 28-33)

Seasons in Thailand

There are three seasons in Thailand: the cold season, the hot season and the rainy season.

In the cold season, it is cold, dry and windy. People fly kites in the cold season. November, December, January and February are in the cold season. March, April, May and June are in the hot season, it is sunny, hot and dry. Songkran festival is on April 13. People throw water to each other in Songkran festival. In the rainy season, it is cloudy and wet. It rains in July, August, September and October. It is the time for farming. Farmers grow plants in the rainy season.

28. What is the best title of the passage?

a. The Cold Season	b. The Hot Season
c. The Rainy Season	d. Seasons in Thailand

29. What is the weather like in January?

a. It is windy.	b. It is sunny.
c. It is rainy	d. It is cloudy.

30. The best time for flying kites is in

a. October	b. December
c. July	d. May

31. Songkran festival is in

a. the rainy season	b. the cold season
c. the hot season	d. All are correct.

36. The best place for camping is in.....
- a. Sri Thep and Nam Nao
 - b. Nam Nao and Khao Kho
 - c. Khao Kho and Sri Thep
 - d. Sri Thep, Nam Nao and Khao Kho
37. When you go to Phetchabun, you can **not** see.....
- a. ships
 - b. mountains
 - c. sweet tamarind
 - d. camping places
38. Um Phra Dam Nam is.....of Phetchabun.
- a. the fruit
 - b. the food
 - c. a festival
 - d. a district
39. The time for camping in Phetchabun is
- a. in the cold season.
 - b. in the hot season.
 - c. in the rainy season.
 - d. All are correct.
40. What is the best title of the passage?
- a. Phetchabun
 - b. Camping in Phetchabun
 - c. Phetchabun is in the North
 - d. My Hometown, Phetchabun

เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญ
--

เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน			
1.	b	21.	c
2.	c	22.	b
3.	a	23.	b
4.	a	24.	a
5.	d	25.	c
6.	b	26.	a
7.	c	27.	c
8.	b	28.	d
9.	d	29.	a
10.	a	30.	b
11.	c	31.	c
12.	b	32.	c
13.	d	33.	d
14.	a	34.	d
15.	d	35.	d
16.	a	36.	b
17.	b	37.	a
18.	a	38.	c
19.	d	39.	a
20.	b	40.	d

**แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการสอนแบบร่วมมือ CIRC
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4**

คำชี้แจง

แบบสอบถามความพึงพอใจนี้จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการสอนแบบร่วมมือ CIRC โดยผู้วิจัยจะได้นำผลการประเมินไปวิเคราะห์ โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 รายการวัดความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ(CIRC) เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ

1	หมายถึง	พึงพอใจในระดับน้อยที่สุด
2	หมายถึง	พึงพอใจในระดับน้อย
3	หมายถึง	พึงพอใจในระดับปานกลาง
4	หมายถึง	พึงพอใจในระดับมาก
5	หมายถึง	พึงพอใจในระดับมากที่สุด

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ภาคผนวก ค

หนังสือราชการ

ที่ ศธ. 0564.11/1/312

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

16 สิงหาคม 2553

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.พรณราย เทียมทัน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

ด้วย นางวัฒนกร สายมี ปัจจุบันกำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยการสอนแบบร่วมมือ (CIRC) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลเพชรบูรณ์” ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ ได้พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถ ที่จะให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อการสร้างเครื่องมือวิจัยของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้เกียรติเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยดังกล่าว ขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ 0-2473-7000 ต่อ 5090

โทรสาร 0-2473-7000 ต่อ 5090

ที่ ศธ. 0564.11/1/313

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

16 สิงหาคม 2553

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นางพิบูลขวัญ กลิ่นมิ่ง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

ด้วย นางวัฒนธรรม สายมี ปัจจุบันกำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ โดยการสอนแบบร่วมมือ (CIRC) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลเพชรบูรณ์” ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ ได้พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถที่จะให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อการสร้างเครื่องมือวิจัยของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้เกียรติเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยดังกล่าว ขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ 0-2473-7000 ต่อ 5090

โทรสาร 0-2473-7000 ต่อ 5090

ที่ ศธ. 0564.11/1/314

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

16 สิงหาคม 2553

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นางศิริยา นาคนายม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

ด้วย นางวัฒนกร สายมี ปัจจุบันกำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ โดยการสอนแบบร่วมมือ (CIRC) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลเพชรบูรณ์” ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ ได้พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถที่จะให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อการสร้างเครื่องมือวิจัยของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้เกียรติเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยดังกล่าว ขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ 0-2473-7000 ต่อ 5090

โทรสาร 0-2473-7000 ต่อ 5090

ภาคผนวก ง

ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของเครื่องมือ

ตารางที่ 6 แสดงผลวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบรายข้อ

ข้อที่	ค่า p	การแปลผล	ค่า r	การแปลผล
1	0.60	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.93	มีค่าอำนาจจำแนกดี
2	0.57	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.53	มีค่าอำนาจจำแนกดี
3	0.43	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.27	มีค่าอำนาจจำแนกดี
4	0.30	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยาก	0.33	มีค่าอำนาจจำแนกดี
5	0.43	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.87	มีค่าอำนาจจำแนกดี
6	0.60	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.87	มีค่าอำนาจจำแนกดี
7	0.57	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.60	มีค่าอำนาจจำแนกดี
8	0.53	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.93	มีค่าอำนาจจำแนกดี
9	0.47	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.87	มีค่าอำนาจจำแนกดี
10	0.47	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.73	มีค่าอำนาจจำแนกดี
11	0.33	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยาก	0.33	มีค่าอำนาจจำแนกดี
12	0.63	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.60	มีค่าอำนาจจำแนกดี
13	0.47	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.27	มีค่าอำนาจจำแนกดี
14	0.57	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.27	มีค่าอำนาจจำแนกดี
15	0.43	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.40	มีค่าอำนาจจำแนกดี
16	0.37	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยาก	0.40	มีค่าอำนาจจำแนกดี
17	0.37	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยาก	0.33	มีค่าอำนาจจำแนกดี
18	0.50	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.60	มีค่าอำนาจจำแนกดี
19	0.53	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.33	มีค่าอำนาจจำแนกดี
20	0.47	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.87	มีค่าอำนาจจำแนกดี
21	0.77	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.73	มีค่าอำนาจจำแนกดี
22	0.67	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.67	มีค่าอำนาจจำแนกดี
23	0.60	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.87	มีค่าอำนาจจำแนกดี
24	0.73	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.40	มีค่าอำนาจจำแนกดี
25	0.57	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.80	มีค่าอำนาจจำแนกดี

ตารางที่ 6 (ต่อ)แสดงผลวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบรายข้อ

ข้อที่	ค่า p	การแปลผล	ค่า r	การแปลผล
26	0.57	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.40	มีค่าอำนาจจำแนกดี
27	0.33	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยาก	0.73	มีค่าอำนาจจำแนกดี
28	0.47	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.60	มีค่าอำนาจจำแนกดี
29	0.63	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.80	มีค่าอำนาจจำแนกดี
30	0.57	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.60	มีค่าอำนาจจำแนกดี
31	0.43	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.33	มีค่าอำนาจจำแนกดี
32	0.60	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.53	มีค่าอำนาจจำแนกดี
33	0.60	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.27	มีค่าอำนาจจำแนกดี
34	0.57	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.60	มีค่าอำนาจจำแนกดี
35	0.47	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.87	มีค่าอำนาจจำแนกดี
36	0.57	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.60	มีค่าอำนาจจำแนกดี
37	0.60	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.27	มีค่าอำนาจจำแนกดี
38	0.73	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.40	มีค่าอำนาจจำแนกดี
39	0.57	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.80	มีค่าอำนาจจำแนกดี
40	0.43	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.40	มีค่าอำนาจจำแนกดี

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์หาค่า IOC ของแผนการจัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการ	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			รวม	เฉลี่ย	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1. จุดประสงค์การเรียนรู้						
1.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัดหลักสูตรแกนกลาง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
1.2 เขียนครบ 3 ด้าน คือความรู้ ทักษะ/ กระบวนการและคุณลักษณะอันพึงประสงค์	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
1.3 สามารถวัดและประเมินผลได้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2. สาระการเรียนรู้						
2.1 มีองค์ประกอบครบ 3 ด้านคือความรู้/ กระบวนการและคุณลักษณะอันพึงประสงค์	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2.2 ระบุรายละเอียดแต่ละด้านอย่างชัดเจน	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
3. การวัดและประเมินผล						
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์/สาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3.2 ใช้เครื่องมือวัดผลหลากหลาย เหมาะสมกับวัยและเนื้อหา	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
4. กิจกรรมการสอนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี)						
4.1 จัดกิจกรรมการเรียนรู้ครบถ้วนตามขั้นตอนของวิธีการสอนแบบร่วมมือ CIRC		+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4.2 นักเรียน มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4.3 จัดกิจกรรมหลากหลายเหมาะสมกับผู้เรียน	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
4.4 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5. สื่อ / แหล่งการเรียนรู้						
5.1 ใช้สื่อที่มีความเหมาะสมกับเนื้อหา กิจกรรมและวัยของผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์หาค่า IOC ของแบบทดสอบ โดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อสอบ ข้อที่	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ			คะแนนรวม	คะแนน เฉลี่ย	การแปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
6	0	+1	0	1	0.33	ใช้ไม่ได้
7	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
9	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
13	0	0	+1	1	0.33	ใช้ไม่ได้
14	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
16	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
18	0	0	+1	1	0.33	ใช้ไม่ได้
19	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
21	-1	0	0	-1	-0.33	ใช้ไม่ได้
22	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
23	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
24	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
25	0	0	+1	1	0.33	ใช้ไม่ได้
26	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
27	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
28	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
29	0	0	+1	1	0.33	ใช้ไม่ได้

ตารางที่ 8 (ต่อ) ผลการวิเคราะห์หาค่า IOC ของแบบทดสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อสอบ ข้อที่	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ			คะแนน รวม	คะแนน เฉลี่ย	การแปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
30	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
31	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
32	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
33	0	0	+1	1	0.33	ใช้ไม่ได้
34	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
35	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
36	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
37	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
38	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
39	0	0	+1	1	0.33	ใช้ไม่ได้
40	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
41	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
42	0	0	+1	1	0.33	ใช้ไม่ได้
43	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
44	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
45	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
46	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
47	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
48	0	0	+1	1	0.33	ใช้ไม่ได้
49	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
50	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 9 ผลการประเมินจากการวิเคราะห์หาค่า IOC ของแบบสอบถามความพึงพอใจ

ที่	รายการ	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	เฉลี่ย	แปล ผล
		คนที่	คนที่	คนที่			
		1	2	3			
1	ชอบบรรยากาศการสอนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี)	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2	ได้ช่วยเหลือเพื่อน/ได้รับการช่วยเหลือจาก เพื่อน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3	ภาคภูมิใจที่ได้ช่วยเพื่อน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4	มีการแบ่งหน้าที่และทำหน้าที่ทุกคน ระหว่างเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5	มีความมั่นใจในการทำงานกลุ่มกับเพื่อน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
6	มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกัน และกันในกลุ่ม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
7	เข้าใจบทเรียนง่ายขึ้นหลังจากเรียนแบบ ร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี)	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
8	ได้ใช้ความสามารถอย่างเต็มที่ในการทำ ผลงานเดี่ยว/กลุ่ม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
9	ถูกเพื่อนสมาชิกในกลุ่มเอาเปรียบขณะ ทำงาน	0	0	-1	-1	-0.33	ใช้ไม่ได้
10	มีความกระตือรือร้น/กล้าแสดงออกในการ เรียนมากขึ้น	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
11	ทำให้ต้องค้นคว้า/ใฝ่เรียนใฝ่รู้อยู่ ตลอดเวลา	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
12	เข้าใจกระบวนการทำงาน/สามารถ นำไปใช้กับวิชาอื่นได้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
13	นักเรียนชอบเรียนวิชานี้มากขึ้นกว่าเดิม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 9 (ต่อ) ผลการประเมินจากการวิเคราะห์หาค่า IOC ของแบบสอบถามความพึงพอใจ

ที่	รายการ	ความคิดเห็นของ			รวม	เฉลี่ย	แปลผล
		ผู้เชี่ยวชาญ					
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
14	มีความมั่นใจในการแสดงความคิดเห็น	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
15	ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนสมาชิกในกลุ่มดีขึ้น	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
16	รู้สึกสับสนกับวิธีการวัดประเมินผล	0	0	+1	1	0.33	ใช้ไม่ได้
17	มีความคิดสร้างสรรค์มากขึ้นในการสร้างผลงานกลุ่ม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
18	มีกำลังใจมากขึ้นเมื่อทราบว่ามีโอกาสประสบความสำเร็จ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
19	มีความสุขและสนุกสนานกับการเรียนและการทำงาน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
20	นักเรียนต้องการให้สอนในลักษณะนี้ ในภาคเรียนต่อไป	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก จ

แบบประเมินคุณภาพ ของเครื่องมือ

แบบประเมินประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี)

ชื่อ-สกุลผู้เชี่ยวชาญ.....ตำแหน่ง.....

สถานที่ทำงาน.....

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้จัดทำขึ้นเพื่อประเมินประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) โดยผู้วิจัยจะนำผลการประเมินไปวิเคราะห์หาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้สำหรับการทดลองสอน โดยมีเกณฑ์กำหนดความคิดเห็นของแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละข้อไว้ดังนี้

- +1 เห็นด้วยกับข้อคำถามนั้น
- 0 ไม่แน่ใจกับข้อคำถามนั้น
- 1 ไม่เห็นด้วยกับข้อคำถามนั้น

คำชี้แจง ทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

รายการ	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
1. จุดประสงค์การเรียนรู้ 1.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัดหลักสูตรแกนกลาง 1.2 เขียนครบ 3 ด้าน คือความรู้ ทักษะ/กระบวนการ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 1.3 สามารถวัดและประเมินผลได้				
2. สาระการเรียนรู้ 2.1 มีองค์ประกอบครบ 3 ด้านคือความรู้ ทักษะ/กระบวนการ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 2.2 ระบุรายละเอียดแต่ละด้านอย่างชัดเจน				
3. การวัดและประเมินผล 3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้/สาระการเรียนรู้ 3.2 ใช้เครื่องมือวัดผลหลากหลาย เหมาะสมกับวัยและเนื้อหา				
4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) 4.1 จัดกิจกรรมการเรียนรู้ครบถ้วนตามขั้นตอนของวิธีการสอนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) 4.2 นักเรียน มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 4.3 จัดกิจกรรมหลากหลายและเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน 4.4 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการวัดและประเมินผล				
5. สื่อ / แหล่งการเรียนรู้ 5.1 ใช้สื่อที่มีความเหมาะสมกับเนื้อหา กิจกรรมและวัยของผู้เรียน 5.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้				

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

แบบประเมินแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี)

ชื่อ-สกุล ผู้เชี่ยวชาญ.....ตำแหน่ง.....
 สถานที่ทำงาน.....

คำชี้แจง

แบบประเมินแบบทดสอบนี้จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญประเมิน โดยผู้วิจัยจะได้นำผลการประเมินไปวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบทดสอบสำหรับการใช้ในการทดลองสอน แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 รายการประเมินแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์จากการสอนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี)

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

โดยมีเกณฑ์กำหนดความคิดเห็นของแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละข้อ ไว้ดังนี้

- +1 เห็นด้วยกับข้อคำถามนั้น
- 0 ไม่แน่ใจกับข้อคำถามนั้น
- 1 ไม่เห็นด้วยกับข้อคำถามนั้น

แบบประเมินแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

ระดับชั้นที่ 1 ระดับความเข้าใจความหมายตามตัวอักษร (Literal comprehension)

จุดประสงค์	ข้อที่	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1. บอกรายละเอียดของเรื่อง	1				
	2				
	3				
	4				
	5				
	6				
	7				
	8				
2. บอกลักษณะของตัวละคร	9				
	10				
	11				
	12				
	13				
	14				
3. บอกใจความสำคัญ	15				
	16				
	17				

ระดับขั้นที่ 2 ระดับการจัดเรียงเรียงใหม่ (Reorganization)

จุดประสงค์	ข้อที่	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1. จัดแยกประเภท คน สัตว์ สิ่งของ ต่าง ๆ ตามลักษณะ และรูปร่าง	18				
	19				
	20				
	21				
	22				
	23				
2. จัดแยกประเภท คน สัตว์ สิ่งของ ต่าง ๆ ตาม อารมณ์ และ ที่อยู่อาศัย	24				
	25				
	26				
	27				
	28				
	29				
3. จัดแยกประเภท คน สัตว์ สิ่งของ ต่าง ๆ ตามลักษณะเฉพาะ	30				
	31				
	32				
	33				
	34				

ระดับชั้นที่ 3 ระดับการให้ความคิดเห็น (Inferential comprehension)

จุดประสงค์	ข้อที่	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1. การเรียงลำดับเหตุการณ์	35				
	36				
	37				
	38				
	39				
	40				
2. การบอกความสัมพันธ์ของเหตุผล	41				
	42				
	43				
	44				
	45				
	46				
	47				
3. การบอกใจความสำคัญของเรื่อง	48				
	49				
	50				

แบบประเมินคุณภาพแบบสอบถามความพึงพอใจโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC

ชื่อ-สกุล ผู้เชี่ยวชาญ.....ตำแหน่ง.....

สถานที่ทำงาน.....

คำชี้แจง

แบบประเมินแบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญประเมิน โดยผู้วิจัยจะได้นำผลการประเมินไปวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบสอบถามสำหรับการเก็บข้อมูล แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 รายการวัดความพึงพอใจจากการสอนแบบร่วมมือ CIRC

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

โดยมีเกณฑ์กำหนดความคิดเห็นของแบบสอบถามแต่ละข้อไว้ดังนี้

- +1 แน่ใจว่าสอดคล้องกับเรื่องที่ต้องการวัด
- 0 ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกับเรื่องที่ต้องการวัด
- 1 แน่ใจว่าไม่สอดคล้องกับเรื่องที่ต้องการวัด

แบบประเมินคุณภาพแบบสอบถามความพึงพอใจ

ที่	รายการ	ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1	ชอบบรรยากาศการสอนแบบร่วมมือ(CIRC)				
2	ได้ช่วยเหลือเพื่อน/ได้รับการช่วยเหลือจากเพื่อน				
3	ภาคภูมิใจที่ได้ช่วยเพื่อน				
4	มีการแบ่งหน้าที่และทำหน้าที่ทุกคนระหว่างเรียน				
5	มีความมั่นใจในการทำงานกลุ่มกับเพื่อน ๆ				
6	มีโอกาสนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันในกลุ่ม				
7	เข้าใจบทเรียนง่ายขึ้นหลังจากเรียนแบบร่วมมือ(CIRC)				
8	ได้ใช้ความสามารถอย่างเต็มที่ในการทำผลงานเดี่ยว/ กลุ่ม				
9	ถูกเพื่อนสมาชิกในกลุ่มเอาเปรียบขณะทำงาน				
10	มีความกระตือรือร้น/กล้าแสดงออกในการเรียนมากขึ้น				
11	ทำให้ต้องค้นคว้า/ใฝ่เรียนใฝ่รู้อยู่ตลอดเวลา				
12	เข้าใจกระบวนการทำงาน/สามารถนำไปใช้กับวิชาอื่นได้				
13	นักเรียนชอบเรียนวิชานี้มากขึ้นกว่าเดิม				
14	มีความมั่นใจในการแสดงความคิดเห็น				
15	ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนสมาชิกในกลุ่มดีขึ้น				
16	รู้สึกประทับใจกับวิธีการวัดประเมินผล				
17	มีความคิดสร้างสรรค์มากขึ้นในการสร้างผลงานกลุ่ม				
18	มีกำลังใจมากขึ้นเมื่อทราบว่ามีโอกาสประสบความสำเร็จ				
19	มีความสุขและสนุกสนานกับการเรียนและการทำงาน				
20	นักเรียนต้องการให้สอนในลักษณะนี้ ในภาคเรียนต่อไป				

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางวัฒนกร สายมี
เกิดเมื่อ	28 พฤษภาคม 2504
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	9/35 ถนนสันติสุข ซอยสันติสุข ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ 67000
ตำแหน่งหน้าที่	ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการ
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนอนุบาลเพชรบูรณ์ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ 67000
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2526	สำเร็จการศึกษาระดับชั้นปริญญาตรี ศิลปะศาสตรบัณฑิต (ศศบ.) วิชาเอกภาษาและวรรณคดีอังกฤษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร วิโรฒ พิษณุโลก (มหาวิทยาลัยนเรศวร)
พ.ศ. 2551	สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์
พ.ศ. 2553	สำเร็จการศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการ สอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กรุงเทพมหานคร
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2527-2537	ครู ตำแหน่งอาจารย์ 1 ระดับ 3 กลุ่มประสบการณ์พิเศษ (วิชาภาษาอังกฤษ) โรงเรียนบ้านบ่อไทย สำนักงานการ ประถมศึกษาอำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์
พ.ศ. 2538-2540	ครู ตำแหน่งอาจารย์ 2 ระดับ 7 กลุ่มประสบการณ์พิเศษ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนบ้านสะแกงาม สำนักงานการ ประถมศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์
พ.ศ. 2541-ปัจจุบัน	ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะครูชำนาญการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนอนุบาล เพชรบูรณ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1